

СЛУЖБЕНИ ГЛАСНИК РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ

Језик
српског народа

ЈУ Службени гласник Републике Српске,
Бања Лука, Вељка Млађеновића бб
Телефон/факс: (051) 456-331, 456-341
E-mail: sgrs.redakcija@slglasnik.org
sgrs.oglasi@slglasnik.org
sgrs.finansije@slglasnik.org
sgrs.online@slglasnik.org

www.slglasnik.org

Уторак, 17. јул 2018. године
БАЊА ЛУКА

Број 66 Год. XXVII

Жиро рачуни: Нова банка а.д. Бања Лука
555-007-00001332-44
НЛБ банка а.д. Бања Лука
562-099-00004292-34
Sberbank а.д. Бања Лука
567-162-10000010-81
UniCredit Bank а.д. Бања Лука
551-001-00029639-61
Комерцијална банка а.д. Бања Лука
571-010-00001043-39
Addiko Bank а.д. Бања Лука
552-030-00026976-18

1231

Општи интерес у култури

На основу Амандмана XL тачка 2. на Устав Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", број 28/94), доносим

Члан 3.

УКАЗ

О ПРОГЛАШЕЊУ ЗАКОНА О КУЛТУРИ

Проглашавам Закон о култури, који је Народна скупштина Републике Српске усвојила на Двадесет осмој посебној сједници, одржаној 4. јула 2018. године, а Вијеће народа 12. јула 2018. године констатовало да усвојеним Законом о култури није угрожен витални национални интерес ни једног конститутивног народа у Републици Српској.

Број: 01-020-2447/18
13. јула 2018. године
Бања Лука

Предсједник
Републике,
Милорад Додик, с.р.

ЗАКОН

О КУЛТУРИ

ГЛАВА I

ОСНОВНЕ ОДРЕДБЕ

Предмет Закона

Члан 1.

Овим законом уређује се начин остваривања општег интереса у култури и обављања културних дјелатности, права, обавезе и одговорности свих субјеката у култури, услови за обављање дјелатности у култури, услови и поступак за суфинансирање и финансирање дјелатности у култури, културна политика и друга питања од значаја за културу.

Појам култура

Члан 2.

(1) Појам култура, у смислу овог закона, обухвата културно и умјетничко стваралаштво којим се стварају, презентују, промовишу, штите и чувају национални интереси у култури Републике Српске (у даљем тексту: Република), културна добра, умјетничка дјела и друге умјетничке и духовне творевине, као и пружање свих врста услуга од непосредног значаја за остваривање културе и умјетничког стваралаштва.

(2) Култура обухвата и различите форме културног изражавања, путем промоције и презентације културних и умјетничких садржаја.

(1) Култура је од општег интереса за Републику.
(2) Остваривање општег интереса у култури обезбјеђује Република и јединице локалне самоуправе, а то подразумева:

1) стварање могућности за интензиван и усклађен културни развој,

2) стварање услова за подстицање савременог умјетничког стваралаштва и креативних индустрија,

3) откривање, прикупљање, истраживање, документовање, проучавање, вредновање, заштиту, очување, интерпретацију, представљање, коришћење и управљање културним наслеђем,

4) финансирање текућих расхода и остваривање програма установа културе чији је оснивач Република,

5) суфинансирање програма и пројеката установа културе чији је оснивач јединица локалне самоуправе и других субјеката у култури који својим квалитетом доприносе развоју културе и умјетности,

6) научна истраживања и стручна усавршавања у култури,

7) подстицање и помагање културних садржаја који су резултат креативности група и појединаца,

8) обезбјеђивање услова за доступност културних садржаја,

9) подстицање међународне културне сарадње и интернационализације,

10) подстицање научних и стручних истраживања у култури,

11) подстицање спровођења и унапређивања едукације у областима културе,

12) подстицање примјене нових технологија у култури, нарочито информационих технологија и дигитализације,

13) подстицање младих талената, дјечјег стваралаштва и стваралаштва за дјецу и младе у области савременог умјетничког стваралаштва, продукције и креативних индустрија,

14) стварање услова за подстицање самосталног културног и умјетничког стваралаштва,

15) подстицање аматерског културног и умјетничког стваралаштва,

16) подстицање културног и креативног рада особа са инвалидитетом и доступности свих културних садржаја особама са инвалидитетом,

17) подстицање умјетничког и културног стваралаштва друштвено осјетљивих група,

18) регулисање и подстицање тржишта умјетничких дјела, спонзорисања, меценарства и донаторства у култури,

19) подстицање програма који доприносе културном развоју публице,

20) подстицање међуресорне сарадње институција културе са релевантним чиниоцима из других области (наука, економија, туризам итд.),

21) децентрализација културе,

22) развој културе сјећања и памћења,

23) очување културе Републике ван њених граница,

24) друга питања дефинисана стратешким документом у култури.

Начела у култури

Члан 4.

Култура у Републици се остварује и заснива на следећим начелима:

1) начелу слободе изражавања у културном и умјетничком стваралаштву и поштовања права на културу,

2) начелу одређености Републике и јединица локалне самоуправе да подстичу и помажу развој културе, умјетничког стваралаштва, заштиту, очување и промоцију културног наслеђа,

3) начелу очувања националног, мањинског и осталих културних идентитета и поштовање културне различитости,

4) начелу успостављања ефикасног, рационалног и креативног управљања културом,

5) начелу транспарентности дјеловања у култури,

6) начелу поштовања и заштите ауторских и сродних права,

7) начелу отворености и доступности културних садржаја јавности,

8) начелу уважавања културних и демократских вриједности европске традиције и разноликости културног израза,

9) начелу интегрисања културног развоја у социјално-економски и политички дугорочни развој демократског друштва и заједнице,

10) начелу демократизације културне политике и децентрализације организовања и финансирања културе,

11) начелу подстицања одрживог развоја културне средине као интегралног дијела животне средине.

Стратегија развоја културе Републике

Члан 5.

Народна скупштина Републике Српске, на приједлог Владе Републике Српске (у даљем тексту: Влада), у циљу остваривања општег интереса у култури, доноси Стратегију развоја културе Републике Српске.

Стратегија развоја културе јединица локалне самоуправе

Члан 6.

У складу са Стратегијом развоја културе Републике Српске, јединица локалне самоуправе доноси стратегију развоја културе јединице локалне самоуправе.

Садржина стратегије

Члан 7.

(1) Стратегија развоја културе Републике Српске је плански документ којим се утврђују дугорочни циљеви и приоритети развоја културе и одређују организационе, финансијске и административне мјере за њихово остваривање, и доноси се за одређени период.

(2) Стратегија развоја културе Републике Српске утврђује културну политику за период на који је донесена.

(3) На основу Стратегије развоја културе Републике Српске, Влада доноси акциони план, са приоритетима, надлежностима, носиоцима активности, очекиваним резултатима, индикаторима успјеха и роковима спровођења плана.

Савјетодавна тијела у култури

Члан 8.

Влада може, из реда умјетника и стручњака у култури са доказаним резултатима у једној дјелатности или више културних дјелатности, формирати савјет или друго савјетодавно тијело ради давања мишљења и приједлога у циљу праћења и спровођења културне политике.

Граматички изрази

Члан 9.

Граматички изрази употребљени у овом закону за означавање мушког или женског рода подразумевају оба рода.

ГЛАВА II

ДЈЕЛАТНОСТИ У КУЛТУРИ

Области у култури

Члан 10.

(1) Дјелатности у култури су дјелатности у области:

1) умјетничког стваралаштва, продукције и интерпретације,

2) истраживања, презентовања, документовања, заштите и промовисања културе.

(2) Поједине области културе из става 1. овог члана уређују се посебним законима.

Дјелатности у области умјетничког стваралаштва, продукције и интерпретације

Члан 11.

Дјелатностима из области умјетничког стваралаштва, продукције и интерпретације сматрају се:

1) књижевност,

2) позоришна умјетност,

3) музика и музичко-сценска умјетност,

4) умјетничка игра (класични балет, савремени плес и народна игра),

5) ликовне умјетности,

6) примјене умјетности и дизајн,

7) фотографија,

8) филмска умјетност и аудио-визуелно стваралаштво,

9) интердисциплинарно умјетничко поље (перформанс, инсталација, сценски дизајн, трансмедиска умјетност итд.),

10) дигитално стваралаштво и мултимедија,

11) умјетничка интерпретација културног наслеђа.

Дјелатности у области истраживања, презентовања, документовања, заштите и промовисања културе

Члан 12.

Дјелатностима из области истраживања, презентовања, документовања, заштите и промовисања културе сматрају се:

1) откривање, прикупљање, истраживање, документовање, проучавање, вредновање, чување, заштита, интерпретација, представљање, коришћење, управљање и промоција културног наслеђа (материјалног и нематеријалног),

2) библиотечко-информациона дјелатност,

3) издаваштво,

- 4) архивска дјелатност,
- 5) музејска дјелатност,
- 6) архитектура,
- 7) превођење књижевних, стручних и научних текстова,
- 8) научноистраживачки и стручни рад у култури,
- 9) теоријско-критички рад у култури,
- 10) едукација у култури,
- 11) менаџмент у култури,
- 12) продукција и организација културних програма.

Субјекти у култури

Члан 13.

Културну дјелатност могу обављати домаћа и страна физичка и правна лица, умјетници, стручњаци у култури, удружења, задужбине и фондации у култури, као и други субјекти у култури на начин и под условима прописаним законима којима се уређују поједине културне дјелатности и овим законом.

ГЛАВА III

УСТАНОВЕ У КУЛТУРИ

Дјелатност установе културе

Члан 14.

(1) Установа културе се оснива ради остваривања културних потреба грађана и ради остваривања другог законом утврђеног интереса у области културе.

(2) Установа културе може бити основана као јавна или као приватна установа.

(3) На оснивање, организацију и рад установе културе примјењује се закон којим се уређује систем јавних служби.

Оснивање установе културе

Члан 15.

(1) Јавну установу културе може основати Република и јединица локалне самоуправе.

(2) Приватну установу културе може основати домаће и страном правно или физичко лице, уз сагласност Министарства просвјете и културе (у даљем тексту: Министарство), под условима утврђеним овим законом и посебним законом којим се уређује обављање одређене дјелатности из области културе.

(3) Ако установу културе оснива више оснивача, оснивачи закључују уговор о оснивању, којим се регулишу међусобна права и обавезе оснивача.

(4) Оснивач установе културе обезбјеђује средства потребна за њено оснивање и почетак рада.

Елаборат о оснивању установе културе

Члан 16.

(1) Оснивач установе културе доставља иницијативу за оснивање установе културе Министарству на разматрање и даље поступање.

(2) Оснивач установе културе уз иницијативу Министарству доставља и елаборат о оправданости оснивања установе културе (у даљем тексту: елаборат).

(3) Елаборат садржи:

- 1) циљеве и задатке ради којих се установа културе оснива,
- 2) образложење потребе за обављањем дјелатности установе културе,
- 3) програм обављања дјелатности установе културе,
- 4) намјере о обављању других дјелатности,
- 5) укупан износ средстава потребан за рад установе културе,
- 6) начин обезбјеђења средстава и других услова за рад,

7) концепцију дугорочног и средњорочног развоја установе културе.

Органи установе културе

Члан 17.

(1) Органи управљања и руковођења у установи културе су управни одбор и директор.

(2) Општи и посебни услови за именовање чланова управног одбора утврђују се у складу са законом којим се уређује одређена област у култури, законом о систему јавних служби и статутом установе културе.

(3) Општи и посебни услови за именовање директора утврђују се у складу са законом којим се уређује одређена област у култури, законом о систему јавних служби и статутом установе културе.

ГЛАВА IV

УМЈЕТНИЦИ И СТРУЧЊАЦИ

Умјетник

Члан 18.

Умјетник је физичко лице које, као аутор, ствара оригинална ауторска дјела из области умјетности или физичко лице које изводи и интерпретира умјетничка дјела из области прописане у члану 10. став 1. тачка 1) овог закона.

Стручњак у култури

Члан 19.

Стручњак у култури је физичко лице са одговарајућим степеном образовања које обавља истраживачке, умјетничко-сарадничке, теоријско-критичке, продуцентске, едукативне, специјалистичке, организаторске послове из области прописане у члану 10. став 1. тачка 2) овог закона.

Регистар умјетника и Регистар стручњака у култури

Члан 20.

(1) Министарство, у циљу планирања и спровођења културне политике, као и праћења, анализирања и унапређења појединих области културне дјелатности, води евиденцију о умјетницима и стручњацима у култури који живе и раде на територији Републике.

(2) Евиденција умјетника, односно стручњака у култури врши се уписивањем у Регистар умјетника и Регистар стручњака у култури.

(3) Регистар умјетника и Регистар стручњака у култури води Министарство.

(4) У регистре из става 3. овог члана уносе се подаци:

- 1) име и презиме,
- 2) држављанство,
- 3) мјесто пребивалишта,
- 4) подручје дјеловања у култури,
- 5) број радова,
- 6) одговарајуће звање (за стручњаке у култури),
- 7) број под којим је умјетник, односно стручњак у култури уписан у регистар.

(5) Измјене података које су настале након првог уписа у Регистар умјетника и Регистар стручњака у култури врши се на основу захтјева умјетника, односно стручњака у култури.

(6) Брисање из Регистра умјетника и Регистра стручњака у култури врши се по службеној дужности ако умјетник или стручњак не испуњавају услове из чл. 21. и 22. овог закона, као и на основу личног захтјева за брисање из евиденције.

(7) Министар просвјете и културе (у даљем тексту: министар) доноси Правилник о поступку вођења Регистра умјетника и Регистра стручњака у култури.

Услови за упис у Регистар умјетника**Члан 21.**

(1) Физичко лице може бити уписано у Регистар умјетника ако испуњава опште и посебне услове.

(2) Општи услови које је физичко лице дужно да испуњава приликом уписа у Регистар умјетника су:

- 1) да је држављанин Републике и Босне и Херцеговине,
- 2) да има пребивалиште у Републици посљедње три године,
- 3) да се најмање три године бави умјетничком дјелатношћу, независно од стеченог образовања.

(3) Посебни услови које физичко лице треба да испуњава за упис у Регистар умјетника су:

- 1) континуитет обављања умјетничке дјелатности,
- 2) доступност, односно јавно објављено умјетничко дјело.

Услови за упис у Регистар стручњака у култури**Члан 22.**

(1) Физичко лице може бити уписано у Регистар стручњака у култури ако испуњава опште и посебне услове.

(2) Општи услови за упис у Регистар стручњака у култури су:

- 1) да је држављанин Републике и Босне и Херцеговине,
- 2) да има пребивалиште у Републици посљедње три године,
- 3) да је стекао високо образовање одговарајућег образовног профила и да се најмање пет године професионално бави стручном дјелатношћу у области културе.

(3) Посебни услови за упис у Регистар стручњака у култури су:

- 1) континуитет обављања стручне дјелатности у области културе,
- 2) доступност, односно јавно објављено стручно дјело.

Самостални умјетник и самостални стручњак**Члан 23.**

(1) Самостални умјетник је умјетник који самостално, у виду јединог занимања, ствара ауторска дјела из области умјетности или изводи умјетничка и ауторска дјела из области умјетности прописане у члану 10. став 1. тачка 1) овог закона.

(2) Самостални стручњак у култури је стручњак у култури који самостално, у виду јединог занимања, ствара ауторска дјела и обавља послове из области умјетности и културе прописане у члану 10. став 1. тачка 2) овог закона.

Услови за стицање статуса заслужног ствараоца у култури**Члан 24.**

(1) Умјетник или стручњак у култури, чија су дјела или стваралаштво од изузетног значаја за културу Републике, може стећи статус заслужног ствараоца у култури.

(2) Умјетник, односно стручњак у култури стиче право на статус заслужног ствараоца у култури ако испуњава опште услове:

- 1) да је држављанин Републике,
- 2) да има пребивалиште у Републици посљедњих десет година,
- 3) да се најмање 30 година професионално бави дјелатношћу у култури прописане чл. 11. и 12. овог закона,
- 4) да има континуитет умјетничког дјеловања, односно рада у култури и континуитет у обављању умјетничке, односно културне дјелатности као основне током посљедњих 20 година.

(3) Поред општих услова из става 2. овог члана, умјетник, односно стручњак у култури мора да испуњава посебне услове:

1) доказана неспорна и вишеструко потврђена вриједност умјетничког или стручног доприноса култури,

2) награде и признања,

3) позитивно мишљење одговарајућег репрезентативног струковног удружења,

4) доступност и видљивост, односно јавно објављена умјетничка или стручна дјела.

(4) Министар доноси Правилник о поступку стицања статуса заслужног ствараоца у култури.

Поступак стицања статуса заслужног ствараоца у култури**Члан 25.**

(1) Статус заслужног ствараоца у култури додјељује Влада, на приједлог Министарства.

(2) Поступак стицања статуса заслужног ствараоца у култури спроводи Министарство путем јавног позива.

(3) Министар рјешењем именује стручну комисију, чији је задатак да утврди испуњеност општих и посебних услова прописаних у члану 24. овог закона, са образложеним приједлозима за сваког подносиоца захтјева за стицање статуса заслужног ствараоца у култури.

(4) Министар доноси рјешење о утврђивању накнаде за рад члановима комисије у износу од 50% најниже нето плате у Републици за мјесец који претходи мјесецу у којем се спроводи поступак.

(5) Заслужни стваралац у култури има право на доживотну мјесечну накнаду од дана стицања статуса, у висини једне просјечне плате у Републици у години која претходи исплати накнаде.

(6) Право из става 5. овог члана је лично право и не може се преносити на друга лица, нити се може насљеђивати.

ГЛАВА V**УДРУЖЕЊА У КУЛТУРИ****Удружење у култури****Члан 26.**

Ради остваривања заједничког интереса или циља у области културе и умјетности, умјетници, односно стручњаци у култури, као и друга физичка и правна лица могу се добровољно повезивати у удружења (у даљем тексту: удружење у култури) у складу са прописима којима се уређује организација и рад удружења и фондација и овим законом.

Врсте удружења у култури**Члан 27.**

(1) Удружење у култури је удружење умјетника и стручњака у култури, као и осталих културних радника, које је основано и регистровано ради остваривања интереса у култури.

(2) Удружење у култури може бити основано за сваку од дјелатности прописану у чл. 11. и 12. овог закона.

(3) Удружења у култури су:

- 1) струковно удружење у култури,
- 2) репрезентативно струковно удружење,
- 3) репрезентативно удружење у култури,
- 4) културно-умјетничка друштва и ансамбли народних игара и пјесама,
- 5) остала удружења у култури.

Струковно удружење у култури**Члан 28.**

Струковно удружење је удружење умјетника или стручњака у култури које је основано и регистровано првенствено ради заштите стручних, професионалних и

социјалних права и интереса умјетника и стручњака, као и остваривања и унапређивања стручних и професионалних принципа и стандарда у одређеној дјелатности културе прописану у чл. 11. и 12. овог закона.

Поступак утврђивања статуса и категоризације

Члан 29.

Министарство у поступку праћења и анализирања рада и доприноса удружења развоју културе на територији Републике спроводи:

- 1) поступак утврђивања статуса удружења,
- 2) поступак категоризације културно-умјетничких друштава и ансамбала народних игара и пјесама.

Врсте репрезентативних удружења

Члан 30.

Поступак из члана 29. тачка 1) овог закона подразумева спровођење процедуре и утврђивање статуса:

- 1) репрезентативног струковног удружења,
- 2) репрезентативног удружења у култури.

Репрезентативно струковно удружење

Члан 31.

(1) Статус репрезентативног струковног удружења у култури може се утврдити за сваку појединачну дјелатност прописану у чл. 11. и 12. овог закона.

(2) У случају да у истој области културне дјелатности постоје два или више струковних удружења, репрезентативним струковним удружењем се сматра удружење које у свом чланству има већи број умјетника и стручњака у култури, шире програмске циљеве и задатке дјеловања и запажене резултате рада.

(3) Министарство спроводи поступак утврђивања статуса репрезентативног струковног удружења ради:

- 1) значаја удружења са аспекта дјелатности коју обавља,
- 2) планирања и спровођења културне политике која ће се вршити у сарадњи са репрезентативним струковним удружењима путем повјеравања јавних овлашћења,
- 3) праћења, анализирања и унапређења области у којој репрезентативно струковно удружење дјелује,
- 4) других послова од значаја за развој културе.

Услови и поступак стицања статуса репрезентативног струковног удружења

Члан 32.

(1) Утврђивање статуса репрезентативног струковног удружења Министарство спроводи путем јавног позива.

(2) Општи услови за стицање статуса репрезентативног струковног удружења су:

- 1) да је удружење основано у складу са законом којим се уређује оснивање и рад удружења,
 - 2) да је регистровано и дјелује на цијелој територији Републике и
 - 3) да има позитиван биланс стања и успјеха за посљедње двије године.
- (3) Посебни услови и критеријуми за стицање статуса репрезентативног струковног удружења су:

- 1) да има највећи број регистрованих умјетника, односно стручњака у култури који су активни чланови удружења са територије цијеле Републике,
- 2) да има доказан број и обим активности које је удружење реализовало у посљедње двије године и
- 3) квалитет годишњег програма рада.
- (4) Министар рјешењем именује комисију која утврђује испуњеност услова из ст. 2. и 3. овог члана.
- (5) На основу критеријума из става 3. овог члана комисија врши вредновање удружења.

(6) Министар, на приједлог комисије, доноси рјешење о утврђивању статуса репрезентативног струковног удружења у култури.

(7) Рјешење министра је коначно и против њега није дозвољена жалба, али се може тужбом покренути управни спор пред надлежним судом.

(8) Рјешење из става 6. овог члана подлијеже ревизији након три године од дана достављања рјешења.

(9) Министарство по службеној дужности води рачуна о истеку рока из става 8. овог члана.

(10) Рјешење из става 6. овог члана објављује се у "Службеном гласнику Републике Српске".

Ревизија статуса репрезентативног струковног удружења у култури

Члан 33.

Изузетно, ревизија рјешења из члана 32. став 6. овог закона може се вршити и прије истека рока ако се утврди да је удружење престало да испуњава услове и критеријуме прописане у члану 32. ст. 2. и 3. овог закона.

Услови и поступак стицања статуса репрезентативног удружења у култури

Члан 34.

(1) Статус репрезентативног удружења у култури може се утврдити за удружење из сваке појединачне дјелатности прописане у чл. 11. и 12. овог закона.

(2) Поступак утврђивања статуса репрезентативног удружења у култури Министарство спроводи путем јавног позива.

(3) Општи услови за стицање статуса репрезентативног удружења у култури су:

- 1) да је удружење основано у складу са законом којим се уређује оснивање и рад удружења,
- 2) да остварује вишегодишњи континуитет постојања и рада удружења и
- 3) да има позитиван биланс стања и успјеха за посљедње двије године.

(4) Посебни услови и критеријуми за стицање статуса репрезентативног удружења у култури су:

- 1) број регистрованих умјетника, односно стручњака у култури који су активни чланови удружења,
 - 2) број и обим реализованих пројеката,
 - 3) квалитет реализованих пројеката,
 - 4) видљивост њиховог рада и дјеловања у заједници и
 - 5) успјех и допринос остваривању општег интереса у култури.
- (5) Министар рјешењем именује комисију која утврђује испуњеност општих и посебних услова прописаних у ст. 3. и 4. овог члана.

(6) На основу критеријума из става 4. овог члана комисија врши вредновање удружења.

(7) Министар на приједлог комисије доноси рјешење о утврђивању статуса репрезентативног удружења у култури.

(8) Рјешење министра је коначно и против њега није дозвољена жалба, али се може тужбом покренути управни спор пред надлежним судом.

(9) Рјешење из става 7. овог члана подлијеже ревизији након три године од дана достављања рјешења.

(10) Министарство по службеној дужности води рачуна о истеку рока из става 9. овог члана.

(11) Рјешење из става 7. овог члана објављује се у "Службеном гласнику Републике Српске".

Ревизија статуса репрезентативног удружења

Члан 35.

Изузетно, ревизија рјешења из члана 34. став 7. овог закона може се вршити и прије истека рока ако се утврди да

је удружење престало да испуњава услове и критеријуме прописане у члану 34. ст. 3. и 4. овог закона.

Поступак утврђивања статуса

Члан 36.

(1) Поступак утврђивања статуса репрезентативног струковног удружења и репрезентативног удружења у култури прописују се Правилником о поступку утврђивања статуса репрезентативног струковног удружења и репрезентативног удружења у култури.

(2) Министар доноси Правилник о поступку утврђивања статуса репрезентативног струковног удружења и репрезентативног удружења у култури.

Културно-умјетничка друштва и ансамбли народних игара и пјесама

Члан 37.

Културно-умјетничка друштва и ансамбли народних игара и пјесама су удружења чије дјелатности су: истраживање и очување традиционалних облика народне културе и умјетности, те популаризација, јавно извођење програма и умјетничка интерпретација културног наслеђа.

Категорије културно-умјетничких друштава и ансамбала народних игара и пјесама

Члан 38.

У циљу спровођења културне политике и циљева стратегије развоја културе, те утврђивања значаја културно-умјетничких друштава и ансамбала народних игара и пјесама, Министарство спроводи поступак прописан чланом 29. тачка 2) овог закона у циљу утврђивања статуса:

- 1) културно-умјетничког друштва и ансамбла народних игара и пјесама од републичког значаја,
- 2) културно-умјетничког друштва и ансамбла народних игара и пјесама од локалног значаја,
- 3) осталих културно-умјетничких друштава и ансамбала народних игара и пјесама.

Услови, критеријуми и начин утврђивања статуса

Члан 39.

(1) Категоризацију културно-умјетничких друштава и ансамбала народних игара и пјесама спроводи стручна комисија коју рјешењем именује министар.

(2) Комисија из става 1. овог члана спроводи категоризацију културно-умјетничких друштава и ансамбала народних игара и пјесама на основу следећих критеријума:

- 1) старост постојања одређеног ансамбла,
 - 2) број и оригиналност фонда народних ношњи,
 - 3) број и обим реализованих пројеката,
 - 4) квалитет извођачких активности,
 - 5) стручност кадра,
 - 6) број чланова,
 - 7) број и избор кореографија,
 - 8) реализација и учешће у научним и стручним пројектима,
 - 9) техничка опремљеност и
 - 10) територијална заступљеност.
- (3) Након спроведеног поступка, на приједлог стручне комисије, министар доноси рјешење о утврђивању статуса у складу са чланом 38. овог закона.

(4) Рјешење министра је коначно и против њега није дозвољена жалба, али се може тужбом покренути управни спор пред надлежним судом.

(5) Рјешење из става 3. овог члана подлијеже ревизији након пет година од достављања рјешења.

(6) Изузетно, ревизија рјешења из став 3. овог члана може се вршити и прије истека рока из става 5. овог члана

ако се утврди да је културно-умјетничко друштво и ансамбл народних игара и пјесама престало да испуњава услове наведене у ставу 2. овог члана.

(7) Министарство по службеној дужности води рачуна о истеку рока из става 5. овог члана.

(8) Рјешење из става 3. овог члана објављује се у “Службеном гласнику Републике Српске”.

(9) Министар доноси Правилник о поступку утврђивања услова за спровођење категоризације културно-умјетничких друштава и ансамбала народних игара и пјесама.

Остала удружења у култури

Члан 40.

Удружења у култури која нису стекла статус удружења у складу са одредбама члана 27. став 3. т. 1), 2), 3) и 4) овог закона, сматрају се осталим удружењима у култури.

Фондација у култури

Члан 41.

(1) Фондација у култури је правно лице које нема своје чланство, а чији је циљ управљање одређеном имовином у циљу остваривања општег интереса у области културе.

(2) На оснивање, регистрацију, организацију и престанак рада фондације у култури примјењују се одредбе закона којим се уређују удружења и фондације.

Задужбина у култури

Члан 42.

(1) Задужбина у култури (у даљем тексту: задужбина) је добротворство појединца, групе људи или правних лица.

(2) Задужбина настаје индивидуалном вољом оснивача да цјелокупном својом имовином, или дијелом имовине, сачува успомену на себе или своје дјело, тако што ће та средства користити за развој и подстицање одређених видова стваралаштва у култури.

(3) Задужбину у култури може основати пословно способно једно домаће или страном физичко или правно лице, или више домаћих или страних физичких или правних лица.

Оснивачки акт задужбине

Члан 43.

(1) Задужбина се оснива актом о оснивању или уговором (у даљем тексту: оснивачки акт), састављеним у писменој форми.

(2) Оснивачки акт задужбине садржи:

- 1) име и презиме, односно назив и адресу, односно сједиште оснивача,
- 2) назив и сједиште задужбине,
- 3) циљеве оснивања задужбине,
- 4) име и презиме и адресу лица овлашћеног за заступање задужбине,
- 5) потпис оснивача и његов јединствени матични број, односно печат и потпис заступника правног лица ако су оснивачи правна лица, као и датум доношења оснивачког акта.

(3) Оснивачки акт задужбине обавезно садржи и податке о основној имовини задужбине, укључујући и податке овлашћеног судског вјештака о процијењеној вриједности основне имовине ако се основна имовина састоји од ствари или права.

Начин и услови за оснивање задужбине

Члан 44.

(1) Оснивач задужбине доставља иницијативу за оснивање задужбине Министарству на разматрање и даље поступање.

(2) Уз иницијативу из става 1. овог члана прилаже се:

1) елаборат о оправданости оснивања задужбине, који садржи:

1. циљеве и задатке ради којих се задужбина оснива,
 2. програмске активности обављања дјелатности задужбине,
 3. намјере о обављању других дјелатности,
 4. податке о основној имовини,
 - 2) акт о оснивању,
 - 3) приједлог статута и
 - 4) одлука о именовану лица овлашћеног за заступање.
- (3) Након спроведеног поступка, уколико су испуњени сви услови, Министарство даје сагласност на оснивање задужбине.
- (4) Задужбина стиче својство правног лица уписом у регистар код надлежног суда.

Назив задужбине

Члан 45.

(1) Назив задужбине одређује се оснивачким актом и статутом и мора садржати ријеч "задужбина".

(2) Задужбина може да садржи назив Република Српска или јединице локалне самоуправе, уз претходну сагласност надлежног органа.

(3) Задужбина може да садржи име стране државе или међународне организације, у складу са прописима те државе, односно међународне организације.

(4) Задужбина може да садржи име физичког лица, уз његову сагласност, а ако је то лице умрло, уз сагласност свих насљедника првог насљедног реда.

(5) Ако нема насљедника првог насљедног реда, Министарство цијени, с обзиром на циљеве и значај задужбине да ли задужбина може у свом називу имати име или дио имена историјске личности.

Регистар задужбина

Члан 46.

(1) Евидентирање задужбине врши се уписивањем у Регистар задужбина у култури.

(2) Регистар задужбина у култури води Министарство.

(3) У Регистар задужбина у култури уносе се подаци:

- 1) име и презиме, односно назив и адреса, односно сједиште оснивача,
- 2) назив и сједиште задужбине,
- 3) циљеви оснивања,
- 4) подручје дјеловања у култури,
- 5) име и презиме и адреса лица овлашћеног за заступање задужбине и
- 6) подаци о основној имовини задужбине.

(4) Министар доноси Правилник о поступку вођења Регистра задужбина у култури.

ГЛАВА VI

ОСТВАРИВАЊЕ КУЛТУРНЕ ПОЛИТИКЕ

Културна политика

Члан 47.

Културна политика се остварује утврђивањем културних потреба и реализацијом стратегије развоја културе, кроз поступак креирања, подршке и суфинансирања програма и пројеката у култури.

Редовни облици подршке

Члан 48.

(1) Редовна подршка развоју културне политике остварује се у поступку:

- 1) суфинансирања програма рада репрезентативних струковних удружења,

2) суфинансирања пројеката од значаја за спровођење циљева и задатака дефинисаних стратегијом развоја културе и овим законом за удружења у култури у складу са одредбама члана 27. став 3. т. 1), 3), 4) и 5) овог закона,

3) суфинансирања пројеката установа културе чији је оснивач јединица локалне самоуправе.

(2) Министар рјешењем утврђује врсте програма из става 1. тачка 1) овог члана, као и врсту пројеката из става 1. т. 2) и 3) овог члана, за одређене дјелатности културе који ће се суфинансирати из буџета Републике.

(3) Министар рјешењем утврђује врсту удружења у култури, према одређеној дјелатности културе, које ће се суфинансирати из буџета Републике.

(4) Поступак из става 1. овог члана врши путем јавног конкурса.

(5) Рјешење из става 3. овог члана министар доноси најкасније до 31. јануара за текућу годину.

Посебни облици подршке

Члан 49.

(1) Посебни облици подршке спровођењу културне политике, у складу са расположивим средствима, обезбеђују се кроз поступак:

- 1) откупа књига,
- 2) откупа ликовних дјела и музејских предмета,
- 3) суфинансирање манифестација од републичког значаја,
- 4) суфинансирања пројеката у области кинематографске дјелатности,
- 5) суфинансирања програмских активности удружења од јавног интереса,
- 6) суфинансирања пројеката културног стваралаштва националних мањина.

(2) Министар рјешењем утврђује облик подршке прописан ставом 1. т. 1) и 2) овог члана, који ће се суфинансирати из буџета Републике.

(3) Поступак из става 1. овог члана врши се путем јавног конкурса.

(4) Рјешење из става 2. овог члана министар доноси најкасније до 31. јануара за текућу годину.

Критеријуми за вредновање

Члан 50.

(1) Програми и пројекти пријављени на јавни конкурс вреднују се на основу испуњености општих услова:

- 1) квалитет и садржај пројектне документације,
- 2) умјетнички квалитет, оригиналност, актуелност и иновативност програма, текста и идеје која се пројектом реализује,
- 3) референтност, стручност и професионалност тима, учесника, организатора, реализатора и партнера,
- 4) афирмација перспективних домаћих талената,
- 5) едукативни аспект пројекта и допринос културном развоју публице,
- 6) значај и утицај пројекта на развој, промоцију и афирмацију културе,
- 7) транспарентност пројекта и могућност вршења контроле остварених резултата,
- 8) усклађеност буџета са планом активности, економичност и рентабилност.

(2) Поред општих услова из става 1. овог члана, Министарство може утврдити и посебне услове за вредновање програма и пројеката из одређене области културе:

- 1) међународни аспект пројекта (међународна културна сарадња), односно афирмација културе Републике у оквиру програма релевантних међународних установа и организација, као и на релевантним међународним манифестацијама,

2) доступност, распрострањеност, видљивост пројекта у граду, односно регији,

3) степен остварене сарадње са установама и јединицама локалне самоуправе,

4) допринос подстицању социјалне кохезије и инклузије,

5) значај, важност, видљивост и допринос пројекта у његовању и извођењу традиционалне културне баштине,

6) традиција одржавања, односно континуитет рада,

7) допринос развоју продукције културних садржаја,

8) културни и јавни интерес за објављивање дјела,

9) допринос развоју савремених умјетничких пракси,

10) програмска профилисаност и концепцијска уједначеност,

11) континуитет у излагању,

12) квалитет реализације културног садржаја, односно техничка опремљеност публикације.

(3) Максималан број бодова које програм или пројекат може остварити на основу општих и посебних критеријума прописаних у ст. 1. и 2. овог члана је 100 бодова.

(4) Програми и пројекти који остваре мање од 70 бодова неће бити суфинансирани.

Потребна документација

Члан 51.

(1) Приликом пријављивања на јавни конкурс, подносиоци програма и пројеката су дужни да доставе следећу документацију:

1) пријаву,

2) програм или пројектни образац (са детаљно разрађеним пројектом),

3) финансијски образац,

4) биографије и портфолија учесника, организатора, реализатора и партнера,

5) овјерену копију рјешења о регистрацији и статут,

6) биланс стања и успјеха овјерен од Агенције за посредничке, информатичке и финансијске услуге (АПИФ) за претходну годину.

(2) Јавним конкурсом утврдиће се, појединачно за сваку област културе, додатна документација коју је потребно доставити уз документацију наведену у ставу 1. овог члана.

(3) Неблаговремене, недопуштене или непотпуне пријаве министар одбацује закључком.

(4) Против закључка из става 3. овог члана није дозвољена посебна жалба.

Јавни конкурс

Члан 52.

(1) Јавни конкурс за суфинансирање програма и пројеката у култури расписује се једном годишње.

(2) Министарство, у складу са културном политиком и критеријумима наведеним у члану 50. овог закона, прије расписивања јавног конкурса, утврђује које ће културне дјелатности бити суфинансирани и износ средстава за поједине категорије.

(3) Поступак избора и вредновање програма и пројеката из става 1. овог члана прописује се правилником.

(4) Министар доноси Правилник о поступку избора и начину суфинансирања програма и пројеката у култури.

Комисија за вредновање програма и пројеката

Члан 53.

(1) Вредновање програма и пројеката из одређених области културе врши Комисија за вредновање програма и пројеката (у даљем тексту: Комисија).

(2) Министар именује Комисију из реда умјетника и стручњака у култури.

(3) Права и обавезе чланова Комисије дефинишу се појединачним уговорима.

(4) Комисија има право на накнаду за свој рад, а износ накнаде министар утврђује рјешењем.

(5) Висина накнаде за рад члановима Комисије утврђује се према областима, односно дјелатностима које се суфинансирају и према сложености програма или пројеката, а накнада не може бити мања од једне, нити већа од три утврђене најниже плате у Републици.

Право учешћа на конкурс

Члан 54.

(1) Право учешћа на јавном конкурсима из члана 48. став 1. т. 2) и 3) и члана 49. став 1. овог закона имају физичка и правна лица која имају пребивалиште у Републици, односно која су регистрована на територији Републике за обављање културне дјелатности.

(2) Установе културе чији оснивач је Република немају право учешћа на конкурс.

Утврђивање износа средстава

Члан 55.

(1) Средствима из буџета Републике може се суфинансирати програм или пројекат највише до 80% износа од укупних средстава потребних за његову реализацију.

(2) У појединачним конкурсима за програме и пројекте у области културе и умјетности дефинисаће се минималан и максималан износ којим се може подржати пројекат.

Одлука и уговор о суфинансирању

Члан 56.

(1) Након што је извршила стручно вредновање, Комисија, у писаној форми, Министарству предлаже ранг-листу програма и пројеката за суфинансирање.

(2) Ранг-листа програма и пројеката је јавна.

(3) Рјешење о суфинансирању програма и пројеката доноси министар.

(4) Рјешење министра је коначно и против њега није дозвољена жалба, али се може тужбом покренути управни спор пред надлежним судом.

(5) Министар са корисником буџетских средстава (у даљем тексту: корисник) потписује уговор којим се регулишу међусобна права и обавезе.

Намјенско коришћење средстава

Члан 57.

(1) Корисник је дужан да средства уплаћена из буџета Републике користи искључиво за одобрене намјене у реализацији пројекта, а које се посебно дефинишу у уговору.

(2) Корисник је дужан доставити детаљан наративни и финансијски извјештај о реализацији цјелокупног пројекта најкасније мјесец дана од дана завршетка реализације или на начин прецизиран у уговору.

(3) Уколико корисник не достави детаљан наративни и финансијски извјештај у наведеном року или уколико стручна служба Министарства уочи неправилности и нередовности у извјештају, Министарство ће тражити поврат средстава у буџет, а корисник нема право аплицирања и суфинансирања наредне три године.

(4) Министарство ће сачинити и објавити листу корисника из става 3. овог члана.

ГЛАВА VII

ФИНАНСИРАЊЕ У КУЛТУРИ

Извори финансирања

Члан 58.

Средства за финансирање културне дјелатности и развој културе обезбјеђују се из:

1) буџета,

- 2) донација,
- 3) спонзорстава,
- 4) поклона,
- 5) сопствених прихода субјеката који се баве културом,
- 6) међународних фондова,
- 7) других извора у складу са законом.

Средства из буџета Републике

Члан 59.

(1) Средства за остваривање општег интереса у култури обезбјеђују се у буџету Републике.

(2) Из буџета Републике обезбјеђују се средства за:

- 1) рад и функционисање јавних установа културе чији је оснивач Република,
- 2) суфинансирање инвестиционог улагања у установе културе чији је оснивач Република,
- 3) програмске активности јавних установа културе чији је оснивач Република,
- 4) суфинансирање установа културе чији је оснивач јединица локалне самоуправе по основу матичне дјелатности,
- 5) лична примања запослених у установама културе којима је утврђен статус матичности,
- 6) лична примања запослених у народним библиотекама чији је оснивач јединица локалне самоуправе,
- 7) право на накнаду прописану чланом 25. став 5. овог закона,
- 8) суфинансирање програма и пројеката у култури у складу са чланом 48. овог закона,
- 9) суфинансирање посебних облика подршке у складу са чланом 49. овог закона.

Средства јединица локалне самоуправе

Члан 60.

Средства за остваривање општег интереса у култури, сходно развојном документу културе јединице локалне самоуправе, обезбјеђују се из буџета јединице локалне самоуправе, у складу са законом.

Властита средства

Члан 61.

- (1) Установа културе може обезбјеђивати средства из властитих прихода.
- (2) Установа културе чији оснивач је Република, обавезно, најкасније до 31. децембра, доставља годишњи извјештај о утрошку властитих средстава и средстава остварених из других извора у складу са чл. 58. и 59. овог закона.

ГЛАВА VIII

НАДЗОР

Надзор над примјеном закона

Члан 62.

- (1) Управни надзор над примјеном овог закона врши Министарство.
- (2) Стручни надзор врши установа културе којој је у складу са посебним законом повјерено вршење надзора.
- (3) Инспекцијски надзор над примјеном овог закона врши републичка управа за инспекцијске послове, посредством надлежног републичког инспектора.

Овлашћења инспектора

Члан 63.

У поступку инспекцијског надзора инспектор је овлашћен да:

- 1) наложи отклањање недостатака насталих неизвршавањем или неправилном примјеном овог закона и подзаконских прописа и аката,

2) наложи отклањање појединачних аката који су у супротности са овим законом, подзаконским прописима и актима донесеним на основу Закона,

3) наложи поништавање појединачних аката, уколико утврди да су донесени супротно одредбама овог закона, подзаконским прописима и општим актима,

4) наложи управном одбору и директору да поништи одлуку која је у супротности са овим законом, подзаконским прописима и другим актима донесеним на основу овог закона,

5) предузме и друге мјере и радње за које је овлашћен овим законом или другим законима којим се уређују појединачне дјелатности у култури.

ГЛАВА IX

КАЗНЕНЕ ОДРЕДБЕ

Новчане казне за установу културе

Члан 64.

(1) Новчаном казном од 1.000 КМ до 5.000 КМ казниће се за прекршај установа ако не достави годишњи извјештај о утрошку властитих средстава и средстава остварених из других извора (члан 61. став 2).

(2) Новчаном казном од 200 КМ до 1.000 КМ казниће се и одговорно лице у установи културе за прекршај из става 1. овог члана.

Новчана казна за оснивача

Члан 65.

Ако установа културе престане да ради због кривице оснивача, оснивач се кажњава новчаном казном од 15.000 КМ, а одговорно лице новчаном казном од 3.000 КМ.

ГЛАВА X

ПРЕЛАЗНЕ И ЗАВРШНЕ ОДРЕДБЕ

Доношење подзаконских аката

Члан 66.

Министар ће у року од шест мјесеци од дана ступања на снагу овог закона донијети правилнике о:

- 1) поступку вођења Регистра умјетника и Регистра стручњака у култури (члан 20. став 7),
- 2) поступку стицања статуса заслужног ствараоца у култури (члан 24. став 4),
- 3) поступку утврђивања статуса репрезентативног струковног удружења и репрезентативног удружења у култури (члан 36. став 2),
- 4) поступку утврђивања услова за спровођење категоризације културно-умјетничких друштава и ансамбала народних игара и пјесама (члан 39. став 9),
- 5) поступку вођења Регистра задужбина у култури (члан 46. став 4),
- 6) поступку избора и начину суфинансирању програма и пројеката у култури (члан 52. став 4).

Рок за усклађивање

Члан 67.

Правна и физичка лица која се баве културном дјелатношћу дужни су да ускладе своју организацију и опште акте са одредбама овог закона у року од годину дана од дана ступања на снагу овог закона.

Ступање на снагу

Члан 68.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у "Службеном гласнику Републике Српске".

Број: 02/1-021-739/18
4. јула 2018. године
Бањалука

Предеједник
Народне скупштине,
Недељко Чубриловић, с.р.

1232

На основу Амандмана XL тачка 2. на Устав Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", број 28/94), доносим

УКАЗ**О ПРОГЛАШЕЊУ ЗАКОНА О ПЛАТАМА ЗАПОСЛЕНИХ У ОРГАНИМА УПРАВЕ РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ**

Проглашавам Закон о платама запослених у органима управе Републике Српске, који је Народна скупштина Републике Српске усвојила на Двдесет осмој посебној сједници, одржаној 4. јула 2018. године, а Вијеће народа 12. јула 2018. године констатовало да усвојеним Законом о платама запослених у органима управе Републике Српске није угрожен витални национални интерес ни једног конститутивног народа у Републици Српској.

Број: 01-020-2438/18
13. јула 2018. године
Бањалука

Предсједник
Републике,
Милорад Додик, с.р.

ЗАКОН**О ПЛАТАМА ЗАПОСЛЕНИХ У ОРГАНИМА УПРАВЕ РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ****Члан 1.**

Овим законом уређује се начин утврђивања плата државних службеника и осталих запослених (у даљем тексту: запослени) у министарствима, другим републичким органима управе и запослених у стручним службама Владе Републике Српске.

Члан 2.

(1) Плата запослених састоји се од основне плате, увећања плате и накнада прописаних овим законом.

(2) Плата из става 1. овог члана представља плату прије опорезивања порезом на доходак.

(3) Бруто плата је плата увећана за доприносе.

(4) У свим елементима који чине плату из става 1. овог члана садржан је порез.

Члан 3.

Под увећањем плате у смислу члана 2. овог закона сматра се увећање на основу:

1) година стажа осигурања,

2) рада ноћу,

3) рада током републичких празника и другим данима када се по закону не ради.

Члан 4.

(1) Право на плату остварује се даном ступања на рад.

(2) Право на плату престаје даном престанка радног односа.

Члан 5.

(1) Запослени имају право на плату из члана 2. овог закона.

(2) Начин обрачуна и исплата плата јединствени су за запослене из члана 1. овог закона, а зависе од радног мјеста, платне групе и платне подгрупе.

(3) Плате се исплаћују у текућем мјесецу за претходни мјесец у складу са терминским мјесечним планом потрошње буџета Републике Српске (у даљем тексту: буџет).

(4) Средства за бруто плате обезбјеђују се у буџету.

Члан 6.

(1) Основна плата обрачунава се и исказује мјесечно за пуно радно вријеме, према радном мјесту и одговарајућој платној групи и платној подгрупи.

(2) Основна плата из става 1. овог члана је производ цијене рада као израза вриједности за најједноставнији рад и коефицијента утврђеног према платној групи и платној подгрупи.

(3) Увећање основне плате за сваку навршену годину стажа осигурања износи:

1) до навршених 25 година 0,3%,

2) након навршених 25 година свака наредна година 0,5%.

(4) Накнаде за топли оброк и регрес урачунате су у износ основне плате из става 2. овог члана и не могу се посебно исказивати.

(5) Основна плата обрачуната у складу са овим чланом не може бити нижа од утврђене најниже плате у Републици Српској.

Члан 7.

(1) Цијена рада је израз вриједности за најједноставнији рад и основ за обрачун основне плате.

(2) Влада Републике Српске (у даљем тексту: Влада) у току израде буџета сваке године са представницима репрезентативног гранског синдиката води преговоре о цијени рада за наредну годину.

(3) Акт о цијени рада потписују предсједник Владе и предсједник репрезентативног гранског синдиката.

(4) Акт из става 3. овог члана објављује се у "Службеном гласнику Републике Српске".

Члан 8.

(1) Ако се у једном од квартала не остварује буџет у пуном обиму, плате запослених умањују се до висине процента мање остварених прихода буџета.

(2) Одлуку о проценту умањења плате доноси Влада, на приједлог Министарства финансија.

Члан 9.

Државни службеници које поставља Влада разврставају се у двије платне групе и одређује им се слjedeћи коефицијент за обрачун основне плате:

1) прва платна група: помоћник министра, секретар министарства, руководилац републичке управе и републичке управне организације, директор централне јединице за хармонизацију интерне ревизије 24,25;

2) друга платна група:

1. прва подгрупа: замјеник и помоћник руководиоца републичке управе и републичке управне организације 23,15;
2. друга подгрупа: секретар Агенције за државну управу 21,45.

Члан 10.

(1) У трећу платну групу разврставају се државни службеници који руководе унутрашњим организационим јединицама и високостручни државни службеници које расподеђује руководиоца органа.

(2) Државни службеници из става 1. овог члана разврставају се у платне подгрупе на основу радног мјеста, руковођења, сложености и одговорности и одређује им се слjedeћи коефицијент за обрачун основне плате:

1) трећа платна група:

1. прва подгрупа: руководиоца одјељења, главни инспектор и руководиоца јединице за интерну ревизију 19,80;
2. друга подгрупа: стручни савјетник 18,70;
3. трећа подгрупа: руководиоца одсјека и руководиоца бироа 16,45;
4. четврта подгрупа: интерни ревизори 15,35.

Члан 11.

Државни службеници који не руководе унутрашњом организационом јединицом разврставају се у платне групе

и одређује им се слjedeћи коефицијент за обрачун основне плате:

1) четврта платна група: инспектори	15,35;
2) пета платна група: виши стручни сарадници са високом стручном спремом.....	14,25;
3) шеста платна група: стручни сарадници са вишом стручном спремом	9,80;
4) седма платна група: стручни сарадници са средњом стручном спремом.....	7,60.

Члан 12.

Именована и постављена лица који немају статус државног службеника разврставају се у платне групе и одређује им се слjedeћи коефицијент за обрачун основне плате:

1) прва платна група:

1. генерални секретар Владе	29,80;
2. шеф кабинета председника Владе	28,70;
3. савјетници у Кабинету председника Владе и правни представник Владе	24,25;
4. савјетници министара.....	22,00;
5. помоћници генералног секретара Владе.....	20,90;

2) друга платна група:

1. секретар - координатор председника Владе	14,25;
2. секретар - координатор министра и генералног секретара.....	8,70;
3. возач министра	8,70;
4. запослени који раде на пословима деминирања у минском пољу или врше прикупљање и уништавање неексплодираних убојних средстава.....	8,70;
5. лицима која су ангажована на пословима обезбјеђења председника Владе на основни коефицијент утврђен за послове и задатке у органу у коме су стално запослени, утврђује се додатни коефицијент	9,80.

Члан 13.

Запослени који немају статус државног службеника разврставају се у платне групе и одређује им се слjedeћи коефицијент за обрачун основне плате:

1) прва платна група: начелници сектора, шеф кабинета министра.....	19,80;
2) друга платна група: начелници одјељења, шеф Бироа за односе са јавношћу.....	16,45;
3) трећа платна група: руководиоци унутрашњих организационих дијелова, шеф рачуноводства	15,35;
4) четврта платна група: виши стручни сарадници са високом стручном спремом	14,25;
5) пета платна група: стручни сарадници са вишом стручном спремом.....	9,80;
6) шеста платна група: стручни сарадник са средњом стручном спремом.....	7,60;
7) седма платна група: КВ - радно мјесто квалификованог радника	5,50;
8) осма платна група: радно мјесто неквалификованог радника	4,50.

Члан 14.

Запослени имају право на накнаду плате у пуном износу за вријеме кориштења: годишњег одмора, плаћеног одсуства, републичких празника, привремене спријечености за рад због повреде на раду или професионалне болести, као и за вријеме прекида рада због пропуста послодавца да предузме одговарајуће мјере заштите на раду, утврђеног законом којим се уређују радни односи и посебним колективним уговорима.

Члан 15.

(1) Пуно радно вријеме запослених је 40 часова седмично.

(2) Уколико запослени ради са непуним радним временом, у складу са посебним законом или другим прописима, основна мјесечна плата одредиће се сразмјерно времену проведеном на раду.

Члан 16.

Основна плата приправника са високом, вишом или средњом стручном спремом утврђује се у износу од 80% основне плате платне групе одговарајуће стручне спреме из члана 11. т. 2), 3) и 4) овог закона.

Члан 17.

(1) Запослени који по налогу руководиоца раде дуже од пуног радног времена, за сваки сат прековременог радног времена имају право на један сат компензујућег радног времена.

(2) Вријеме из става 1. овог члана прерачунава се тромјесечно у слободне дане и сате, које запослени треба да искористе најкасније у року од шест мјесеци.

Члан 18.

(1) Основна плата запослених увећава се за рад ноћу, за рад током републичких празника и другим данима када се по закону не ради, а висина увећања по овим основама одређује се посебним колективним уговором.

(2) Посебни колективни уговор закључује синдикат из члана 7. став 2. овог закона и надлежни министар, по овлаштењу Владе.

Члан 19.

(1) Запослени имају право на:

1) отпремнину при одласку у пензију и престанку радног односа у случају ако се из економских, организационих и технолошких разлога укаже потреба за престанком рада запосленог,

2) накнаду трошкова превоза приликом доласка на посао и враћања са посла,

3) јубиларну награду,

4) једнократну новчану накнаду за посебне резултате рада,

5) новчану накнаду приликом рођења дјетета,

6) новчану помоћ у случају инвалидности и дуготрајне болести,

7) новчану помоћ породици у случају смрти радника,

8) новчану помоћ у случају смрти члана уже породице,

9) накнаду по основу обављања функције председника или повјереника репрезентативне синдикалне организације.

(2) Висина накнаде из става 1. овог члана одређује се посебним колективним уговором.

Члан 20.

(1) Запослени, осим накнада одређених овим законом, немају право на друге накнаде за рад које се исплаћују из буџета, осим запослених из члана 12. тачка 2) подтачка 5. овог закона.

(2) Изузетно од става 1. овог члана, запосленима се одлуком Владе може исплатити накнада за рад за послове који нису у опису радног мјеста запосленог.

Члан 21.

Влада ће одлуком утврдити плате председника Владе и министара.

Члан 22.

У року од 30 дана од дана ступања на снагу овог закона ускладиће се сви подзаконски акти којима је уређен обрачун и исплата плата и других накнада запослених са одредбама овог закона.

Члан 23.

Ступањем на снагу овог закона престаје да важи Закон о платама запослених у органима управе Републике Српске

(“Службени гласник Републике Српске”, бр. 31/14, 33/14 и 116/16).

Члан 24.

Овај закон се објављује у “Службеном гласнику Републике Српске”, а ступа на снагу 1. августа 2018. године.

Број: 02/1-021-729/18
4. јула 2018. године
Бањалука

Предсједник
Народне скупштине,
Недељко Чубриловић, с.р.

1233

На основу Амандмана XL тачка 2. на Устав Републике Српске (“Службени гласник Републике Српске”, број 28/94), доносим

УКАЗ

О ПРОГЛАШЕЊУ ЗАКОНА О ПЛАТАМА ЗАПОСЛЕНИХ У МИНИСТАРСТВУ УНУТРАШЊИХ ПОСЛОВА РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ

Проглашавам Закон о платама запослених у Министарству унутрашњих послова Републике Српске, који је Народна скупштина Републике Српске усвојила на Двадесет осмој посебној сједници, одржаној 4. јула 2018. године, а Вијеће народа 12. јула 2018. године констатовало да усвојеним Законом о платама запослених у Министарству унутрашњих послова Републике Српске није угрожен витални национални интерес ни једног конститутивног народа у Републици Српској.

Број: 01-020-2439/18
13. јула 2018. године
Бањалука

Предсједник
Републике,
Милорад Додик, с.р.

ЗАКОН

О ПЛАТАМА ЗАПОСЛЕНИХ У МИНИСТАРСТВУ УНУТРАШЊИХ ПОСЛОВА РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ

Члан 1.

Овим законом уређује се начин утврђивања плата и других накнада полицијских службеника, државних службеника и намјештеника запослених у Министарству унутрашњих послова (у даљем тексту: запослени).

Члан 2.

(1) Плата запослених састоји се од основне плате, увећања плате и накнада прописаних овим законом.

(2) Плата из става 1. овог члана представља плату прије опорезивања порезом на доходак.

(3) Бруто плата је плата увећана за доприносе.

(4) У свим елементима који чине плату из става 1. овог члана садржан је порез.

Члан 3.

(1) Право на плату остварује се даном ступања на рад.

(2) Право на плату престаје даном престанка радног односа.

Члан 4.

(1) Запослени имају право на плату у складу са одредбама овог закона.

(2) Плата се исплаћује у текућем мјесецу за претходни мјесец у складу са мјесечним планом потрошње буџета Републике Српске (у даљем тексту: буџет).

(3) Средства за плате обезбјеђују се у буџету.

Члан 5.

(1) Основна плата обрачунава се мјесечно за пуно радно вријеме према радном мјесту на које је запослени распоређен и одговарајућој платној групи.

(2) Основна плата из става 1. овог члана је производ цијене рада као израза вриједности за најједноставнији рад и коефицијента утврђеног према платној групи.

(3) Увећање основне плате за сваку навршену годину стажа осигурања износи:

1) до навршених 25 година 0,3%,

2) након навршених 25 година свака наредна година 0,5%.

(4) Основна плата из става 2. овог члана може да садржи и варијабилни дио, који се односи на умањење у износу до 10% или увећање у износу до 10% основне плате, у зависности од постигнутих резултата у раду, у складу са буџетом организационе јединице Министарства унутрашњих послова (у даљем тексту: Министарство).

(5) Полицијцу специјалисти у Специјалној антитерористичкој јединици, са средњом стручном спремом, припада додатна накнада у износу од 10% основне плате.

(6) Министар унутрашњих послова (у даљем тексту: министар) доноси подзаконски акт којим се прописују поступак и начин обрачуна варијабилног дијела основне плате из става 4. овог члана.

Члан 6.

(1) Цијена рада је израз вриједности за најједноставнији рад и основ за обрачун основне плате.

(2) Влада Републике Српске (у даљем тексту: Влада) у току израде буџета сваке године са представницима репрезентативног гранског синдиката води преговоре о цијени рада за наредну годину.

(3) Акт о цијени рада потписује предсједник Владе и предсједник репрезентативног гранског синдиката.

(4) Акт из става 3. овог члана објављује се у “Службеном гласнику Републике Српске”.

Члан 7.

Накнаде у висини до 35% основне плате за тежину, прирору посла и посебне услове рада и накнада за топли оброк и регрес урачунате су у основну плату из члана 5. став 2. овог закона и не могу се посебно исказивати.

Члан 8.

(1) Начин обрачуна и исплате плата јединствени су за запослене, а зависе од радног мјеста на које је запослени распоређен и одговарајуће платне групе.

(2) Ако се у једном од квартала не остварује буџет у планираном обиму, плате запослених умањују се до висине процента мање остварених прихода буџета.

(3) Одлуку о проценту умањења плате доноси Влада, на приједлог Министарства финансија.

Члан 9.

(1) Пуно радно вријеме запослених је 40 часова седмично.

(2) Уколико запослени ради са непуним радним временом, у складу са посебним законом или другим прописима, основна мјесечна плата одредиће се сразмјерно времену проведеном на раду.

Члан 10.

Коефицијенти за обрачун основне плате из члана 5. став 2. овог закона за полицијске службенике, у зависности од послова и задатака које обављају, изnose:

I платна група

1. директор полиције BCC 32

II платна група

2. замјеник директора полиције BCC 30,35

III платна група

3. начелник Управе полиције BCC 28,70

4. начелник Управе криминалистичке полиције BCC

5. начелник Управе за организовани и тешки криминалитет	BCC		XIII платна група		
6. начелник Управе за борбу против тероризма и екстремизма	BCC		42. инспектор у Специјалној антитерористичкој јединици	BCC	
7. начелник Управе за обезбјеђење личности и објеката	BCC		43. инспектор специјалиста – I пратилац личности	BCC	16,90
8. начелник Управе за полицијску подршку	BCC		44. инспектор у Центру за обуку	BCC	
IV платна група			XIV платна група		
9. командант Специјалне антитерористичке јединице	BCC		45. шеф одсека у МУП-у у сједишту	BCC	
10. начелник Управе за полицијску обуку	BCC	27,60	46. руководилац лабораторије у Криминалистичко-техничком центру	BCC	16,45
11. начелник Службе за заштиту интегритета и законитости у раду	BCC		47. начелник одјељења у полицијској управи	BCC	
V платна група			48. руководилац тима у МУП-у у сједишту	BCC	
12. начелник Центра за обуку	BCC	25,35	XV платна група		
13. начелник полицијске управе I категорије	BCC		49. командир јединице за подршку	BCC	16,15
VI платна група			XVI платна група		
14. замјеник начелника Управе полиције	BCC		50. предсједник првостепене дисциплинске комисије	BCC	15,90
15. замјеник начелника Управе криминалистичке полиције	BCC		XVII платна група		
16. замјеник начелника Управе за организовани и тешки криминалитет	BCC		51. инспектор у МУП-у у сједишту	BCC	
17. замјеник начелника Управе за борбу против тероризма и екстремизма	BCC	24,25	52. инспектор специјалиста – II пратилац личности	BCC	
18. замјеник начелника Управе за обезбјеђење личности и објеката	BCC		53. инспектор – I пратилац личности директора полиције	BCC	
19. замјеник начелника Управе за полицијску подршку	BCC		54. командир полицијске станице I и II категорије	BCC	15,35
VII платна група			55. командир Полицијске станице за интервенције	BCC	
20. замјеник начелника Управе за полицијску обуку	BCC		56. вјештак за криминалистичко-техничка испитивања	BCC	
21. замјеник команданта Специјалне антитерористичке јединице	BCC	23,15	57. замјеник командира јединице за подршку	BCC	
22. начелник полицијске управе II категорије	BCC		XVIII платна група		
VIII платна група			58. командир полицијске станице III и IV категорије	BCC	15
23. предсједник Полицијског одбора	BCC		XIX платна група		
24. члан Полицијског одбора	BCC		59. замјеник командира полицијске станице I и II категорије	BCC	
25. стручни савјетник	BCC	22	60. руководилац смјене у дежурном оперативном центру	BCC	
26. замјеник начелника Центра за обуку	BCC		61. руководилац оперативног дежурства у полицијској управи	BCC	14,80
27. замјеник начелника полицијске управе I категорије	BCC		62. инспектор у сектору полиције у полицијској управи	BCC	
IX платна група			63. замјеник командира Полицијске станице за интервенције	BCC	
28. начелник јединице у МУП-у у сједишту	BCC		64. шеф одсека у полицијској управи	BCC	
29. помоћник команданта Специјалне антитерористичке јединице	BCC	20,90	XX платна група		
30. начелник полицијске управе III категорије	BCC		65. замјеник командира полицијске станице III и IV категорије	BCC	14,25
X платна група			XXI платна група		
31. замјеник начелника полицијске управе II категорије	BCC	19,80	66. вођа групе у Специјалној антитерористичкој јединици	BCC	14,25
XI платна група			XXII платна група		
32. помоћник начелника полицијске управе I категорије	BCC	18,70	67. инспектор – I пратилац личности	BCC	13,70
33. начелник сектора у полицијској управи I категорије	BCC		68. инспектор у полицијској управи у сједишту	BCC	
XII платна група			XXIII платна група		
34. начелник дежурног оперативног центра	BCC		69. шеф смјене оперативног дежурства у полицијској управи	BCC	
35. начелник одјељења у МУП-у у сједишту	BCC		70. инспектор у полицијској станици	BCC	13,15
36. главни инспектор у МУП-у у сједишту	BCC		71. помоћник командира полицијске станице I категорије у полицијској управи I категорије	BCC	
37. помоћник начелника полицијске управе II категорије	BCC		XXIV платна група		
38. начелник сектора у полицијској управи II категорије	BCC	18,15	72. полицајац специјалиста у Специјалној антитерористичкој јединици	BCC	12,25
39. командир тима у Специјалној антитерористичкој јединици	BCC		XXV платна група		
40. командир тима у Центру за обуку	BCC		73. помоћник командира у јединици за подршку	BCC	12
41. замјеник начелника полицијске управе III категорије	BCC		XXVI платна група		
			74. оперативни дежурни у дежурном оперативном центру	BCC	11,45
			75. инспектор у МУП-у у сједишту	BCC	

XXVII платна група				V платна група			
76. полицајац специјалиста за заштиту личности	ССС	11,15		6. руководиоца одсеја у МУП-у у сједишту			
XXVIII платна група				7. виши стручни сарадник – главни инжењер у МУП-у у сједишту			
77. помоћник командира у полицијској станици	ВШС			8. виши стручни сарадник – координатор у МУП-у у сједишту	ВСС	15,90	
78. инспектор – II пратилац личности	ВШС	10,90		9. инспектор – координатор у МУП-у у сједишту	ВСС		
79. командир станичног одјељења полиције	ВШС			10. начелник одјељења у полицијској управи I и II категорије	ВСС		
80. вођа сектора I категорије	ВШС			VI платна група			
XXIX платна група				11. начелник одјељења у полицијској управи III категорије	ВСС	15,35	
81. вођа тима у јединици за подршку	ССС	10,70		VII платна група			
82. вођа групе у јединици за подршку	ССС			12. руководиоца одсеја у полицијској управи	ВСС		
XXX платна група				13. виши стручни сарадник – главни инжењер у полицијској управи	ВСС		
83. шеф смјене у полицијској станици и јединици полиције	ВШС	10,60		14. руководиоца писарнице и архиве у полицијској управи	ВСС	14,80	
84. оперативни дежурни у полицијској управи	ВШС			15. руководиоца одсеја у полицијској станици	ВСС		
XXXI платна група				16. руководиоца групе и послови оружја у полицијској станици	ВСС		
85. полицајац у јединици за подршку	ССС			17. руководиоца групе и послови путних исправа и оружја у полицијској станици	ВСС		
86. криминалистички полицајац у Јединици за посебне послове	ССС	10,60		VIII платна група			
XXXII платна група				18. инспектор у МУП-у у сједишту	ВСС		
87. инспектор у полицијској управи у сједишту и полицијској станици	ВШС	10,35		19. виши стручни сарадник у МУП-у у сједишту	ВСС	14,25	
XXXIII платна група				IX платна група			
88. криминалистички полицајац у МУП-у у сједишту	ССС	10,15		20. виши стручни сарадник у полицијској управи	ВСС	13,15	
XXXIV платна група				X платна група			
89. полицајац – руководиоца МТС – везиста у јединици за подршку	ССС			21. стручни сарадник за послове путних исправа и оружја – руководиоца у полицијској станици	ВШС	10,90	
90. криминалистички техничар у полицијској управи и полицијској станици	ССС	9,60		XI платна група			
XXXV платна група				22. стручни сарадник у МУП-у у сједишту	ВШС	10,35	
91. криминалистички техничар – фотограф у Криминалистичко-техничком центру	ССС			XII платна група			
92. криминалистички техничар – лаборант у Криминалистичко-техничком центру	ССС			23. стручни сарадник – руководиоца у полицијској управи	ВШС	9,80	
93. полицајац за обезбјеђење Специјалне анти-терористичке јединице – дежурни полицајац	ССС			24. стручни сарадник у полицијској управи	ВШС		
94. криминалистички полицајац у полицијској управи и полицијској станици	ССС			XIII платна група			
95. полицајац – ПДЗ техничар у МУП-у у сједишту и полицијској управи	ССС	9,15		25. стручни сарадник – техничар	ССС	8,35	
96. шеф смјене у полицијској станици	ССС			XIV платна група			
97. вођа сектора у полицијској станици	ССС			26. стручни сарадник за депешни систем и техничку подршку	ССС	8,15	
98. вођа саобраћајног сектора у полицијској станици	ССС			XV платна група			
99. полицајац у МУП-у у сједишту	ССС			27. стручни сарадник у МУП-у у сједишту	ССС		
100. полицајац у полицијској станици за интервенције	ССС			28. стручни сарадник за издавање личних докумената и регистрацију моторних возила	ССС	7,60	
XXXVI платна група				XVI платна група			
101. полицајац у полицијској управи и полицијској станици	ССС	8,70.		29. стручни сарадник у полицијској управи	ССС	7.	

Члан 11.

Коефицијенти за обрачун основне плате из члана 5. став 2. овог закона за државне службенике, у зависности од послова и задатака које обављају, износе:

I платна група			
1. начелник Службе министра	ВСС	27,60	
2. начелник управе	ВСС		
II платна група			
3. замјеник начелника управе	ВСС	23,15	
III платна група			
4. стручни савјетник	ВСС	22	
IV платна група			
5. начелник одјељења у МУП-у у сједишту	ВСС	17,60	

Члан 12.

Коефицијенти за обрачун основне плате из члана 5. став 2. овог закона за намјештенике, у зависности од послова и задатака које обављају, износе:

I платна група			
1. шеф Кабинета министра	ВСС	23,15	
II платна група			
2. савјетник министра	ВСС	22	
III платна група			
3. шеф Бироа за представке грађана	ВСС	18,15	
IV платна група			
4. члан Бироа за представке грађана	ВСС	15,35	
V платна група			
5. наставник у Полицијској академији	ВСС	14,25	

6. виши стручни сарадник у МУП-у у сједишту	BCC	
7. психолог	BCC	
VI платна група		
8. преводилац	BCC	13,70
VII платна група		
9. библиотекар	BCC	
10. лектор	BCC	12,60
VIII платна група		
11. секретар – координатор министра	CCC	9,80
IX платна група		
12. радно мјесто са ВКВ стручном спремом	BKV	7,90
X платна група		
13. стручни сарадник у МУП-у у сједишту	CCC	
14. медицински техничар	CCC	
15. технички секретар у МУП-у у сједишту	CCC	7,60
16. технички секретар у полицијској управи у сједишту	CCC	
XI платна група		
17. технички секретар у полицијској станици	CCC	
18. магацинер	CCC	7
19. благајник	CCC	
XII платна група		
20. дактилограф	CCC	
21. помоћни радник	CCC	6,45
22. радник на одржавању	CCC	
XIII платна група		
23. радно мјесто са KB стручном спремом	KB	5,90
XIV платна група		
24. радно мјесто са HCC	HCC	4,50.

Члан 13.

Запослени имају право на накнаду плате у пуном износу за вријеме коришћења: годишњег одмора, плаћеног одсуства, републичких празника, привремене спријечености за рад због повреде на раду или професионалне болести, као и за вријеме прекида рада због пропуста послодавца да предузме одговарајуће мјере заштите на раду, утврђеном законом којим се уређују радни односи и Посебним колективним уговором за запослене у области унутрашњих послова Републике Српске (у даљем тексту: Посебан колективни уговор).

Члан 14.

Основна плата приправника са високом, вишом или средњом стручном спремом утврђује се у износу од 80% основне плате платне групе одговарајуће стручне спреме утврђене у чл. 10, 11. и 12. овог закона.

Члан 15.

Запослени остварују право на накнаду плате за вријеме привремене спријечености за рад због болести, у складу са прописима о здравственој заштити.

Члан 16.

(1) Запослени остварују право на увећање плате по основу рада ноћу и у дане републичких празника и другим данима када се по закону не ради, а висина увећања по овим основама одређује се Посебним колективним уговором.

(2) Посебни колективни уговор из става 1. овог члана закључују репрезентативни грански синдикат из члана 6. став 3. овог закона и министар по овлашћењу Владе.

Члан 17.

(1) Запослени који по налогу руководиоца раде дуже од пуног радног времена, за сваки сат прековременог радног времена имају право на један сат компензујућег радног времена.

(2) Вријеме из става 1. овог члана прерачунава се тромјесечно у слободне дане и сате, које запослени треба да искористе најкасније у року од шест мјесеци.

Члан 18.

Запослени имају право на отпремнину, у складу са одредбама Посебног колективног уговора, приликом одласка у пензију и у случају ако се из економских, организационих и технолошких разлога укаже потреба за престанком рада запосленог.

Члан 19.

Запослени имају право на накнаду трошкова превоза приликом доласка на посао и повратка са посла, у складу са одредбама Посебног колективног уговора.

Члан 20.

Запослени имају право на накнаде за повећање трошкова боравка за вријеме рада на терену и самачки смјештај, а висина накнаде одређује се Посебним колективним уговором.

Члан 21.

(1) Запослени имају право на:

- 1) јубиларну награду,
- 2) једнократну новчану накнаду за посебне резултате у раду,
- 3) новчану накнаду приликом рођења дјетета,
- 4) новчану помоћ у случају инвалидности и дуготрајне болести,
- 5) новчану помоћ породици у случају смрти радника,
- 6) новчану помоћ у случају смрти члана уже породице,
- 7) помоћ у случају елементарних непогода или пожара у стану радника,
- 8) накнаду по основу обављања функције предсједника или повјереника репрезентативне синдикалне организације или подружнице.

(2) Висина накнаде из става 1. овог члана одређује се Посебним колективним уговором.

(3) Изузетно од става 1. овог члана, запосленима се одлуком Владе може исплатити накнада за рад за послове који нису у опису његовог радног мјеста.

(4) У случају смрти радника, ексхумације погинулих припадника Министарства и изградње надгробних споменика, породици радника Министарства који је изгубио живот приликом обављања службене дужности исплаћује се помоћ у висини која се одређује Посебним колективним уговором.

Члан 22.

У року од 30 дана од дана ступања на снагу овог закона министар ће донијети подзаконски акт којим се прописује поступак и начин обрачуна варијабилног дијела основне плате.

Члан 23.

У року од 30 дана од дана ступања на снагу овог закона ускладиће се сви подзаконски акти којим су уређује обрачун и исплата плата и других накнада запослених са одредбама овог закона.

Члан 24.

Ступањем на снагу овог закона престаје да важи Закон о платама запослених у Министарству унутрашњих послова Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", бр. 31/14, 116/16 и 62/17).

Члан 25.

Овај закон објављује се у "Службеном гласнику Републике Српске", а ступа на снагу 1. августа 2018. године.

Број: 02/1-021-730/18
4. јула 2018. године
Бањалука

Предсједник
Народне скупштине,
Недељко Чубриловић, с.р.

1234

На основу Амандмана XL тачка 2. на Устав Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", број 28/94), доносим

УКАЗ

О ПРОГЛАШЕЊУ ЗАКОНА О ПЛАТАМА ЗАПОСЛЕНИХ У ОБЛАСТИ ПРОСВЈЕТЕ И КУЛТУРЕ РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ

Проглашавам Закон о платама запослених у области просвјете и културе Републике Српске, који је Народна скупштина Републике Српске усвојила на Двадесет осмој посебној сједници, одржаној 4. јула 2018. године, а Вијеће народа 12. јула 2018. године констатовало да усвојеним Законом о платама запослених у области просвјете и културе Републике Српске није угрожен витални национални интерес ни једног конститутивног народа у Републици Српској.

Број: 01-020-2440/18
13. јула 2018. године
Бањалука

Предсједник
Републике,
Милорад Додик, с.р.

ЗАКОН

О ПЛАТАМА ЗАПОСЛЕНИХ У ОБЛАСТИ ПРОСВЈЕТЕ И КУЛТУРЕ РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ

Члан 1.

Овим законом уређује се начин утврђивања плата запослених лица у установама просвјете и културе Републике Српске (у даљем тексту: запослени).

Члан 2.

(1) Плата запослених састоји се од основне плате, увећања плате и накнада прописаних овим законом.

(2) Плата из става 1. овог члана представља плату прије опорезивања порезом на доходак.

(3) Бруто плата је плата увећана за доприносе.

(4) У свим елементима који чине плату из става 1. овог члана садржан је порез.

Члан 3.

(1) Под увећањем плате у смислу члана 2. овог закона сматра се увећање по основу:

- 1) година стажа осигурања,
- 2) рада ноћу,
- 3) рада током републичких празника и других дана када се по закону не ради,
- 4) отежаних услова рада,
- 5) рада у комбинованим одјељењима.

(2) Запослени имају право на накнаду плате у пуном износу, изузев увећања из става 1. т. 2), 3), 4) и 5) овог члана, за вријеме: коришћења годишњег одмора, плаћеног одсуства, републичких празника, привремене спријечености за рад због повреде на раду или професионалне болести.

Члан 4.

(1) Право на плату остварује се даном ступања на рад.

(2) Право на плату престаје даном престанка радног односа.

Члан 5.

(1) Запослени имају право на плату из члана 2. овог закона.

(2) Начин обрачуна и исплата плата јединствени су за запослене, а зависе од радног мјеста, платне групе и платне подгрупе.

(3) Плате се исплаћују у текућем мјесецу за претходни мјесец у складу са терминским мјесечним планом потрошње буџета Републике Српске (у даљем тексту: буџет).

(4) Средства за бруто плате обезбјеђују се у буџету.

Члан 6.

(1) Основна плата обрачунава се и исказује мјесечно за пуно радно вријеме, према радном мјесту и одговарајућој платној групи и платној подгрупи.

(2) Основна плата из става 1. овог члана је производ цијене рада као израза вриједности за најједноставнији рад и коефицијента утврђеног према платној групи и платној подгрупи.

(3) Увећање основне плате за сваку навршену годину стажа осигурања износи:

- 1) до навршених 25 година 0,3%,
- 2) након навршених 25 година, свака наредна година 0,5%.

(4) Накнаде за топли оброк и регрес урачунате су у износ основне плате из става 2. овог члана и не могу се посебно исказивати.

(5) Основна плата обрачуната у складу са овим чланом за пуно радно вријеме за редован рад не може бити нижа од утврђене најниже плате у Републици Српској.

Члан 7.

(1) Цијена рада је израз вриједности за најједноставнији рад и основ за обрачун основне плате.

(2) Влада Републике Српске (у даљем тексту: Влада) у току израде буџета сваке године са представницима репрезентативног гранског синдиката води преговоре о цијени рада за наредну годину.

(3) Акт о цијени рада потписују предсједник Владе и предсједник репрезентативног гранског синдиката.

(4) Акт из става 3. овог члана објављује се у "Службеном гласнику Републике Српске".

Члан 8.

(1) Ако се у једном од квартала не остварује буџет у пуном обиму, плате запослених умањују се до висине процента мање остварених прихода буџета.

(2) Одлуку о проценту умањења плате доноси Влада, на приједлог Министарства финансија.

Члан 9.

Запослени у основној школи разврставају се у платне групе и платне подгрупе са сљедећим платним коефицијентима за обрачун основне плате:

- 1) прва платна група:
 1. прва платна подгрупа:
 - директор основне школе која има више од 800 ученика (ВСС) 14,25;
 - директор основне школе која има више од 800 ученика (ВШ)..... 13,7;
 2. друга платна подгрупа:
 - директор основне школе која има од 401 до 800 ученика (ВСС) 13,7;
 - директор основне школе која има од 401 до 800 ученика (ВШ) 13,15;
 3. трећа платна подгрупа:
 - директор основне школе која има до 400 ученика (ВСС) 13,15;
 - директор основне школе која има до 400 ученика (ВШ) 12,6;
 - 2) друга платна група:
 1. прва платна подгрупа:
 - помоћник директора (VII степен стручне спреме - ВСС)..... 11,45;
 2. друга платна подгрупа:
 - стручни сарадници: педагог, психолог, логопед, дефектолог, социјални радник (VII степен стручне спреме - ВСС)..... 10,9;

3. трећа платна подгрупа: - професор, библиотекар, секретар, рачуновођа (VII степен стручне спреме - ВСС)	10,35;
4. четврта платна подгрупа: - водитељ продуженог боравка, водитељ јутарњег чувања (VII степен стручне спреме - ВСС)	9,8;
3) трећа платна група: 1. прва платна подгрупа: - помоћник директора (VI степен стручне спреме - ВШ)	9,8;
2. друга платна подгрупа: - наставник, учитељ (са завршеном учитељском школом и стручни учитељ музичке и ликовне културе), (VI степен стручне спреме - ВШ)	9,25;
3. трећа платна подгрупа: - водитељ продуженог боравка, водитељ јутарњег чувања, библиотекар, секретар, рачуновођа (VI степен стручне спреме - ВШ)	8,7;
4) четврта платна група: 1. прва платна подгрупа: - библиотекар, секретар, рачуновођа, наставник (без учитељске школе), (IV степен стручне спреме - ССС)	7,6;
2. друга платна подгрупа: - административно-финансијски радник, књижничар, оператер (IV степен стручне спреме - ССС)	7;
3. трећа платна подгрупа: - домар, возач, лојач (V - ВКВ или IV степен стручне спреме - ССС)	6,45;
5) пета платна група: 1. прва платна подгрупа: - домар, лојач (III степен стручне спреме - КВ)	5,5;
2. друга платна подгрупа: - ноћни чувар, чистачица, лојач (први степен стручне спреме - основна школа или НК)	4,5.
Члан 10.	
Запослени у средњој школи разврставају се у платне групе и платне подгрупе са следећим платним коефицијентима за обрачун основне плате:	
1) прва платна група: 1. прва платна подгрупа: - директор средње школе која има више од 800 ученика	14,25;
2. друга платна подгрупа: - директор средње школе која има од 401 до 800 ученика	13,7;
3. трећа платна подгрупа: - директор средње школе која има до 400 ученика	13,15;
2) друга платна група: 1. прва платна подгрупа: - помоћник директора (VII степен стручне спреме - ВСС)	11,45;
2. друга платна подгрупа: - професор средње школе, стручни сарадници: педагог, психолог, социјални радник, логопед, дефектолог (VII степен стручне спреме - ВСС)	10,9;
3. трећа платна подгрупа: - библиотекар, секретар, рачуновођа, координатор праксе ван школе (VII степен стручне спреме - ВСС)	10,35;
3) трећа платна група: 1. прва платна подгрупа: - наставник практичне наставе (VI степен стручне спреме - ВШ)	9,25;

2. друга платна подгрупа: - библиотекар, секретар, рачуновођа, координатор праксе ван школе (VI степен стручне спреме - ВШ)	8,7;
4) четврта платна група: 1. прва платна подгрупа: - наставник практичне наставе (V степен стручне спреме - ВКВ), - координатор праксе ван школе (V степен стручне спреме - ВКВ)	7,9;
2. друга платна подгрупа: - библиотекар, секретар, рачуновођа (IV степен стручне спреме - ССС), - наставник практичне наставе (IV степен стручне спреме - ССС), - координатор праксе ван школе (IV степен стручне спреме - ССС)	7,6;
3. трећа платна подгрупа: - књижничар, програмер, оператер, административни радник, финансијски радник (IV степен стручне спреме - ССС), - лаборант, сарадник у настави (V степен - ВКВ или IV степен - ССС)	7;
5) пета платна група: 1. прва платна подгрупа: - економ, домар, лојач (V степен - ВКВ или IV степен стручне спреме - ССС)	6,45;
2. друга платна подгрупа: - домар, лојач (III степен стручне спреме - КВ)	5,5;
3. трећа платна подгрупа: - ноћни чувар, чистачица (I степен стручне спреме - основна школа или НК)	4,5.

Члан 11.

Запослени у високом образовању разврставају се у платне групе и платне подгрупе са следећим платним коефицијентима за обрачун основне плате:

1) прва платна група: 1. прва платна подгрупа: - ректор универзитета	30,9;
2. друга платна подгрупа: - декан, директор високе школе, финансијски директор, проректор, редовни професор	24,25;
3. трећа платна подгрупа: - продекан	22;
2) друга платна група: 1. прва платна подгрупа: - ванредни професор, генерални секретар	19,8;
2. друга платна подгрупа: - доцент, професор високе школе	17,6;
3) трећа платна група: 1. прва платна подгрупа: - шеф рачуноводства универзитета, шеф службе, лектор, предавач високе школе	15,35;
2. друга платна подгрупа: - виши асистент	14,25;
3. трећа платна подгрупа: - асистент	13,15;
4) четврта платна група: 1. прва платна подгрупа: - правник, економиста, библиотекар, стручни сарадник у администрацији, стручни сарадник у настави, информатичар, референт за опште послове, референт за студентска питања (VII степен стручне спреме - ВСС)	10,35;

2. друга платна подгрупа:
- сложенији економско-финансијски послови, административно-технички послови, референт за опште послове, референт за студентска питања, библиотекар (VI степен стручне спреме - ВШ) 8,7;
5) пета платна група:
1. прва платна подгрупа:
- лаборант-техничар, технички сарадник за припрему наставе (V - ВКВ или IV степен стручне спреме - ССС) 7,6;
2. друга платна подгрупа:
- финансијско-рачуноводствени послови, књиговођа, оператер на рачунару, референт за опште послове, референт за студентска питања, књижничар (V степен - ВКВ или IV степен стручне спреме - ССС)..... 7;
3. трећа платна подгрупа:
- возач, кућни мајстор, ложач, радник на централи (V степен - ВКВ или IV степен стручне спреме - ССС)..... 6,45;
6) шеста платна група:
1. прва платна подгрупа:
- ложач, возач, кућни мајстор, радник на централи (III степен стручне спреме - КВ) 5,5;
2. друга платна подгрупа:
- чистачица, чувар, портир, курир, вртлар (I и II степен стручне спреме - основна школа или НК) 4,5.

Члан 12.

Запослени у ђачким домовима разврставају се у платне групе и платне подгрупе са сљедећим платним коефицијентима за обрачун основне плате:

- 1) прва платна група:
1. директор ђачког дома 13,15;
2) друга платна група:
1. прва платна подгрупа:
- васпитач, педагог, психолог, логопед (VII степен стручне спреме - ВСС) 10,9;
2. друга платна подгрупа:
- библиотекар, секретар, рачуновођа (VII степен стручне спреме - ВСС) 10,35;
3) трећа платна група:
1. прва платна подгрупа:
- васпитач, библиотекар, секретар, рачуновођа, референт за смјештај у ђачком дому (VI степен стручне спреме - ВШ)..... 8,7;
2. друга платна подгрупа:
- васпитач, библиотекар, секретар, рачуновођа (IV степен стручне спреме - ССС)..... 7,6;
3. трећа платна подгрупа:
- оператер, административни радник, медицинска сестра, књиговођа, благајник, шеф кухиње (IV степен стручне спреме - ССС) 7;
4) четврта платна група:
1. прва платна подгрупа:
- економ, домар, кувар, ложач централног гријања (V - ВКВ или IV степен стручне спреме - ССС) 6,45;
2. друга платна подгрупа:
- домар, ложач централног гријања, кувар (III степен стручне спреме - КВ) 5,5;
3. трећа платна подгрупа:
- портир, вешарица, помоћни кувар (II степен стручне спреме - ПК) 5;
4. четврта платна подгрупа:
- ноћни чувар, чистачица (I степен стручне спреме - основна школа или НК) 4,5.

Члан 13.

Запослени у студентским домовима и центрима разврставају се у платне групе и платне подгрупе са сљедећим платним коефицијентима за обрачун основне плате:

- 1) прва платна група:
1. прва платна подгрупа:
- директор студентског центра 14,25;
2. друга платна подгрупа:
- директор студентског дома 13,15;
2) друга платна група:
1. прва платна подгрупа:
- помоћник директора - управник дома (VII степен стручне спреме - ВСС) 11,45;
2. друга платна подгрупа:
- секретар, рачуновођа, библиотекар, координатор за смјештај, исхрану, набавку и спорт и информатичар у студентском дому (VII степен стручне спреме - ВСС) 10,35;
3) трећа платна група:
1. прва платна подгрупа:
- библиотекар, секретар, рачуновођа, координатор за смјештај, исхрану, набавку и спорт у студентском дому (VI степен стручне спреме - ВШ) 8,7;
2. друга платна подгрупа:
- библиотекар, секретар, рачуновођа (IV степен стручне спреме - ССС) 7,6;
3. трећа платна подгрупа:
- књиговођа, благајник, оператер, административни радник, шеф кухиње, референт за смјештај, исхрану и набавку, медицинска сестра у студентском дому (IV степен стручне спреме - ССС)..... 7;
4) четврта платна група:
1. прва платна подгрупа:
- економ, домар, кувар, ложач централног гријања (V степен - ВКВ или IV степен стручне спреме - ССС) 6,45;
2. друга платна подгрупа:
- домар, ложач централног гријања, кувар, сервирка (III степен стручне спреме - КВ) 5,5;
3. трећа платна подгрупа:
- портир, вешарица, сервирка, помоћни кувар и помоћно особље (II степен стручне спреме - ПК) 5;
4. четврта платна подгрупа:
- ноћни чувар, чистачица и курир (I степен стручне спреме - основна школа или НК)..... 4,5.

Члан 14.

Запослени у установама културе разврставају се у платне групе и платне подгрупе са сљедећим платним коефицијентима за обрачун основне плате:

- 1) прва платна група:
1. прва платна подгрупа:
- директор установе републичког нивоа 16,45;
2. друга платна подгрупа:
- директор установе матичног нивоа 14,25;
3. трећа платна подгрупа:
- директор установе општинског нивоа 12;
2) друга платна група:
1. прва платна подгрупа:
- глауца првак 14,25;
2. друга платна подгрупа:
- музејски савјетник, музејски педагог - савјетник, документариста савјетник, информатичар савјетник,

конзерватор-рестауратор савјетник, библиотекар савјетник, библиограф савјетник, археограф савјетник, информатор савјетник, документариста савјетник, умјетнички директор, технички директор:..... 13,15;

3. трећа платна подгрупа:

- виши кустос, виши библиотекар, виши библиограф, виши археограф, виши информатор, виши конзерватор, виши информатичар, виши музејски педагог, виши документариста и виши конзерватор - рестауратор..... 12;

4. четврта платна подгрупа:

- послови стручних сарадника, конзерватор, рестауратор-конзерватор, драматург, глумац, историчар умјетности, етнолог, археолог, архивиста, кустос, кустос-педагог, зоолог, библиотекар, графички дизајнер, сценограф, костимограф, камерман, технолог, монтажер, продуцент, редитељ, лектор, музејски педагог, библиограф, археограф, документариста, аудио-видео дизајнер, вајар, биолог, информатичар, информатор, менаџер за односе са јавношћу, маркетинг менаџер, умјетнички фотограф (VII степен стручне спреме - ВСС)..... 10,9;

5. пета платна подгрупа:

- секретар установе, шеф рачуноводства (VII степен стручне спреме - ВСС)..... 10,35;

3) трећа платна група:

1. прва платна подгрупа:

- виши препаратор, виши музејски техничар, виши књижничар, глумац, суфлер, инспекцијент, пропагандиста (VI степен стручне спреме - ВШ)..... 9,25;

2. друга платна подгрупа:

- секретар, шеф рачуноводства, књиговођа, организатор финансијских и благајничких послова, референт финансијских послова и наплате (VI степен стручне спреме - ВШ)..... 8,7;

4) четврта платна група:

1. конзерватор, столар, моделар, фотограф, тон мајстор, мајстор свјетла, мајстор сцене, електроинсталатер, декоратер, тапетар, референт противпожарне заштите, бравар (V степен стручне спреме - ВКВ)..... 7,6;

5) пета платна група:

1. прва платна подгрупа:

- музејски техничар, препаратор, књижничар, књиговезац, архивски техничар, шминкер-маскер, декоратер, суфлер-инспекцијент, лаборант, аниматор, гардеробер-магационер, организатор, секретар, шеф рачуноводства, глумац, фотограф, каширер (IV степен стручне спреме - ССС)..... 7,6;

2. друга платна подгрупа:

- књиговођа, финансијски књиговођа, благајник, референт за обрачун плата, административно-технички секретар, референт за финансијске послове, билетар (IV степен стручне спреме - ССС)..... 7;

6) шеста платна група:

1. прва платна подгрупа:

- послови заштите књижног фонда, каниста, спикер, расвјетљивач, реквизицер, бински радник, кројач, референт набавке и продаје, возач, курир, дактилограф, технички послови, домар, економ, референт противпожарне заштите (III степен стручне спреме - КВ)..... 5,5;

2. друга платна подгрупа:

- хигијеничар, портир, ноћни чувар, спремачица сцене, телефониста централе (I степен стручне спреме - основна школа или НК)..... 4,5.

Члан 15.

Запослени у специјалним и умјетничким школама разврставају се у платне групе и платне подгрупе са сљедећим платним коефицијентима за обрачун основне плате:

1) прва платна група:

1. прва платна подгрупа:

- директор умјетничке школе која има више од 400 ученика (ВСС)..... 13,7;

- директор умјетничке школе која има више од 400 ученика (ВШ)..... 13,15;

- директор специјалне школе која има више од 100 ученика (ВСС)..... 13,7;

- директор специјалне школе која има више од 100 ученика (ВШ)..... 13,15;

2. друга платна подгрупа:

- директор умјетничке школе која има до 400 ученика (ВСС)..... 13,15;

- директор умјетничке школе која има до 400 ученика (ВШ)..... 12,6;

- директор специјалне школе која има до 100 ученика (ВСС)..... 13,15;

- директор специјалне школе која има до 100 ученика (ВШ)..... 12,6;

2) друга платна група:

1. прва платна подгрупа:

- педагог, психолог, социјални радник, логопед, дефектолог, физиотерапеут, редукатор психомоторике, педагошки СИ терапеут (стручни сарадници), (VII степен стручне спреме - ВСС)..... 10,9;

2. друга платна подгрупа:

- професор средње школе (VII степен стручне спреме - ВСС)..... 10,9;

- професор основне школе, библиотекар, секретар, рачуновођа (VII степен стручне спреме - ВСС)..... 10,35;

3. трећа платна подгрупа:

- водитељ продуженог боравка (VII степен стручне спреме - ВСС)..... 9,8;

3) трећа платна група:

1. прва платна подгрупа:

- наставник, учитељ са завршеном учитељском школом и стручни учитељ музичке и ликовне културе, медицинска сестра (VI степен стручне спреме - ВШ)..... 9,25;

2. друга платна подгрупа:

- водитељ продуженог боравка, библиотекар, секретар, рачуновођа (VI степен стручне спреме - ВШ)..... 8,7;

3. трећа платна подгрупа:

- библиотекар, секретар, рачуновођа (IV степен стручне спреме - ССС)..... 7,6;

4. четврта платна подгрупа:

- оператер, административни радник, медицинска сестра, књиговођа, благајник (IV степен стручне спреме - ССС)..... 7;

4) четврта платна група:

1. прва платна подгрупа:

- економ, домар, кувар, ложач централног гријања, возач (V - ВКВ или IV степен стручне спреме - ССС)..... 6,45;

2. друга платна подгрупа:

- домар, ложач централног гријања, кувар, возач (III степен стручне спреме - КВ)..... 5,5;

3. трећа платна подгрупа:

- портир, вешарица (II степен стручне спреме - ПК)..... 5;

4. четврта платна подгрупа:
- ноћни чувар, чистачица (I степен стручне спреме - основна школа или НК) 4,5.

Члан 16.

За радна мјеста која нису наведена у овом закону, а прописана су актом о унутрашњој организацији и систематизацији радних мјеста, примјењиваће се коефицијенти за обрачун основне плате према звањима и занимањима утврђеним у чл. 9. до 15. овог закона, у зависности од области у којој је систематизовано радно мјесто.

Члан 17.

Запослени имају право на накнаду плате у пуном износу за вријеме коришћења годишњег одмора, плаћеног одсуства, републичких празника, привремене спријечености за рад због повреде на раду или професионалне болести, као и за вријеме прекида рада због пропуста послодавца да предузме одговарајуће мјере заштите на раду, утврђеног законом којим се уређују радни односи и посебним колективним уговорима.

Члан 18.

(1) Пуно радно вријеме запослених износи 40 часова седмично.

(2) Уколико запослени ради са непуним радним временом, у складу са посебним законом или другим прописима, основна мјесечна плата одређује се сразмјерно времену проведеном на раду.

Члан 19.

(1) Основна плата приправника са високом, вишом или средњом стручном спремом утврђује се у износу од 80% основне плате платне групе и платне подгрупе којој припада, те одговарајуће стручне спреме.

(2) Радник који нема прописану стручну спрему, односно неверификовани радник, а привремено обавља послове због недостатка кадра са прописаном стручном спремом прима плату 30% мању од основне плате верификованог радника истог степена стручне спреме.

Члан 20.

(1) Запослени који по налогу руководиоца раде дуже од пуног радног времена, за сваки сат прековременог радног времена имају право на један сат компензујућег радног времена.

(2) Вријеме из става 1. овог члана прерачунава се тромјесечно у слободне дане и сате, које запослени треба да искористе најкасније у року од шест мјесеци.

Члан 21.

(1) Основна плата запослених увећава се за рад ноћу, за рад током републичких празника и другим данима када се по закону не ради, а висина увећања по овим основама одређује се посебним колективним уговором.

(2) Посебни колективни уговор закључује синдикат из члана 7. став 2. овог закона са надлежним министром по овлашћењу Владе.

Члан 22.

(1) Запослени имају право на:

1) отпремнину при одласку у пензију и престанку радног односа у случају ако се из економских, организационих и технолошких разлога укаже потреба за престанком рада запосленог,

2) накнаду трошкова превоза приликом доласка на посао и повратка са посла,

3) јубиларну награду,

4) једнократну новчану накнаду за посебне резултате рада,

5) новчану накнаду приликом рођења дјетета,

6) новчану помоћ у случају инвалидности и дуготрајне болести,

7) новчану помоћ породици у случају смрти радника,

8) новчану помоћ у случају смрти члана уже породице,

9) накнаду по основу обављања функције предсједника или повјереника репрезентативне синдикалне организације.

(2) Висина накнаде из става 1. овог члана одређује се посебним колективним уговором.

Члан 23.

У року од 30 дана од дана ступања на снагу овог закона установе из области просвјете и културе, које са радницима имају закључене уговоре о раду на износ плате након опорезивања (нето плате) дужне су ускладити постојеће уговоре о раду са одредбом члана 2. овог закона тако да постојеће износе плата увећају за износ пореза на доходак у складу са одредбама закона којим се опорезује доходак.

Члан 24.

У року од 30 дана од дана ступања на снагу овог закона извршиће се усклађивање подзаконских аката и посебног колективног уговора којим је уређен обрачун и исплата плата и других накнада запослених са овим законом.

Члан 25.

Ступањем на снагу овог закона престаје да важи Закон о платама запослених у области просвјете и културе Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", бр. 31/14 и 116/16).

Члан 26.

Овај закон се објављује у "Службеном гласнику Републике Српске", а ступа на снагу 1. августа 2018. године.

Број: 02/1-021-731/18
4. јула 2018. године
Бањалука

Предсједник
Народне скупштине,
Недељко Чубриловић, с.р.

1235

На основу Амандмана XL тачка 2. на Устав Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", број 28/94), д о н о с и м

УКАЗ

О ПРОГЛАШЕЊУ ЗАКОНА О ПЛАТАМА ЗАПОСЛЕНИХ У ЈАВНИМ СЛУЖБАМА РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ

Проглашавам Закон о платама запослених у јавним службама Републике Српске, који је Народна скупштина Републике Српске усвојила на Двдесет осмој посебној сједници, одржаној 4. јула 2018. године, а Вијеће народа 12. јула 2018. године констатовало да усвојеним Законом о платама запослених у јавним службама Републике Српске није угрожен витални национални интерес ни једног конститутивног народа у Републици Српској.

Број: 01-020-2441/18
13. јула 2018. године
Бањалука

Предсједник
Републике,
Милорад Додик, с.р.

ЗАКОН

О ПЛАТАМА ЗАПОСЛЕНИХ У ЈАВНИМ СЛУЖБАМА РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ

Члан 1.

Овим законом уређује се начин утврђивања плата запослених у јавним службама (у даљем тексту: запослени) које врше јавна овлашћења из области рада, здравственог осигурања, запошљавања, дјечје заштите, социјалне заштите, водопривреде и другим јавним службама које нису обухваћене посебним законом којим се уређује област радних односа.

Члан 2.

Овај закон се примјењује на запослене у:

1) Фонду пензијског и инвалидског осигурања Републике Српске,

- 2) Фонду здравственог осигурања Републике Српске,
- 3) Јавној установи Завод за запошљавање Републике Српске,
- 4) Јавној установи Јавном фонду за дјечију заштиту,
- 5) Фонду за професионалну рехабилитацију и запошљавање инвалида Републике Српске,
- 6) јавним установама социјалне заштите чији је оснивач Република Српска,
- 7) Јавној установи "Воде Српске",
- 8) јавним установама и фондовима чији је оснивач Република Српска.

Члан 3.

- (1) Плата запослених у јавним службама из члана 2. овог закона састоји се од основне плате, увећања плате и накнада прописаних овим законом.
- (2) Плата из става 1. овог члана представља плату прије опорезивања порезом на доходак.
- (3) Бруто плата је плата увећана за доприносе.
- (4) У свим елементима који чине плату из става 1. овог члана садржан је порез.

Члан 4.

- (1) Право на плату остварује се даном ступања на рад.
- (2) Право на плату престаје даном престанка радног односа.

Члан 5.

- (1) Запослени имају право на плату из члана 3. овог закона.
- (2) Начин обрачуна и исплата плате јединствени су за све запослене, а зависе од радног мјеста, платне групе, платне подгрупе и коефицијента.
- (3) Плате се исплаћују у текућем мјесецу за претходни мјесец у складу са терминским мјесечним планом потрошње и финансијским планом јавних служби (у даљем тексту: финансијски план).
- (4) Средства за бруто плате планирају се у финансијском плану.

Члан 6.

- (1) Основна плата обрачунава се и исказује мјесечно за пуно радно вријеме, према радном мјесту и одговарајућој платној групи, платној подгрупи и коефицијенту.
- (2) Основна плата из става 1. овог члана је производ цијене рада као израза вриједности за најједноставнији рад и коефицијента утврђеног према платној групи и подгрупи.
- (3) Увећање основне плате за сваку навршену годину стажа осигурања износи:
 - 1) до навршених 25 година 0,3%,
 - 2) након навршених 25 година свака наредна година 0,5%.
- (4) Накнаде за топли оброк и регрес урачунате су у износ основне плате из става 2. овог члана и не могу се посебно исказивати.
- (5) Основна плата обрачуната у складу са овим чланом не може бити нижа од утврђене најниже плате у Републици Српској.

Члан 7.

- (1) Цијена рада је израз вриједности за најједноставнији рад и основ за обрачун основне плате.
- (2) Влада Републике Српске (у даљем тексту: Влада) са представницима репрезентативних гранских синдиката, сваке године у току израде финансијског плана, води преговоре о цијени рада за наредну годину.
- (3) Акт о цијени рада потписују предсједник Владе и предсједници репрезентативних гранских синдиката.
- (4) Акт из става 3. овог члана објављује се у "Службеном гласнику Републике Српске".

Члан 8.

- (1) Ако се у једном од квартала не остварује финансијски план у пуном обиму, плате запослених умањују се до висине процента мање остварених прихода финансијског плана.
- (2) Одлуку о проценту умањења плате из става 1. овог члана доноси орган управљања јавне службе из члана 2. овог закона, уз сагласност Владе и претходно мишљење надлежног министарства.

Члан 9.

Руководиоци јавних служби из члана 2. овог закона разврставају се у двије платне групе са сљедећим платним коефицијентима:

1) прва платна група:

1. директор установе која има више од 500 запослених 25,35;
2. директор установе која има од 100 до 500 запослених 25,35;

2) друга платна група:

1. замјеник директора установе која има више од 500 запослених 20,35;
2. замјеник директора установе која има од 100 до 500 запослених 20,35;
3. замјеник директора установе која има до 100 запослених 19,25.

Члан 10.

- (1) У трећу платну групу разврставају се запослени који руководе унутрашњим организационим јединицама и савјетници директора.
- (2) Запослени из става 1. овог члана разврставају се у платне подгрупе на основу радног мјеста, руковођења, сложености послова и степена одговорности и у складу с тим одређују се сљедећи платни коефицијенти:

1) прва платна подгрупа:

1. помоћник директора, извршни директор, руководилац интерне ревизије установе која има више од 500 запослених 18,70;
2. помоћник директора, извршни директор, руководилац интерне ревизије установе која има од 100 до 500 запослених 18,70;
3. помоћник директора, извршни директор, руководилац интерне ревизије установе која има до 100 запослених 17,60;

2) друга платна подгрупа:

1. савјетник директора, замјеник извршног директора, директор филијале/шеф канцеларије, доктор медицине - специјалиста установе која има више од 500 запослених 17,60;
2. савјетник директора, замјеник извршног директора, директор филијале/шеф канцеларије, доктор медицине - специјалиста установе која има од 100 до 500 запослених 17,60;
3. савјетник директора, замјеник извршног директора, директор филијале/шеф канцеларије, доктор медицине - специјалиста установе која има до 100 запослених 16,45;

3) трећа платна подгрупа:

1. помоћник директора филијале, руководилац одјељења, интерни ревизор, доктор медицине установе која има више од 500 запослених 15,35;
2. помоћник директора филијале, руководилац одјељења, интерни ревизор, доктор медицине установе која има од 100 до 500 запослених 15,35;
3. помоћник директора филијале, руководилац одјељења, интерни ревизор, доктор медицине установе која има до 100 запослених 14,25;

4) четврта платна подгрупа:

1. шеф рачуноводства, шеф пословнице, шеф одсјека установе која има више од 500 запослених..... 14,25;
2. шеф рачуноводства, шеф пословнице, шеф одсјека установе која има од 100 до 500 запослених... 14,25;
3. шеф рачуноводства, шеф пословнице, шеф одсјека установе која има до 100 запослених..... 13,15.

Члан 11.

Платни коефицијенти за остале запослене одређују се по радном мјесту:

- 1) виши стручни сарадник са 240 ECTS 13,70;
- 2) виши стручни сарадник са 180 ECTS 12;
- 3) виши стручни сарадник са вишом стручном спремом..... 9,8;
- 4) стручни сарадник са средњом стручном спремом 7,6;
- 5) послови висококвалификованог радника 7,6;
- 6) послови квалификованог радника..... 6,45;
- 7) послови неквалификованог радника..... 5,5.

Члан 12.

Приправнику са високим, вишим и средњим образовањем одређује се основна плата у износу од 80% основне плате одређене за радно мјесто из члана 11. овог закона.

Члан 13.

Запослени имају право на накнаду плате у пуном износу за вријеме:

- 1) коришћења годишњег одмора,
- 2) плаћеног одсуства,
- 3) републичких празника,
- 4) привремене спрјечености за рад због повреде на раду или професионалне болести и
- 5) прекида рада због пропуста послодавца да предузме одговарајуће мјере заштите на раду, утврђених законом којим се уређују радни односи и посебним колективним уговорима.

Члан 14.

(1) Пуно радно вријеме запослених је 40 часова седмично.

(2) Уколико запослени ради са непуним радним временом, у складу са посебним законом или другим прописима, основна мјесечна плата одредиће се сразмјерно времену проведеном на раду.

Члан 15.

(1) Запослени који по налогу руководиоца раде дуже од пуног радног времена, за сваки сат прековременог радног времена имају право на један сат компензујућег радног времена.

(2) Вријеме из става 1. овог члана прерачунава се тромјесечно у слободне дане и сате, које запослени треба да искористи најкасније у року од шест мјесеци.

Члан 16.

Основна плата запосленог увећава се за рад ноћу, за рад током републичких празника и другим данима када се по закону не ради, а висина увећања по овом основу одређује се посебним колективним уговорима.

Члан 17.

(1) Запослени имају право на:

- 1) отпремнину приликом одласка у пензију и престанку радног односа у случају ако се из економских, организационих и технолошких разлога укаже потреба за престанком рада запосленог,
- 2) накнаду трошкова превоза приликом доласка на посао и повратка са посла,
- 3) јубиларну награду,

4) новчану накнаду приликом рођења дјетета,

5) новчану помоћ у случају инвалидности и дуготрајне болести,

6) новчану помоћ породици у случају смрти радника,

7) новчану помоћ у случају смрти члана уже породице,

8) једнократну новчану накнаду за посебне резултате рада,

9) обављање послова под посебно отежаним условима,

10) накнаду по основу обављања функције председника или повјереника репрезентативне синдикалне организације,

11) друге накнаде утврђене посебним колективним уговором.

(2) Висина накнаде из става 1. овог члана одређује се посебним колективним уговорима.

Члан 18.

Запослени, осим накнада утврђених овим законом, немају право на друге накнаде за рад које се исплаћују из буџета Републике Српске, као ни из прихода остварених према финансијском плану.

Члан 19.

Јавне службе из члана 2. овог закона дужне су да у року од 30 дана од дана ступања на снагу овог закона ускладе опште акте којима је уређен обрачун и исплата плата и других накнада са одредбама овог закона.

Члан 20.

У року од 30 дана од дана ступања на снагу овог закона јавне службе из члана 2. овог закона које са радницима имају закључене уговоре о раду на износ плате након опорезивања (нето плате) дужне су ускладити постојеће уговоре о раду са одредбама члана 3. овог закона тако да постојеће износе плата увећају за износ пореза на доходак у складу са одредбама закона којим се опорезује доходак.

Члан 21.

Ступањем на снагу овог закона престаје да важи Закон о платама запослених у јавним службама Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", бр. 31/14 и 116/16).

Члан 22.

Овај закон се објављује у "Службеном гласнику Републике Српске", а ступа на снагу 1. августа 2018. године.

Број: 02/1-021-732/18
4. јула 2018. године
Бања Лука

Предсједник
Народне скупштине,
Недељко Чубриловић, с.р.

1236

На основу Амандмана XL тачка 2. на Устав Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", број 28/94), д о н о с и м

У К А З

О ПРОГЛАШЕЊУ ЗАКОНА О ПЛАТАМА ЗАПОСЛЕНИХ У ИНСТИТУЦИЈАМА ПРАВОСУЂА РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ

Проглашавам Закон о платама запослених у институцијама правосуђа Републике Српске, који је Народна скупштина Републике Српске усвојила на Двадесет осмој посебној сједници, одржаној 4. јула 2018. године, а Вијеће народа 12. јула 2018. године констатовало да усвојеним Законом о платама запослених у институцијама правосуђа Републике Српске није угрожен витални национални интерес ни једног конститутивног народа у Републици Српској.

Број: 01-020-2442/18
13. јула 2018. године
Бања Лука

Предсједник
Републике,
Милорад Додик, с.р.

ЗАКОН**О ПЛАТАМА ЗАПОСЛЕНИХ У ИНСТИТУЦИЈАМА
ПРАВОСУЂА РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ**

ГЛАВА I

ОСНОВНЕ ОДРЕДБЕ

1. Предмет и садржина Закона

Члан 1.

Овим законом уређује се начин утврђивања плата, накнада и других примања запослених у судовима и јавним тужилаштвима Републике Српске, Правобранилаштву Републике Српске, казнено-поправним установама Републике Српске, Судској полицији Републике Српске и Центру за едукацију судија и јавних тужилаца Републике Српске (у даљем тексту: запослени).

Члан 2.

Одредбе овог закона не примјењују се приликом утврђивања плата за судије и јавне тужиоце у Републици Српској.

2. Плата и елементи плате

Члан 3.

(1) Плата запослених састоји се од основне плате, увећања плате и накнада прописаних овим законом.

(2) Плата из става 1. овог члана представља плату прије опорезивања порезом на доходак.

(3) Бруто плата је плата увећана за доприносе.

(4) У свим елементима који чине плату из става 1. овог члана садржан је порез.

Члан 4.

(1) Право на плату остварује се даном ступања на рад.

(2) Право на плату престаје даном престанка радног односа.

Члан 5.

(1) Запослени имају право на плату из члана 3. овог закона.

(2) Начин обрачуна и исплата плата јединствени су за запослене, а зависе од радног мјеста и платне групе.

(3) Плата се исплаћује у текућем мјесецу за претходни мјесец у складу са терминским мјесечним планом потрошње буџета Републике Српске (у даљем тексту: буџет).

(4) Средства за бруто плате обезбјеђују се у буџету.

Члан 6.

(1) Основна плата обрачунава се и исказује мјесечно за пуно радно вријеме према радном мјесту и одговарајућој платној групи.

(2) Основна плата из става 1. овог члана је производ цијене рада као израза вриједности за најједноставнији рад и коефицијента утврђеног према платној групи.

(3) Увећање основне плате за сваку навршену годину стажа осигурања износи:

1) до навршених 25 година 0,3%,

2) након навршених 25 година свака наредна година 0,5%.

(4) Основна плата утврђена у складу са овим чланом не може бити нижа од утврђене најниже плате у Републици Српској.

Члан 7.

(1) Цијена рада је израз вриједности за најједноставнији рад и основ за обрачун основне плате.

(2) Влада Републике Српске (у даљем тексту: Влада) у току израде буџета сваке године са представницима репрезентативног гранског синдиката води преговоре о цијени рада за наредну годину.

(3) Акт о цијени рада потписују предсједник Владе и предсједник репрезентативног гранског синдиката.

(4) Акт из става 3. овог члана објављује се у "Службеном гласнику Републике Српске".

Члан 8.

Накнаде у висини до 35% основне плате за тежину, природу посла и посебне услове рада и накнада за топли оброк и регрес урачунате су у основну плату и не могу се посебно исказивати.

Члан 9.

(1) Ако се у једном од квартала не остварује буџет у пуном обиму, плате запослених умањују се до висине процента мање остварених прихода буџета.

(2) Одлуку о проценту умањења плате доноси Влада на приједлог Министарства финансија.

Члан 10.

(1) Пуно радно вријеме запослених је 40 часова седмично.

(2) Уколико запослени ради са непуним радним временом, у складу са посебним законом или другим прописом, основна мјесечна плата одређује се сразмјерно времену проведеном на раду.

**3. Плате запослених у судовима
Републике Српске**

Члан 11.

Плате запослених у судовима Републике Српске (у даљем тексту: судови) разврставају се у платне групе и одређују им се сљедећи коефицијенти за обрачун основне плате:

1) прва платна група:

1. секретар суда - висока стручна спрема: 18,70;

2. судски администратор у суду са 60 или више судија - висока стручна спрема: 18,70;

3. руководилац унутрашње организационе јединице - висока стручна спрема: 15,35;

4. шеф рачуноводства - висока стручна спрема: 15,35;

5. виши стручни сарадник у Врховном суду: 17,60;

6. виши стручни сарадник у окружном суду и Вишем привредном суду: 15,35;

7. стручни сарадник у основном и Окружном привредном суду: 14,25;

8. стручни савјетник у основном суду: 14,25;

9. стручни савјетник у окружном суду: 14,25;

10. референт са високом стручном спремом: 14,25;

2) друга платна група:

1. референт са вишом стручном спремом: 9,80;

3) трећа платна група:

1. референт са средњом стручном спремом: 7,60;

4) четврта платна група:

1. висококвалификовани радник: 6,45;

2. квалификовани радник: 5,50;

3. неквалификовани радник: 4,50.

Члан 12.

(1) Основна плата приправника са високом стручном спремом утврђује се у износу од 80% основне плате платне групе из члана 11. тачка 1) подтачка 10. овог закона.

(2) Основна плата приправника са вишом стручном спремом утврђује се у износу од 80% основне плате платне групе из члана 11. тачка 2) подтачка 1. овог закона.

(3) Основна плата приправника са средњом стручном спремом утврђује се у износу од 80% основне плате платне групе из члана 11. тачка 3) подтачка 1. овог закона.

4. Плате запослених у јавним тужилаштвима Републике Српске

Члан 13.

Плате запослених у јавним тужилаштвима Републике Српске (у даљем тексту: јавно тужилаштво) разврставају се у платне групе и одређују им се следећи коефицијенти за обрачун основне плате:

- 1) прва платна група:
 1. секретар јавног тужилаштва - висока стручна спрема: 18,70;
 2. руководиоца унутрашње организационе јединице - висока стручна спрема: 15,35;
 3. шеф рачуноводства - висока стручна спрема: 15,35;
 4. стручни сарадник у Републичком јавном и окружном јавном тужилаштву: 17,60;
 5. стручни савјетник у окружном јавном тужилаштву: 14,25;
 6. референт са високом стручном спремом: 14,25;
- 2) друга платна група:
 1. шеф тужилачких истражилаца: 20,90;
 2. тужилачки истражилац: 18,70;
 - 3) трећа платна група:
 1. референт са вишом стручном спремом: 9,80;
 - 4) четврта платна група:
 1. референт са средњом стручном спремом: 7,60;
 - 5) пета платна група:
 1. висококвалификовани радник: 6,45;
 2. квалификовани радник: 5,50;
 3. неквалификовани радник: 4,50.

Члан 14.

(1) Основна плата приправника са високом стручном спремом утврђује се у износу од 80% основне плате платне групе из члана 13. тачка 1) подтачка 6. овог закона.

(2) Основна плата приправника са вишом стручном спремом утврђује се у износу од 80% основне плате платне групе из члана 13. тачка 2) подтачка 1. овог закона.

(3) Основна плата приправника са средњом стручном спремом утврђује се у износу од 80% основне плате платне групе из члана 13. тачка 3) подтачка 1. овог закона.

5. Плате запослених у Правобранилаштву Републике Српске

Члан 15.

Плате запослених у Правобранилаштву Републике Српске (у даљем тексту: Правобранилаштво) разврставају се у платне групе и одређују им се следећи коефицијенти за обрачун основне плате:

- 1) прва платна група:
 1. правобранилац Републике Српске: 29,80;
 2. замјеник правобраниоца Републике Српске: 24,25;
 3. помоћник правобраниоца Републике Српске: 19,80;
 4. начелник одјељења: 17,60;
 5. секретар Правобранилаштва: 16,45;
 6. руководиоца одејека: 15,35;
 7. шеф рачуноводства, шеф писарнице и интерни ревизор: 15,35;
 8. стручни сарадник са високом стручном спремом: 14,25;
- 2) друга платна група:
 1. сарадник са вишом стручном спремом: 9,80;
- 3) трећа платна група:
 1. сарадник са средњом стручном спремом: 7,60;
- 4) четврта платна група:

1. послови висококвалификованог радника: 6,45;
2. послови квалификованог радника: 5,50;
3. послови неквалификованог радника: 4,50.

Члан 16.

(1) Основна плата приправника са високом стручном спремом утврђује се у износу од 80% основне плате платне групе из члана 15. тачка 1) подтачка 8. овог закона.

(2) Основна плата приправника са вишом стручном спремом утврђује се у износу од 80% основне плате платне групе из члана 15. тачка 2) подтачка 1. овог закона.

(3) Основна плата приправника са средњом стручном спремом утврђује се у износу од 80% основне плате платне групе из члана 15. тачка 3) подтачка 1. овог закона.

6. Плате запослених у казнено-поправним установама Републике Српске

Члан 17.

Коефицијенти за обрачун основне плате директора, замјеника и помоћника у казнено-поправним установама Републике Српске (у даљем тексту: казнено-поправне установе) износе:

- 1) директор казнено-поправне установе: 28,70;
- 2) замјеник директора казнено-поправне установе: 25,35;
- 3) помоћник директора казнено-поправне установе: 19,80.

Члан 18.

Коефицијенти за обрачун основне плате полицајаца у казнено-поправним установама, у зависности од послова и задатака које обављају, износе:

- 1) замјеник помоћника директора за службу обезбјеђења: 16,45;
- 2) начелник полиције: 14,25;
- 3) наредник полиције I класе: 13,15;
- 4) наредник полиције: 10,90;
- 5) старији полицајац I класе: 10,25;
- 6) старији полицајац: 10,15;
- 7) полицајац I класе: 9,15;
- 8) полицајац: 8,70.

Члан 19.

Плате осталих запослених разврставају се у платне групе и одређују им се следећи коефицијенти за обрачун основне плате:

- 1) прва платна група:
 1. руководиоци унутрашњих организационих јединица: 16,80;
 2. шеф рачуноводства: 15,35;
 3. шефови одјељења и васпитачи васпитних колектива: 14,80;
 4. виши стручни сарадници са високом стручном спремом: 14,25;
- 2) друга платна група:
 1. виши стручни сарадници са вишом стручном спремом: 9,80;
- 3) трећа платна група:
 1. стручни сарадник са средњом стручном спремом: 7,60;
 2. инструктор: 7,60;
- 4) четврта платна група:
 1. послови висококвалификованог радника: 6,45;
 2. послови квалификованог радника: 5,50;
 3. послови неквалификованог радника: 4,50.

Члан 20.

(1) Основна плата приправника са високом стручном спремом утврђује се у износу од 80% основне плате платне групе из члана 19. тачка 1) подтачка 4. овог закона.

(2) Основна плата приправника са вишом стручном спремом утврђује се у износу од 80% основне плате платне групе из члана 19. тачка 2) подтачка 1. овог закона.

(3) Основна плата приправника са средњом стручном спремом утврђује се у износу од 80% основне плате платне групе из члана 19. тачка 3) подтачка 1. овог закона.

Члан 21.

Запослени у казнено-поправним установама имају право на увећање основне плате у складу са одредбама Посебног колективног уговора.

7. Плате запослених у Судској полицији Републике Српске

Члан 22.

За плате запослених у Судској полицији Републике Српске (у даљем тексту: Судска полиција) одређују се следећи коефицијенти за обрачун основне плате:

- 1) директор Судске полиције: 25,35;
- 2) инспектор Судске полиције: 20,90;
- 3) начелник окружног центра Судске полиције: 17,60;
- 4) замјеник начелника окружног центра Судске полиције: 15,35;
- 5) помоћник начелника окружног центра Судске полиције: 13,15;
- 6) командир интервентне јединице Судске полиције: 13,15;
- 7) помоћник командира интервентне јединице Судске полиције: 12,00;
- 8) виши наредник Судске полиције: 10,25;
- 9) наредник Судске полиције: 10,15;
- 10) виши полицајац Судске полиције: 9,15;
- 11) судски полицајац: 8,70;
- 12) референт са средњом стручном спремом: 7,60.

8. Плате запослених у Центру за едукацију судија и јавних тужилаца Републике Српске

Члан 23.

За плате запослених у Центру за едукацију судија и јавних тужилаца Републике Српске (у даљем тексту: Центар) одређују се следећи коефицијенти за обрачун основне плате:

- 1) прва платна група:
 1. директор Центра: 28,70;
 2. помоћник директора: 23,15;
 3. начелник одјељења: 17,60;
 4. виши стручни сарадник са високом стручном спремом: 14,25;
- 2) друга платна група:
 1. виши стручни сарадник са вишом стручном спремом: 9,80;
- 3) трећа платна група:
 1. стручни сарадник са средњом стручном спремом: 7,60;
- 4) четврта платна група:
 1. послови висококвалификованог радника: 6,45;
 2. послови квалификованог радника: 5,50;
 3. послови неквалификованог радника: 4,50.

Члан 24.

(1) Основна плата приправника са високом стручном спремом утврђује се у износу од 80% основне плате платне групе из члана 23. тачка 1) подтачка 4. овог закона.

(2) Основна плата приправника са вишом стручном спремом утврђује се у износу од 80% основне плате платне групе из члана 23. тачка 2) подтачка 1. овог закона.

(3) Основна плата приправника са средњом стручном спремом утврђује се у износу од 80% основне плате платне групе из члана 23. тачка 3) подтачка 1. овог закона.

ГЛАВА II

ОСТАЛА ПРАВА ЗАПОСЛЕНИХ

9. Накнада плате

Члан 25.

Запосленом се утврђује плата платне групе у којој се радно мјесто налази.

Члан 26.

Запослени има право на накнаду плате у пуном износу за вријеме коришћења годишњег одмора, плаћеног одсуства, републичких празника, привремене спријечености за рад због повреде на раду или професионалне болести, као и за вријеме прекида због пропуста послодавца да предузме одговарајуће мјере заштите на раду, утврђеног у Закону о раду и посебним колективним уговором.

Члан 27.

Запослени остварује право на накнаду плате за вријеме привремене спријечености за рад због болести у складу са прописима о здравственој заштити.

Члан 28.

(1) Запослени који по налогу руководиоца ради дуже од пуног радног времена, за сваки сат прековременог радног времена има право на један сат компензирајућег радног времена.

(2) Вријеме из става 1. овог члана прерачунава се тромјесечно у слободне дане и сате које запослени треба да искористи најкасније у року од шест мјесеци.

Члан 29.

(1) Основна плата запослених увећава се за рад ноћу, за рад током републичких празника и другим данима када се по закону не ради, а висина увећања по овим основима регулише се посебним колективним уговором.

(2) Посебни колективни уговор закључују закључују репрезентативни грански синдикат и надлежни министар по овлашћењу Владе.

10. Остала примања по основу рада

Члан 30.

(1) Запослени имају право на:

- 1) отпремнину при одласку у пензију и престанку радног односа у случају ако се из економских, организационих и технолошких разлога укаже потреба за престанком рада запосленог,
 - 2) накнаду трошкова превоза приликом доласка на посао и повратка са посла,
 - 3) јубиларну награду,
 - 4) једнократну новчану накнаду за посебне резултате рада,
 - 5) новчану накнаду приликом рођења дјетета,
 - 6) новчану помоћ у случају инвалидности и дуготрајне болести,
 - 7) новчану помоћ породици у случају смрти радника,
 - 8) новчану помоћ у случају смрти члана уже породице,
 - 9) накнаду по основу обављања функције предједника или повјереника репрезентативне синдикалне организације.
- (2) Висина накнада из става 1. овог члана регулише се посебним колективним уговором.

Члан 31.

Запослени у казнено-поправним установама, Судској полицији и специјални истражиоци имају право на накнаду за повећане трошкове боравка за вријеме рада на терену и самачки смјештај, а висина накнаде одређује се посебним колективним уговором.

Члан 32.

(1) Запослени немају право на друге накнаде за рад које се исплаћују из буџета осим накнада утврђених овим законом.

(2) Изузетно од става 1. овог члана, запосленима се одлуком Владе може исплатити накнада за рад за послове који нису у опису радног мјеста запосленог.

ГЛАВА III

ПРЕЛАЗНЕ И ЗАВРШНЕ ОДРЕДБЕ

11. Усаглашавање подзаконских аката са одредбама овог закона

Члан 33.

У року од 30 дана од дана ступања на снагу овог закона, ускладиће се сви подзаконски акти којима је уређен обрачун и исплата плата и других примања запослених са одредбама овог закона.

Члан 34.

У року од 30 дана од дана ступања на снагу овог закона руководиоци институције правосуђа ће за све запослене обрачунати и утврдити износ плата у складу са одредбама овог закона.

12. Престанак важења и ступање на снагу Закона

Члан 35.

Ступањем на снагу овог закона престаје да важи Закон о платама запослених у институцијама правосуђа Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", бр. 31/14 и 116/16).

Члан 36.

Овај закон се објављује у "Службеном гласнику Републике Српске", а ступа на снагу 1. августа 2018. године.

Број: 02/1-021-733/18
4. јула 2018. године
Бањалука

Предсједник
Народне скупштине,
Недељко Чубриловић, с.р.

1237

На основу Амандмана XL тачка 2. на Устав Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", број 28/94), доносим

У К А З

О ПРОГЛАШЕЊУ ЗАКОНА О ПЛАТАМА ЗАПОСЛЕНИХ ЛИЦА У ЈАВНИМ УСТАНОВАМА У ОБЛАСТИ ЗДРАВСТВА РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ

Проглашавам Закон о платама запослених лица у јавним установама у области здравства Републике Српске, који је Народна скупштина Републике Српске усвојила на Двадесет осмој посебној сједници, одржаној 4. јула 2018. године, а Вијеће народа 12. јула 2018. године констатовало да усвојеним Законом о платама запослених лица у јавним установама у области здравства Републике Српске није угрожен витални национални интерес ни једног конститутивног народа у Републици Српској.

Број: 01-020-2443/18
13. јула 2018. године
Бањалука

Предсједник
Републике,
Милорад Додик, с.р.

ЗАКОН

О ПЛАТАМА ЗАПОСЛЕНИХ ЛИЦА У ЈАВНИМ УСТАНОВАМА У ОБЛАСТИ ЗДРАВСТВА РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ

ГЛАВА I

ОСНОВНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 1.

Овим законом уређује се начин утврђивања плата запослених лица у јавним установама у области здравства Републике Српске (у даљем тексту: запослени).

Члан 2.

(1) Одредбе овог закона не односе се на запослене у апотекарским установама и апотекама.

(2) Овај закон може се примјенити на запослене у приватним здравственим установама.

Члан 3.

(1) Плата запослених састоји се од основне плате, увећања плате и накнада прописаних овим законом.

(2) Плата из става 1. овог члана представља плату прије опорезивања порезом на доходак.

(3) Бруто плата је плата увећана за доприносе.

(4) У свим елементима који чине плату из става 1. овог члана садржан је порез.

Члан 4.

(1) Право на плату остварује се даном ступања на рад.

(2) Право на плату престаје даном престанка радног односа.

Члан 5.

(1) Запослени имају право на плату из члана 3. овог закона, која се исплаћује у текућем мјесецу за претходни мјесец.

(2) Средства за бруто плате обезбјеђују се из остварених прихода здравствене установе.

Члан 6.

(1) Основна плата обрачунава се и исказује мјесечно за пуно радно вријеме, према радном мјесту и одговарајућој платној групи, платној подгрупи и платном разреду.

(2) Основна плата из става 1. овог члана је производ цијене рада као израза вриједности за најједноставнији рад и коефицијента утврђеног према платној групи, платној подгрупи и платном разреду.

(3) Увећање основне плате за сваку навршену годину стажа осигурања износи:

1) до навршених 25 година 0,3%,

2) након навршених 25 година свака наредна година 0,5%.

(4) Накнаде за топли оброк, зимницу, огрјев и регрес урачунате су у износ основне плате из става 2. овог члана и не могу се посебно исказивати.

(5) Основна плата утврђена у складу са овим чланом не може бити нижа од утврђене најниже плате у Републици Српској.

Члан 7.

(1) Цијена рада је израз вриједности за најједноставнији рад и основ за обрачун основне плате.

(2) Влада Републике Српске (у даљем тексту: Влада) у току израде буџета Републике Српске и финансијског плана Фонда здравственог осигурања Републике Српске (у даљем тексту: Фонд) сваке године са представницима репрезентативног синдиката у области здравства води преговоре о цијени рада за наредну годину.

(3) Акт о цијени рада потписују предсједник Владе и предсједник репрезентативног синдиката у области здравства.

(4) Акт из става 3. овог члана објављује се у "Службеном гласнику Републике Српске".

Члан 8.

Начин утврђивања и исплате плата запосленог зависе од радног мјеста, платне групе, подгрупе и разреда.

Члан 9.

(1) Ако Фонд не оствари финансијски план у планираном износу, уговорена средства са здравственим установама и плате запослених умањују се до висине процента мање остварених прихода.

(2) Орган управљања установе доноси одлуку о проценту умањења плате из става 1. овог члана.

ГЛАВА II

ПЛАТНИ КОЕФИЦИЈЕНТИ

1. Прва платна група

Члан 10.

У прву платну групу разврставају се директори здравствених установа секундарног и терцијарног нивоа и примарног нивоа са платним коефицијентима, и то:

1) секундарни и терцијарни ниво:

1. директор здравствене установе која има више од 2.000 запослених 28,75;
2. директор здравствене установе која има од 1.000 до 2.000 запослених 23,20;
3. директор здравствене установе која има од 500 до 1.000 запослених 22,05;
4. директор здравствене установе која има до 500 запослених 19,85;

2) примарни ниво:

1. директор дома здравља са више од 100 тимова породичне медицине 22,05;
2. директор дома здравља од 50 до 100 тимова породичне медицине 19,85;
3. директор дома здравља од 10 до 50 тимова породичне медицине 18,75;
4. директор дома здравља од четири до 10 тимова породичне медицине 17,65;
5. директор дома здравља до четири тима породичне медицине 15,40.

2. Друга платна група

Члан 11.

(1) У другу платну групу разврставају се плате радника са посебним овлашћењима и одговорностима замјеник директора, савјетник директора, помоћник директора и руководиоци основних и унутрашњих организационих јединица које распоређује директор.

(2) Запослени из става 1. овог члана разврставају се у платне подгрупе на основу радног мјеста, руковођења, сложености и одговорности, и то:

1) прва платна подгрупа:

1. замјеник директора 90% основне плате директора,

2) друга платна подгрупа:

1. помоћник директора, савјетник директора 85% основне плате директора,

3) трећа платна подгрупа:

1. руководиоца основне организационе јединице, просјечна плата радника ВСС те организационе јединице увећана за 20%,

4) четврта платна подгрупа:

1. руководиоца унутрашње организационе јединице, основна плата увећана за 5%,

5) пета платна подгрупа:

1. главна сестра здравствене установе коефицијент 9,30;

6) шеста платна подгрупа

1. главна сестра организационе јединице коефицијент 8,20.

3. Трећа платна група

Члан 12.

За утврђивање плата запослених који не руководе основним, нити унутрашњим организационим јединицама, одређује се платни коефицијент, и то:

- 1) доктор медицине (супспецијалиста) 14,30 до 15,40;

- 2) доктор медицине (специјалиста) 13,20 до 14,30.

4. Четврта платна група

Члан 13.

У четврту платну групу разврстава се радник са високом стручном спремом (ВСС), а платни коефицијент се одређује од 9,85 до 10,95.

5. Пета платна група

Члан 14.

У пету платну групу разврстава се радник са вишом школском спремом (ВШС), а платни коефицијент се одређује од 7,05 до 7,65.

6. Шеста платна група

Члан 15.

У шесту платну групу разврстава се радник са средњом стручном спремом (ССС), а платни коефицијент се одређује од 5,40 до 6,50.

7. Седма платна група

Члан 16.

У седму платну групу разврстава се радник са висококвалификованим образовањем (ВКВ) а платни коефицијент се одређује од 5,95 до 6,50.

8. Осма платна група

Члан 17.

У осму платну групу разврставају се:

- 1) радно мјесто квалификованог радника - КВ 4,30;
- 2) средња стручна спрема (ССС) са најмање три године школовања 4,30.

9. Девета платна група

Члан 18.

У девету платну групу разврстава се полуквалификовани радник, а платни коефицијент је 3,75.

10. Десета платна група

Члан 19.

У десету платну групу разврстава се неквалификовани радник, а платни коефицијент је 3,35.

Члан 20.

(1) Трећа платна група из члана 12. тачка 1) овог закона дијели се у три платна разреда и за обрачун плата утврђују се следећи платни коефицијенти:

- 1) први платни разред 14,30;
- 2) други платни разред 14,85;
- 3) трећи платни разред 15,40.

(2) Трећа платна група из члана 12. тачка 2) овог закона дијели се у три платна разреда и за обрачун плата утврђују се следећи платни коефицијенти:

- 1) први платни разред 13,20;
- 2) други платни разред 13,75;
- 3) трећи платни разред 14,30.

Члан 21.

Четврта платна група из члана 13. овог закона дијели се у три платна разреда и за обрачун плата утврђују се следећи платни коефицијенти:

- 1) први платни разред 9,85;
- 2) други платни разред 10,40;
- 3) трећи платни разред 10,95.

Члан 22.

Пета платна група из члана 14. овог закона дијели се у два платна разреда и за обрачун плата утврђују се следећи платни коефицијенти:

- 1) први платни разред 7,05;

2) други платни разред 7,65.

Члан 23.

Шеста платна група из члана 15. овог закона дијели се у три платна разреда и за обрачун плата утврђују се сљедећи платни коефицијенти:

1) први платни разред 5,40;
2) други платни разред 5,95;
3) трећи платни разред 6,50.

Члан 24.

Седма платна група из члана 16. овог закона дијели се у два платна разреда и за обрачун плата утврђују се сљедећи платни коефицијенти:

1) први платни разред 5,95;
2) други платни разред 6,50.

Члан 25.

Директор здравствене установе утврђује платни разред за сваког запосленог уговором о раду.

Члан 26.

Ако је за радно мјесто прописан посебан услов, доктор наука или магистар наука, основна плата радника за то радно мјесто увећава се за 10% за доктора наука и 5% за магистра наука.

Члан 27.

Уколико запослени ради са непуним радним временом, у складу са посебним законом или другим прописима, основна мјесечна плата одређује се сразмјерно времену проведеном на раду.

Члан 28.

Основна плата приправника са високом, вишом или средњом стручном спремом утврђује се у износу од 80% основне плате платне групе одговарајуће стручне спреме.

Члан 29.

Директор утврђује мјесечни стандардни обим и садржај посла за редован рад и исплату основне плате запосленог.

ГЛАВА III

НАКНАДА ПЛАТА И ДРУГА ПРИМАЊА ПО ОСНОВУ РАДА

Члан 30.

(1) Директор здравствене установе утврђује потребу за увођењем приправности.

(2) Накнада за приправност утврђује се до 1,5% основне плате за дан приправности.

Члан 31.

Дежурство у здравственој установи уводи се само у случају ако се редовним распоредом не може обезбиједити здравствена заштита у току од 24 часа.

Члан 32.

(1) Накнада за дежурство утврђује се тако да:

1) радним даном износи 4,5% од основне плате запосленог, а обрачунава се на сљедећи начин:

1. првих осам часова обрачунава се као редован рад,
2. других осам часова обрачунава се као редован рад, јер запослени одрађује сљедећи радни дан,
3. трећих осам часова дежурства (ноћних) обрачунава се у паушалном износу у висини од 4,5% од основне плате запосленог,

2) суботом и недјељом накнада за дежурство износи 7% од основне плате запосленог, а обрачунава се на сљедећи начин:

1. првих осам часова обрачунава се као редован радни дан,

2. осталих шеснаест часова обрачунава се у паушалном износу 7% од основне плате запосленог,

3) празником се накнада за дежурство обрачунава у паушалном износу од 9% од основне плате запосленог.

(2) Послије одрађеног дежурства суботом, недјељом и празником, запослени има право на један плаћени слободан дан.

Члан 33.

(1) Накнада за дежурство у примарној здравственој заштити износи 4,5% од основне плате запосленог.

(2) Уколико дежурство траје 12 часова, првих осам часова одрађује се за сљедећи радни дан, а накнада за сљедећа четири часа износи 4,5% од основне плате запосленог, ако наставља даље да ради.

(3) Ако запослени последије дежурства користи слободан дан, накнада за рад из става 2. овог члана износи 2,5% од основне плате запосленог.

Члан 34.

(1) Запослени који по налогу руководиоца раде дуже од пуног радног времена, за сваки сат прековременог радног времена имају право на један сат компензујућег радног времена.

(2) Вријеме из става 1. овог члана прерачунава се тромјесечно у слободне дане и сате који запослени треба да искористе најкасније у року од шест мјесеци.

Члан 35.

(1) Основна плата запослених увећава се за рад ноћу, за рад током републичких празника и других дана када се по закону не ради и у другим случајевима одређеним посебним колективним уговором.

(2) Висина увећања основне плате из става 1. овог члана одређује се посебним колективним уговором.

(3) Посебни колективни уговор закључује синдикат из члана 7. став 2. овог закона са надлежним министром, по овлашћењу Владе.

Члан 36.

(1) Запослени имају право на накнаду плате у пуном износу за:

1) вријеме коришћења годишњег одмора,
2) плаћеног одсуства,
3) републичких празника и других дана кад се по закону не ради,
4) привремене спријечености за рад због повреде на раду или професионалне болести,
5) за вријеме прекида рада због пропуста послодавца да предузме одговарајуће мјере заштите на раду утврђене законом којим се уређују радни односи и посебним колективним уговором.

(2) Запослени остварују право на накнаду плате за вријеме привремене спријечености за рад због болести, у складу са прописима из здравственог осигурања.

Члан 37.

(1) Запослени имају право на:

1) отпремнину при одласку у пензију и у случају ако се из економских, организационих и технолошких разлога укаже потреба за престанком рада запосленог,
2) накнаду трошкова превоза приликом доласка на посао и повратка са посла,
3) накнаду за путне трошкове службених путовања у складу са важећим прописима,
4) јубиларну награду,
5) новчану накнаду приликом рођења дјетета,
6) новчану помоћ породици у случају смрти радника,
7) новчану помоћ у случају смрти члана уже породице,

8) накнаду по основу обављања функције предсједника или повјереника репрезентативне синдикалне организације.

(2) Висина накнаде из става 1. овог члана одређује се посебним колективним уговором.

ГЛАВА IV

ПРЕЛАЗНЕ И ЗАВРШНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 38.

У року од 30 дана од дана ступања на снагу овог закона здравствене установе које са радницима имају закључене уговоре о раду на износ плате након опорезивања (нето плате) дужне су ускладити постојеће уговоре о раду са одредбама члана 2. овог закона тако да постојеће износе плата увећају за износ пореза на доходак у складу са одредбама закона којим се опорезује доходак.

Члан 39.

У року од 30 дана од дана ступања на снагу овог закона ускладиће се са чланом 2. овог закона сви подзаконски акти којима су уређени обрачун и исплата плата и других личних примања запослених у јавним установама у области здравства Републике Српске.

Члан 40.

Ступањем на снагу овог закона престаје да важи Закон о платама запослених лица у јавним установама у области здравства Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", бр. 11/09 и 116/16).

Члан 41.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у "Службеном гласнику Републике Српске", а примјениваће се од 1. августа 2018. године.

Број: 02/1-021-734/18
4. јула 2018. године
Бањалука

Предсједник
Народне скупштине,
Недељко Чубриловић, с.р.

1238

На основу Амандмана XI тачка 2. на Устав Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", број 28/94), д о н о с и м

УКАЗ

О ПРОГЛАШЕЊУ ЗАКОНА О ПЛАТАМА И НАКНАДАМА СУДИЈА И ЈАВНИХ ТУЖИЛАЦА У РЕПУБЛИЦИ СРПСКОЈ

Проглашавам Закон о платама и накнадама судија и јавних тужилаца у Републици Српској, који је Народна скупштина Републике Српске усвојила на Двадесет осмој посебној сједници, одржаној 4. јула 2018. године, а Вијеће народа 12. јула 2018. године констатовало да усвојеним Законом о платама и накнадама судија и јавних тужилаца у Републици Српској није угрожен витални национални интерес ни једног конститутивног народа у Републици Српској.

Број: 01-020-2444/18
13. јула 2018. године
Бањалука

Предсједник
Републике,
Милорад Додик, с.р.

ЗАКОН

О ПЛАТАМА И НАКНАДАМА СУДИЈА И ЈАВНИХ ТУЖИЛАЦА У РЕПУБЛИЦИ СРПСКОЈ

Члан 1.

Овим законом утврђују се плате, накнаде и одређена материјална права судија и јавних тужилаца у Републици Српској.

Члан 2.

Основна мјесечна плата судија је плата у којој је садржан порез на доходак и износи:

1) за судије основних судова и окружних привредних судова 2.704 КМ,

2) за шефове одјељења основних судова и окружних привредних судова 2.932 КМ,

3) за предсједнике основних судова и окружних привредних судова 3.159 КМ,

4) за предсједнике основних судова са 30 или више судија 3.613 КМ,

5) за предсједнике основних судова са 60 или више судија 4.068 КМ,

6) за судије окружних судова и Вишег привредног суда 3.387 КМ,

7) за шефове одјељења окружних судова 3.613 КМ,

8) за предсједнике окружних судова и Вишег привредног суда 3.841 КМ,

9) за судије Врховног суда Републике Српске 4.296 КМ,

10) за шефове одјељења Врховног суда Републике Српске 4.522 КМ,

11) за предсједника Врховног суда Републике Српске 4.977 КМ.

Члан 3.

Основна мјесечна плата јавних тужилаца је плата у којој је садржан порез на доходак и износи:

1) за јавне тужиоце окружних јавних тужилаштава 2.704 КМ,

2) за шефове одсека окружних јавних тужилаштава 2.932 КМ,

3) за замјенике главног тужиоца окружних јавних тужилаштава 3.387 КМ,

4) за главне окружне јавне тужиоце окружних јавних тужилаштава 3.841,10 КМ,

5) за републичке јавне тужиоце 4.296 КМ,

6) за замјенике главног републичког јавног тужиоца 4.522 КМ,

7) за главног републичког јавног тужиоца 4.977 КМ.

Члан 4.

Основна мјесечна плата судија и јавних тужилаца из чл. 2. и 3. овог закона увећава се за 0,5% за сваку пуну годину радног стажа, највише до 40 година.

Члан 5.

У основној плати, увећању плате, као и свим накнадама које остварују судије и јавни тужиоци у складу са овим законом садржан је порез на доходак.

Члан 6.

(1) Плате из чл. 2. и 3. овог закона неће се повећавати све док просјечна мјесечна бруто плата у Републици Српској израчуната за календарску годину не достигне или не буде већа од 1.625 КМ.

(2) Почевши од године која услиједи након године у којој просјечна мјесечна бруто плата у Републици Српској израчуната за календарску годину први пут достигне или буде већа од 1.625 КМ, основна мјесечна плата судија и јавних тужилаца прописана чл. 2. и 3. овог закона ће се годишње повећати за проценат повећања просјечне мјесечне бруто плате у Републици Српској.

(3) Процент повећања из става 2. овог члана израчунава се тако што се упореди просјечна мјесечна бруто плата у Републици Српској за календарску годину са просјечном мјесечном бруто платом у Републици Српској из претходне календарске године.

(4) У случају да се у некој години просјечна мјесечна бруто плата у Републици Српској израчуната за календарску годину смањи, основна мјесечна плата судија и јавних тужилаца остаје иста и неће се поново повећати све док просјечна мјесечна бруто плата у Републици Српској израчуната за календарску годину не достигне највиши ниво од

првог повећања плата у складу са ставом 2. овог члана, а након тога, плате судија и јавних тужилаца се повећавају у складу са ставом 2. овог члана.

(5) Просјечна мјесечна бруто плата за календарску годину је она плата коју објави Републички завод за статистику.

Члан 7.

(1) Број радних сати за судије и јавне тужиоце износи 40 радних сати седмично.

(2) Уколико судија или јавни тужилац ради пола радног времена у складу са посебним законом или прописима, основна мјесечна плата из члана 2, односно члана 3. овог закона обрачунава се према броју дана проведених на раду за тај мјесец.

Члан 8.

(1) Судије и јавни тужиоци имају право на накнаду плате у пуном износу за вријеме коришћења годишњег одмора у трајању од 30 радних дана.

(2) Поред права на годишњи одмор из става 1. овог члана, судије и јавни тужиоци имају право на накнаду плате у пуном износу:

- 1) за вријеме коришћења плаћеног одсуства,
- 2) за републичке празнике,
- 3) током привремене спријечености за рад због повреда на раду или професионалне болести,
- 4) током прекида рада због пропуста послодавца да предузме одговарајуће мјере заштите на раду,
- 5) два дана одсуства у току године ради задовољења вјерских и традицијских потреба.

(3) Поред права из става 2. овог члана, судије и јавни тужиоци имају право на два неплаћена дана годишње за задовољење вјерских потреба.

(4) Судије и јавни тужиоци имају право на накнаду за годишњи одмор у износу од 50% основне мјесечне плате из члана 2. тачка 1), односно члана 3. тачка 1) овог закона.

(5) Бруто накнада за годишњи одмор из става 4. овог члана плаћа се као додатак на редовну плату у јулу сваке године, без обзира на вријеме коришћења годишњег одмора.

(6) Плаћени годишњи одмор за сваког судију и јавног тужиоца одређује се планом годишњих одмора који одређује предсједник суда или главни јавни тужилац на годишњој бази у складу са прописима о унутрашњем пословању суда, односно јавног тужилаштва.

Члан 9.

Поред годишњег одмора и одсуства за задовољавање вјерских и традицијских потреба из члана 8. овог закона, судије и јавни тужиоци имају право на седам плаћених дана одсуства у току једне календарске године, у случају:

- 1) склапања брака - пет радних дана,
- 2) смрти члана уже породице (брачног и ванбрачног супружника, мајке, оца, очуха, маћехе, дјетета, пасторка, брата, сестре, полубрата, полусестре) - три радна дана,
- 3) у случају смрти члана шире породице (дједа, бабе или блиског сродника брачног друга или партнера) - један радни дан,
- 4) рођења дјетета - два радна дана,
- 5) селидбе из сталног пребивалишта у друго пребивалиште - један радни дан.

Члан 10.

(1) Високи судски и тужилачки савјет може одлучити да судија, односно јавни тужилац настави да прима плату током одсуства које му одобри Високи судски и тужилачки савјет.

(2) Високи судски и тужилачки савјет, уз сагласност Министарства правде, доноси пропис у којим случајевима

судија, односно јавни тужилац наставља да прима плату током одсуства из става 1. овог члана.

Члан 11.

Судије и јавни тужиоци имају право на једну основну мјесечну плату прописану чланом 2, односно чланом 3. овог закона као накнаду приликом одласка у пензију.

Члан 12.

Судије и јавни тужиоци имају право на здравствено осигурање и боловање у складу са Законом о здравственом осигурању у Републици Српској ("Службени гласник Републике Српске", бр. 18/99, 51/01, 70/01, 51/03, 57/03, 17/08, 1/09, 106/09 и 110/16).

Члан 13.

Судије и јавни тужиоци имају право на пензијско и инвалидско осигурање у складу са Законом о пензијском и инвалидском осигурању у Републици Српској ("Службени гласник Републике Српске", бр. 134/11, 82/13 и 103/15).

Члан 14.

Судије и јавни тужиоци имају право на накнаду за путне трошкове у складу са прописима о унутрашњем пословању суда или јавног тужилаштва и одобреним буџетом суда, односно јавног тужилаштва.

Члан 15.

Судије и јавни тужиоци имају право на накнаду за трошкове настале у току едукације у складу са прописима о унутрашњем пословању суда или јавног тужилаштва и одобреним буџетом суда или јавног тужилаштва.

Члан 16.

У случају упућивања на вршење дужности судије у други суд у складу са чланом 50. или чланом 51. Закона о Високом судском и тужилачком савјету, судија има право на накнаду трошкова у складу са прописом који доноси Високи судски и тужилачки савјет, уз сагласност Министарства правде.

Члан 17.

Ступањем на снагу овог закона престаје да важи Закон о платама и накнадама судија и тужилаца у Републици Српској ("Службени гласник Републике Српске", бр. 66/14 и 60/15).

Члан 18.

Овај закон објављује се у "Службеном гласнику Републике Српске", а ступа на снагу 1. августа 2018. године.

Број: 02/1-021-735/18
4. јула 2018. године
Бањалука

Предсједник
Народне скупштине,
Недељко Чубриловић, с.р.

1239

На основу Амандмана XL тачка 2. на Устав Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", број 28/94), д о н о с и м

УКАЗ

О ПРОГЛАШЕЊУ ЗАКОНА О ИЗМЈЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О РАДУ

Проглашавам Закон о измјенама и допунама Закона о раду, који је Народна скупштина Републике Српске усвојила на Двадесет осмој посебној сједници, одржаној 4. јула 2018. године, а Вијеће народа 12. јула 2018. године констатовало да усвојеним Законом о измјенама и допунама Закона о раду није угрожен витални национални интерес ни једног конститутивног народа у Републици Српској.

Број: 01-020-2436/18
13. јула 2018. године
Бањалука

Предсједник
Републике,
Милорад Додик, с.р.

ЗАКОН**О ИЗМЈЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О РАДУ****Члан 1.**

У Закону о раду ("Службени гласник Републике Српске", број 1/16) у члану 121. став 3. мијења се и гласи:

"(3) Плата из става 1. овог члана је плата прије опорезивања порезом на доходак."

Послије става 3. додаје се нови став 4, који гласи:

"(4) Бруто плата је плата из става 3. овог члана увећана за доприносе."

Члан 2.

У члану 123. последије става 2. додаје се нови став 3, који гласи:

"(3) У елементима за одређивање плате из ст. 1. и 2. овог члана садржан је порез на доходак."

Досадашњи ст. 3, 4, 5. и 6. постају ст. 4, 5, 6. и 7.

Члан 3.

У члану 194. у ставу 2. ријечи: "нето просјечне мјесечне плате радника исплаћене" замјењују се ријечима: "просјечне мјесечне плате након опорезивања исплаћене раднику".

Члан 4.

У члану 264. у ставу 1. последије тачке 29) додаје се нова тачка 30), која гласи:

"30) ако са радником уговори плату која није утврђена у складу са чл. 121. и 123. овог закона;"

Досадашња тачка 30) постаје тачка 31).

У тачки 31) тачка се замјењује тачком са запетом.

Послије тачке 31) додаје се нова тачка 32), која гласи:

"32) уколико не поступи у складу са одредбом члана 271а. овог закона."

Члан 5.

Послије члана 271. додају се нови чл. 271а. и 271б, који гласе:

"Члан 271а.

У року од 30 дана од дана ступања на снагу овог закона послодавци који са радницима имају закључене уговоре о раду на износ плате након опорезивања (нето плате) дужни су ускладити постојеће уговоре о раду са одредбама чл. 121. и 123. овог закона тако да постојеће износе плата увећају за износ пореза на доходак у складу са одредбама закона којим се опорезује доходак.

Члан 271б.

У року од 30 дана од дана ступања на снагу овог закона доносиоци свих подзаконских аката донесених на основу овог закона дужни су ускладити њихове одредбе са одредбама чл. 121. и 123. овог закона."

Члан 6.

Овај закон објављује се у "Службеном гласнику Републике Српске", а ступа на снагу 1. августа 2018. године.

Број: 02/1-021-727/18
4. јула 2018. године
Бањалука

Предсједник
Народне скупштине,
Недељко Чубриловић, с.р.

1240

На основу Амандмана XL тачка 2. на Устав Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", број 28/94), д о н о с и м

УКАЗ**О ПРОГЛАШЕЊУ ЗАКОНА О ИЗМЈЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О ПОРЕЗУ НА ДОХОДАК**

Проглашавам Закон о измјенама и допунама Закона о порезу на доходак, који је Народна скупштина Републи-

ке Српске усвојила на Двадесет осмој посебној сједници, одржаној 4. јула 2018. године, а Вијеће народа 12. јула 2018. године констатовало да усвојеним Законом о измјенама и допунама Закона о порезу на доходак није угрожен витални национални интерес ни једног конститутивног народа у Републици Српској.

Број: 01-020-2437/18
13. јула 2018. године
Бањалука

Предсједник
Републике,
Милорад Додик, с.р.

ЗАКОН**О ИЗМЈЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О ПОРЕЗУ НА ДОХОДАК****Члан 1.**

У Закону о порезу на доходак ("Службени гласник Републике Српске", бр. 60/15 и 5/16) у члану 8. у ставу 1. у тачки 1) ријеч: "нето" брише се.

Члан 2.

Члан 10. мијења се и гласи:

"(1) Порески обвезник има право на одбитак од пореске основице из члана 7. овог закона за:

1) износ уплаћеног пензијског доприноса за добровољно пензијско осигурање до 1.200 КМ годишње и

2) износ уплаћене премије животног осигурања код друштва за осигурање које посједује дозволу Агенције за осигурање Републике Српске, до 1.200 КМ годишње.

(2) Одбитак из става 1. овог члана порески обвезник остварује путем пореске картице на мјесечном нивоу приликом уплате аконтације пореза на доходак, а у случају да порески обвезник плаћа порез на доходак само путем годишње пореске пријаве, одбитак остварује путем захтјева за поврат на годишњем нивоу.

(3) Порески обвезник пореза на лична примања има право на следеће одбитке од пореске основице:

1) основни лични одбитак у износу од 6.000 КМ годишње,

2) лични одбитак за издржаване чланове уже породице у износу од 900 КМ годишње по сваком издржаваном члану и

3) лични одбитак по основу камате плаћене на стамбени кредит.

(4) Порески обвезник остварује право на основни лични одбитак из става 3. тачка 1. овог члана на мјесечном нивоу приликом исплате личног примања.

(5) Право на основни лични одбитак из става 3. тачка 1. овог члана остварује порески обвезник пореза на доходак од личних примања за пуно радно вријеме, док се основни лични одбитак сразмјерно смањује за непуно радно вријеме.

(6) Уколико порески обвезник пореза на доходак од личних примања остварује лично примање код више исплатилаца, право на основни лични одбитак остварује сразмјерно времену проведеном код сваког исплатиоца личног примања.

(7) Право на лични одбитак пореске основице из става 3. т. 2. и 3. овог члана порески обвезник остварује на мјесечном нивоу на основу пореске картице.

(8) Под издржаваним члановима уже породице у смислу става 3. тачка 2. овог члана сматрају се супружник, дјеца и родитељи пореског обвезника који, у смислу овог закона, не остварују доходак и чији доходак не прелази износ од 3.000 КМ годишње, а ако више лица издржава члана или чланове уже породице, лични одбитак за та лица равномјерно се распоређује на сва лица која те чланове издржавају, осим ако се не договоре другачије.

(9) Под каматом из става 3. тачка 3. овог члана подразумева се камата плаћена у пореској години на стамбени кредит који је порески обвезник узео у циљу рјешавања свог стамбеног питања и то за прву непокретност.

(10) Право на лични одбитак из става 3. тачка 3. овог члана не може остварити порески обвезник који истовремено остварује право на субвенцију по истом основу из буџета Републике или буџета јединица локалне самоуправе.

(11) Право на лични одбитак из става 3. тачка 3. овог члана престаје отплатом стамбеног кредита за који је право кориштено.

(12) Министар финансија (у даљем тексту: министар) доноси правилник којим се прописују поступак, начин обрачуна и остваривања права на одбитак од пореске основице и права на ослобађање из члана 8. овог закона.”.

Члан 3.

У члану 58. став 2. мијења се и гласи:

“(2) Исплатиоци мјесечне плате (личног примања) умањују пореску основицу у износу 1/12 одбитка из члана 10. овог закона приликом обрачуна мјесечне аконтације пореза на доходак и износ средстава од оствареног одбитка уплаћују пореском обвезнику уз уплату личног примања.”.

Члан 4.

У члану 61. став 5. мијења се и гласи:

“(5) Исплатилац дохотка на који се порез плаћа по одбитку у складу са овим законом дужан је приликом сваке исплате дохотка одбити порез од пореске основице и уплатити на прописане уплатне рачуне.”.

Члан 5.

Члан 69. брише се.

Члан 6.

Послије члана 70. додаје се нова Глава XIIа и нови чл. 70а, 70б. и 70ц. који гласе:

“ГЛАВА XIIа КАЗНЕНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 70а.

(1) Новчаном казном од 3.000 КМ до 9.000 КМ казниће се за прекршај исплатилац дохотка правно лице уколико износ средстава од кориштења личног одбитка из члана 10. овог закона не исплати пореском обвезнику (члан 10. ст. 4. и 7. и члан 58. став 2).

(2) Новчаном казном од 1.500 КМ до 4.500 КМ казниће се за прекршај исплатилац дохотка физичко лице уколико износ средстава од кориштења личног одбитка из члана 10. овог закона не исплати пореском обвезнику (члан 10. ст. 4. и 7. и члан 58. став 2).

(3) За прекршај из става 1. овог члана новчаном казном од 1.000 КМ до 3.000 КМ казниће се и одговорно лице у правном лицу.

Члан 70б.

(1) Исплатилац дохотка правно лице казниће се за прекршај новчаном казном у износу који је у висини пореза који је требало да буде плаћен по одбитку уколико приликом исплате дохотка не одбије порез од пореске основице и не уплати на прописане уплатне рачуне (члан 61. став 5).

(2) Исплатилац дохотка физичко лице казниће се за прекршај новчаном казном у износу који је у висини пореза који је требало да буде плаћен по одбитку уколико приликом исплате дохотка не одбије порез од пореске основице и не уплати порез на прописане уплатне рачуне (члан 61. став 5).

(3) За прекршај из става 1. овог члана новчаном казном од 1.000 КМ до 3.000 КМ казниће се и одговорно лице у правном лицу.

Члан 70ц.

На остале повреде овог закона које имају обиљежја прекршаја, као и санкције и одговорност за прекршаје примјењују се одредбе закона којим се уређује порески поступак.”.

Члан 7.

Овај закон објављује се у “Службеном гласнику Републике Српске”, а ступа на снагу 1. септембра 2018. године.

Број: 02/1-021-728/18
4. јула 2018. године
Бањалука

Предсједник
Народне скупштине,
Недељко Чубриловић, с.р.

1241

На основу Амандмана XL тачка 2. на Устав Републике Српске (“Службени гласник Републике Српске”, број 28/94), д о н о с и м

У К А З

О ПРОГЛАШЕЊУ ЗАКОНА О ИЗМЈЕНАМА ЗАКОНА О ПОРЕЗИМА НА УПОТРЕБУ, ДРЖАЊЕ И НОШЕЊЕ ДОБАРА

Проглашавам Закон о измјенама Закона о порезима на употребу, држање и ношење добара, који је Народна скупштина Републике Српске усвојила на Двадесет осмој посебној сједници, одржаној 4. јула 2018. године, а Вијеће народа 12. јула 2018. године констатовало да усвојеним Законом о измјенама Закона о порезима на употребу, држање и ношење добара није угрожен витални национални интерес ни једног конститутивног народа у Републици Српској.

Број: 01-020-2445/18
13. јула 2018. године
Бањалука

Предсједник
Републике,
Милорад Додик, с.р.

ЗАКОН

О ИЗМЈЕНАМА ЗАКОНА О ПОРЕЗИМА НА УПОТРЕБУ, ДРЖАЊЕ И НОШЕЊЕ ДОБАРА

Члан 1.

У Закону о порезима на употребу, држање и ношење добара (“Службени гласник Републике Српске”, бр. 37/01, 35/07, 52/14, 110/15 и 44/16) у члану 24. у ставу 1. т. 1) и 2) бришу се.

Досадашње т. 3), 4), 5), 6), 7) и 8) постају т. 1), 2), 3), 4), 5) и 6).

Члан 2.

У члану 25. у ставу 1. у тачки 2) ријеч: “и” брише се и додаје се тачка, а тачка 3) брише се.

Члан 3.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у “Службеном гласнику Републике Српске”.

Број: 02/1-021-736/18
4. јула 2018. године
Бањалука

Предсједник
Народне скупштине,
Недељко Чубриловић, с.р.

1242

На основу Амандмана XL тачка 2. на Устав Републике Српске (“Службени гласник Републике Српске”, број 28/94), д о н о с и м

У К А З

О ПРОГЛАШЕЊУ ЗАКОНА О ИЗМЈЕНАМА ЗАКОНА О КРИВИЧНОМ ПОСТУПКУ РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ

Проглашавам Закон о измјенама Закона о кривичном поступку Републике Српске, који је Народна скупштина Републике Српске усвојила ка Двадесет осмој посебној сједници, одржаној 4. јула 2018. године, а Вијеће народа 12. јула 2018. године констатовало да усвојеним Законом о измјенама Закона о кривичном поступку Републике Српске није угрожен витални национални интерес ни једног конститутивног народа у Републици Српској.

Број: 01-020-2446/18
13. јула 2018. године
Бањалука

Предсједник
Републике,
Милорад Додик, с.р.

ЗАКОН**О ИЗМЈЕНАМА ЗАКОНА О КРИВИЧНОМ ПОСТУПКУ РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ**

Члан 1.

У Закону о кривичном поступку Републике Српске (“Службени гласник Републике Српске”, бр. 53/12 и 91/17) члан 235. мијења се и гласи:

“Радње из члана 234. став 2. овог закона могу се одредити за кривична дјела:

- а) против уставног уређења и безбједности Републике Српске,
- б) против човјечности и вриједности заштићених међународним правом,
- в) тероризма и
- г) за која се према Кривичном закоником може изрећи казна затвора од пет година или тежа казна.”.

Члан 2.

У члану 236. у ставу 3. ријечи: “из посебно важних разлога” замјењују се ријечима: “ако оне дају резултате и постоји разлог да се настави са њиховим спровођењем ради прикупљања доказа”.

Члан 3.

У члану 324. испред ријечи: “Другостепени суд” брише се број 1 у обостраној загради.

Став 2. брише се.

Члан 4.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у “Службеном гласнику Републике Српске”.

Број: 02/1-021-737/18
4. јула 2018. године
Бањалука

Предсједник
Народне скупштине,
Недељко Чубриловић, с.р.

1243

На основу Амандмана XI тачка 2. на Устав Републике Српске (“Службени гласник Републике Српске”, број 28/94), доносим

УКАЗ**О ПРОГЛАШЕЊУ ЗАКОНА О ИЗМЈЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О ОПШТЕМ УПРАВНОМ ПОСТУПКУ**

Проглашавам Закон о измјенама и допунама Закона о општем управном поступку, који је Народна скупштина Републике Српске усвојила на Двдесет осмој посебној сједници, одржаној 4. јула 2018. године, а Вијеће народа 12. јула 2018. године констатовало да усвојеним Законом о измјенама и допунама Закона о општем управном поступку није угрожен витални национални интерес ни једног конститутивног народа у Републици Српској.

Број: 01-020-2448/18
13. јула 2018. године
Бањалука

Предсједник
Републике,
Милорад Додик, с.р.

ЗАКОН**О ИЗМЈЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О ОПШТЕМ УПРАВНОМ ПОСТУПКУ**

Члан 1.

У Закону о општем управном поступку (“Службени гласник Републике Српске”, бр. 13/02, 87/07 и 50/10) у члану 16. послје става 4. додаје се нови став 5, који гласи:

“Страници и другим учесницима у поступку орган може омогућити употребу знаковног језика и Брајеовог писма, у складу са прописима којима је регулисана ова материја.”.

Члан 2.

Послје члана 16. додају се нови наслов и члан 16а, који гласе:

“Начело приступа информацијама и заштите података

Члан 16а.

Орган је дужан да странкама омогући приступ потребним подацима, прописаним обрасцима, интернет страници органа и пружи им потребна обавјештења.

У поступку се морају заштитити лични и тајни подаци у складу са прописима о заштити личних података, односно тајности података.”.

Члан 3.

У члану 31б. послје става 3. додаје се нови став 4, који гласи:

“Руководилац, односно старјешина органа и овлашћено службено лице из става 2. овог члана одговорни су по прописима којима се регулише дисциплинска, прекршајна и кривична одговорност.”.

Члан 4.

Послје члана 37. додају се нови наслов и члан 37а, који гласе:

“7. Јединствено управно мјесто

Члан 37а.

Ако је за остваривање једног или више права потребно поступање једног или више органа, странка се обраћа јединственом управном мјесту.

Успостављањем јединственог управног мјеста не утиче се на надлежност органа нити на право странке да се директно обраћа надлежном органу.

На јединственом управном мјесту врши се:

- 1) поучавање подносиоца захтјева, на начин како би то чинио надлежни орган, о томе шта је све органима потребно да би поступили по захтјеву и
- 2) примање захтјева за признавање права или друго поступање у управној ствари и њихово достављање надлежним органима.

Ове радње могу се вршити електронским путем, путем поште или на други погодан начин.

Рокови за одлучивање о захтјеву странке пред надлежним органима почињу да теку од дана када је поднесен уредан захтјев на јединственом управном мјесту.

Ближе услове, критеријуме и мјерила која се примјењују у поступку одређивања јединственог управног мјеста, као и начин сарадње надлежних органа у вези са поступањем и обављањем послова на јединственом управном мјесту прописује Влада Републике Српске (у даљем тексту: Влада).”.

Члан 5.

У члану 56. став 1. мијења се и гласи:

“Ако поднесак садржи неки формални недостатак који спречава даље поступање органа надлежног за рјешавање, или ако је неразумљив или непотпун, орган је дужан да, најкасније у року од десет дана од дана пријема поднеска, обавијести подносиоца телефоном, усмено или писмено да у року не дужем од седам дана отклони уочене недостатке, о чему сачињава службену забиљешку. Уколико орган очигледном омашком пропусти да у наведеном року утврди формални недостатак поднеска који спречава даље поступање органа, дужан је да одмах по утврђивању постојања недостатка предузме све неопходне радње у циљу отклањања недостатка и предмет узме као приоритет у рјешавању.”.

Члан 6.

У члану 57а. послје става 2. додају се нови ст. 3, 4, 5. и 6, који гласе:

“Електронским путем достављен поднесак сматра се поднесеним у тренутку када је орган странци послао потврду о пријему поднеска.

Ако орган који је примио поднесак из техничких разлога не може прочитати поднесак у електронској форми, о томе ће без одгајања, електронским путем или на други одговарајући начин, обавијестити подносиоца, који је дужан да поново пошаље поднесак у исправној електронској форми која је у употреби у том органу или га достави на други начин.

Ако подносилац не достави исправан поднесак у остављеном року, сматраће се да поднесак није ни поднесен.

Поднесци се предају електронским путем сваког дана у току 24 часа. Сматра се да је поднесак предат електронским путем благовремен ако је до истека рока примљен у систему за пријем поднесака.”.

Члан 7.

У члану 68. последије става 6. додаје се нови став 7, који гласи:

“Ако се спис предмета води у електронској форми, орган ће осигурати техничке услове за његово прегледање.”.

Члан 8.

Послије члана 71. додаје се нови члан 71а, који гласи:

“Члан 71а.

Достављање се може вршити и електронским путем.

Достављање се сматра уредном када лице којем је писмено упућено потврди пријем писмена.

У случају да лице којем је писмено упућено и након другог покушаја доставе од органа не потврди пријем, писмено упућено странци трећи пут сматраће се уредно достављеним од дана упућивања.”.

Члан 9.

У члану 194. последије става 5. додају се нови ст. 6. и 7, који гласе:

“Рјешење се може донијети и у електронском облику, у складу са Законом о електронском документу.

На садржај рјешења у електронском облику примјењују се одредбе овог закона које се односе на рјешење у писаном облику.”.

Члан 10.

У члану 206. ријечи: “месец дана” замјењују се ријечима: “30 дана”, а ријечи: “два месеца” замјењују се ријечима: “60 дана”.

Члан 11.

Послије члана 212. додаје се нови члан 212а, који гласи:

“Члан 212а.

Странка се може одрећи права на жалбу у писаном облику или усмено на записник од дана пријема првостепеног рјешења до дана истека рока за изјављивање жалбе.

Одрицање права на жалбу у вишестраначким стварима има правно дејство само ако се све странке одрекну права на жалбу.

Одрицање од права на жалбу не може се опозвати, о чему орган неће доносити посебан акт.”.

Члан 12.

У члану 232. у ставу 1. ријечи: “два месеца” замјењују се ријечима: “60 дана”.

Члан 13.

Послије члана 276б. додаје се нови члан 276в, који гласи:

“Члан 276в.

О рјешавању у управним стварима води се службена евиденција.

Евиденција из става 1. овог члана садржи податке о: броју поднесених захтјева, броју покренутих поступака по службеној дужности, начину и роковима рјешавања управних ствари у првостепеном и другостепеном поступку, броју поништених и укинутих управних аката, броју одбачених захтјева и броју обустављених поступака.

Начин исказивања података из става 2. овог члана прописује министарство надлежно за послове управе.”.

Члан 14.

Влада ће у року од 90 дана од дана ступања на снагу овог закона донијети уредбу из члана 37а. став 6. овог закона.

Министар управе и локалне самоуправе ће у року од 90 дана од дана ступања на снагу овог закона донијети пропис из члана 276в. став 3. овог закона.

Члан 15.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у “Службеном гласнику Републике Српске”.

Број: 02/1-021-740/18
4. јула 2018. године
Бањалука

Предсједник
Народне скупштине,
Недељко Чубриловић, с.р.

1244

На основу Амандмана XL тачка 2. на Устав Републике Српске (“Службени гласник Републике Српске”, број 28/94), доносим

УКАЗ

О ПРОГЛАШЕЊУ ЗАКОНА О ИЗМЈЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О ИЗВРШНОМ ПОСТУПКУ

Проглашавам Закон о измјенама и допунама Закона о извршном поступку, који је Народна скупштина Републике Српске усвојила на Двдесет осмој посебној сједници, одржаној 4. јула 2018. године, а Вијеће народа 12. јула 2018. године констатовало да усвојеним Законом о измјенама и допунама Закона о извршном поступку није угрожен витални национални интерес ни једног конститутивног народа у Републици Српској.

Број: 01-020-2450/18
13. јула 2018. године
Бањалука

Предсједник
Републике,
Милорад Додик, с.р.

ЗАКОН

О ИЗМЈЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О ИЗВРШНОМ ПОСТУПКУ

Члан 1.

У Закону о извршном поступку (“Службени гласник Републике Српске”, бр. 59/03, 85/03, 64/05, 118/07, 29/10, 57/12, 67/13 и 98/14) у члану 28. последије става 2. додаје се нови став 3, који гласи:

“(3) Затезне камате на трошкове извршног поступка одређују се од дана доношења рјешења о извршењу па до наплате.”.

Члан 2.

У члану 29. став 2. мијења се и гласи:

“(2) Вјеродостојна исправа је, према овом закону, мјеница и чек с протестом и повратним рачуном ако су потребни за заснивање потраживања и рачуни или изводи из пословних књига, за цијену комуналних услуга, испоруке воде, топлотне енергије, телекомуникационих услуга, РТВ таксе, одвоз смећа и одлуке и књиговодствени изводи Адвокатске коморе Републике Српске о висини дуга по основу чланарине.”.

Члан 3.

У члану 93. став 1. мијења се и гласи:

“(1) Након полагања цијене, суд рјешењем досуђује непокретност купцу, а рјешење доставља купцу и свим лици-

ма којима се доставља закључак о продаји, и објављује на огласној табли суда.”.

У ставу 2. ријечи: “земљишнокњижном суду” замјењују се ријечима: “Републичкој управи за геодетске и имовинско-правне послове”.

Став 4. брише се.

Члан 4.

У члану 109. став 6. брише се.

Послије става 7. додаје се нови став 8, који гласи:

“(8) Ако нужност одржавања рочишта за диобу није прописана овим законом, суд ће рјешење о намирењу доставити странкама и лицима која имају право да се из продајне цијене намире.”.

Досадашњи став 8. постаје 9.

Члан 5.

У члану 166. у ставу 2. последије ријечи: “рачун тражиоца извршења” додају се ријечи: “или његовог пуномоћника”, а последије ријечи: “износ тражиоцу извршења” додају се ријечи: “или његовом пуномоћнику”.

У ставу 3. последије ријечи: “тражиоцу извршења” додају се ријечи: “или његовом пуномоћнику”.

У ставу 4. последије ријечи: “тражиоца извршења” додају се ријечи: “или његовог пуномоћника”.

Ст. 8. и 9. бришу се.

Члан 6.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у “Службеном гласнику Републике Српске”.

Број: 02/1-021-742/18
4. јула 2018. године
Бањалука

Предсједник
Народне скупштине,
Недељко Чубриловић, с.р.

1245

На основу Амандмана XL тачка 2. на Устав Републике Српске (“Службени гласник Републике Српске”, број 28/94), доносим

УКАЗ

О ПРОГЛАШЕЊУ ЗАКОНА О ИЗМЈЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О МАТИЧНИМ КЊИГАМА

Проглашавам Закон о измјенама и допунама Закона о матичним књигама, који је Народна скупштина Републике Српске усвојила на Двадесет осмој посебној сједници, одржаној 4. јула 2018. године, а Вијеће народа 12. јула 2018. године констатовало да усвојеним Законом о измјенама и допунама Закона о матичним књигама није угрожен витални национални интерес ни једног конститутивног народа у Републици Српској.

Број: 01-020-2449/18
13. јула 2018. године
Бањалука

Предсједник
Републике,
Милорад Додик, с.р.

ЗАКОН

О ИЗМЈЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О МАТИЧНИМ КЊИГАМА

Члан 1.

У Закону о матичним књигама (“Службени гласник Републике Српске”, бр. 111/09 и 43/13) у члану 3. последије става 2. додаје се нови став 3, који гласи:

“(3) Поступци који се воде према овом закону за утврђивање чињеница или података који се уписују у матичне књиге и у којима се доносе рјешења или врше друге управне радње предвиђене овим законом спроводе се према одредбама Закона о општем управном поступку (“Службени гласник Републике Српске”, бр. 13/02, 87/07 и 50/10), осим у случајевима у којима је овим законом другачије одређено.”.

Члан 2.

У члану 5. последије става 2. додаје се нови став 3, који гласи:

“(3) Орган јединице локалне самоуправе надлежан за послове матичних књига који рјешава по захтјеву грађана за утврђивање чињеница и података који се воде у матичним књигама, дужан је по службеној дужности, у складу са законом, извршити увид у податке о чињеницама неопходним за одлучивање о којима води службену евиденцију или прибавити доказ о тим чињеницама од надлежног органа јединице локалне самоуправе у Републици Српској који води матичне књиге о тим подацима.”.

Члан 3.

Члан 6. мијења се и гласи:

“(1) Против првостепених рјешења органа из члана 5. став 2. овог закона странка има право на жалбу у року од 15 дана од дана пријема рјешења.

(2) О жалби из става 1. овог члана рјешава Министарство управе и локалне самоуправе (у даљем тексту: Министарство).

(3) Странка се може одрећи од права на жалбу из става 1. овог члана од дана кад је примила рјешење или закључак, изјавом на записник код органа који је донио тај акт или посебним поднеском.

(4) До доношења одлуке другостепеног органа странка може, изјавом у писаној форми, одустати од поднесене жалбе.

(5) Одрицање или одустајање од жалбе не може се опозвати.”.

Члан 4.

У члану 8. цртица и ријечи: “IV степен” замјењују се ријечима: “у четворогодишњем трајању правног или економског смјера или гимназију општег, односно”.

Члан 5.

У члану 13. последије става 2. додаје се нови став 3, који гласи:

“(3) Рођење дјетета у здравственој установи - породишту може се пријавити и електронским путем, по прописаној процедури.”.

Члан 6.

У члану 14. у ставу 1. број: “15” замјењује се ријечју: “осам”.

Члан 7.

У члану 15. последије става 2. додаје се нови став 3, који гласи:

“(3) Чињеница рођења из става 2. овог члана уписује се на основу медицинске документације о рођењу, коју издаје здравствена установа или доктор медицине.”.

Члан 8.

У члану 26. последије става 1. додаје се нови став 2, који гласи:

“(2) Чињеница смрти лица које је умрло у здравственој установи може се пријавити електронским путем, по прописаној процедури.”.

Досадашњи ст. 2, 3. и 4. постају ст. 3, 4. и 5.

У досадашњем ставу 4, који постаје став 5, ријечи: “става 3.” замјењују се ријечима: “става 4.”.

Члан 9.

У члану 39. у ставу 1. ријечи: “у року од три дана” замјењују се ријечима: “сљедећег радног дана”.

Члан 10.

У члану 41. последије става 3. додаје се нови став 4, који гласи:

“(4) Изузетно, ако је упис у матичну књигу извршен на основу пријаве коју је поднијела здравствена установа

електронским путем, упис у матичну књигу потписује само матичар.”.

Члан 11.

У члану 44. последије става 2. додаје се нови став 3, који гласи:

“(3) Поступак исправке грешке покреће се по службеној дужности или на захтјев лица на које се подаци односе, његовог пуномоћника, законског заступника, односно усвојитеља, старатеља или члана породице који за то има непосредан и на закону заснован правни интерес.”.

Члан 12.

У члану 49. последије става 2. додаје се нови став 3, који гласи:

“(3) Ако лично име дјетета уписано у инострани извод из матичне књиге рођених није одређено у складу с домаћим прописима о личном имену, матичар ће затражити од родитеља да га одреде у складу са законом којим се уређује лично име.”.

Досадашњи став 3. постаје став 4.

Последије става 4. додаје се нови став 5, који гласи:

“(5) Изјава о личном имену дјетета и изјава о презимену супружника из ст. 3 и 4. овог члана може се дати и пред дипломатско-конзуларним представништвом приликом подношења пријаве за упис чињенице рођења, односно закључења брака, у матичне књиге које се воде по овом закону.”.

Члан 13.

У члану 53. у ставу 1. последије ријечи: “књиге” додају се ријечи: “и увјерење”, а ријеч: “од” замјењује се ријечју: “до”.

Члан 14.

У члану 59. у ставу 2. последије ријечи: “става 1.” додају се ријечи: “т. а), б), в), д) и ђ)”.

Последије става 3. додаје се нови став 4, који гласи:

“(4) Новчаном казном од 50,00 КМ до 150,00 КМ казниће се физичко лице које у правном саобраћају не користи извод из матичне књиге на начин прописан чланом 56. овог закона.”.

Члан 15.

У члану 60. испред ријечи: “Новчаном” на почетку текста додаје се број: “1” у обостраној загради.

У ставу 1. у тачки б) последије ријечи: “закона” брише се ријеч: “и” и додаје се запета.

У тачки в) последије ријечи: “закона” додају се запета и нове т. г) и д), које гласе:

“г) не прибави доказе о чињеницама и подацима из матичних књига по службеној дужности из члана 5. став 3. овог закона и

д) у прописаном року не потврди податке у другом примјерку матичних књига у електронском облику из члана 64. став 1. овог закона”.

Последије става 1. додаје се нови став 2, који гласи:

“(2) Захтјев за покретање прекршајног поступка за прекршаје из чл. 59. и 60. овог закона могу поднијети лица или органи предвиђени Законом о прекршајима Републике Српске (‘Службени гласник Републике Српске’, бр. 63/14, 110/16 и 100/17).”.

Члан 16.

У члану 62. у ставу 2. последије ријечи: “смрти” додају се запета и ријечи: “као и поступак електронске пријаве чињенице рођења из члана 13. став 3. и чињенице смрти из члана 26. став 2. овог закона.”.

Члан 17.

Последије члана 62. додаје се нови члан 62а, који гласи:

“Члан 62а.

Овлашћује се министар да у року од три мјесеца од дана ступања на снагу овог закона донесе пропис о начи-

ну и поступку вршења управног надзора из члана 58. овог закона.”.

Члан 18.

У члану 64. став 1. мијења се и гласи:

“(1) Надлежни орган из члана 5. овог закона дужан је да обезбједи вођење другог примјерка матичних књига у електронском облику и потврди податке најкасније до 30. јуна 2019. године.”.

Члан 19.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у “Службеном гласнику Републике Српске”.

Број: 02/1-021-741/18
4. јула 2018. године
Бањалука

Предсједник
Народне скупштине,
Недељко Чубриловић, с.р.

1246

На основу Амандмана XL тачка 2. на Устав Републике Српске (“Службени гласник Републике Српске”, број 28/94), д о н о с и м

У К А З

О ПРОГЛАШЕЊУ ЗАКОНА О ИЗМЈЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О СУДСКИМ ТАКСАМА

Проглашавам Закон о измјенама и допунама Закона о судским таксама, који је Народна скупштина Републике Српске усвојила на Двдесет осмој посебној сједници, одржаној 4. јула 2018. године, а Вијеће народа 12. јула 2018. године констатовало да усвојеним Законом о измјенама и допунама Закона о судским таксама није угрожен витални национални интерес ни једног конститутивног народа у Републици Српској.

Број: 01-020-2451/18
13. јула 2018. године
Бањалука

Предсједник
Републике,
Милорад Додик, с.р.

ЗАКОН

О ИЗМЈЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О СУДСКИМ ТАКСАМА

Члан 1.

У Закону о судским таксама (“Службени гласник Републике Српске”, бр. 73/08, 49/09, 67/13 и 63/14) члан 4. мијења се и гласи:

“(1) У случају да странка суду достави поднесак без доказа о плаћеној такси, суд ће позвати странку, да уплати дужну таксу у року од осам дана и упозориће је на последице неплаћања, што ће се назначити на судском спису.

(2) Изузетно од става 1. овог члана, суд ће позвати странку и писменим путем, да уплати дужну таксу, ако:

а) странка преда поднесак путем поште без доказа о плаћеној такси,

б) странка не присуствује судској радњи за коју настаје обавеза плаћања таксе.

(3) Ако странка не уплати таксу у року из става 1. овог члана, суд ће наставити поступак инициран поднеском и приступити принудној наплати таксе у складу са одредбама овог закона.”.

Члан 2.

Члан 9. мијења се и гласи:

“(1) Право на утврђивање таксе застаријева у року од три године од дана настанка таксене обавезе.

(2) Право на принудну наплату утврђене таксе застаријева у року прописаном одредбама закона којима се уређује порески поступак.

(3) Рок из става 2. овог члана тече од наступања извршности рјешења којим је утврђена такса.”.

Члан 3.

У члану 10. у ставу 1. у тачки а) ријечи: “и нису уписани у судски регистар” бришу се.

У ставу 2. у тачки б) послјије ријечи: “заштите” ријеч: “и” брише се и додаје запета.

У тачки в) послјије ријечи: “односа” додају се запета и нове т. г) и д), које гласе:

“г) на поднеске и одлуке суда у свим поступцима покренутим ради остваривања статуса и права утврђених прописом којим се уређује заштита жртва ратне тортуре и

д) на поднеске и одлуке суда у свим поступцима које воде лица која пријављују и лица која трпе штетне последице због пријављивања корупције и због корупције.”

Члан 4.

У члану 12. послјије става 4. додаје се нови став 5, који гласи:

“(5) Суд ће одлуку о ослобађању од обавезе плаћања таксе донијети у року од 30 дана од дана подношења захтјева таксеног обвезника.”

Досадашњи ст. 5. и 6. постају ст. 6. и 7.

Члан 5.

У члану 19. став 2. мијења се и гласи:

“(2) Попис таксе се закључује по завршетку поступка, а ако се поступак заврши на начин предвиђен чланом 18. овог закона, суд ће поступити у складу са чланом 32. овог закона.”

Члан 6.

Члан 32. мијења се и гласи:

“(1) Таксеном обвезнику који не уплати таксу у року од осам дана од дана пријема обавјештења о обавези уплате таксе, рјешењем суда одређује се врста и висина таксене обавезе, казнена такса у износу од 50% висине те таксе, а таксени обвезник се обавезује да у року од осам дана од дана пријема рјешења плати дуговану и казнену таксу.

(2) Образложење рјешења из става 1. овог члана садржи слjedeће податке:

а) када је настала таксена обавеза,

б) да ли је странка обавијештена о обавези уплате таксе и на који начин,

в) да ли је то обавјештење примила,

г) да ли је таксени обвезник упозорен на последице неплаћања таксе у року,

д) као и друге битне чињенице о обавези уплате таксе.

(3) Против рјешења суда из става 1. овог члана дозвољена је жалба у року од осам дана од дана пријема рјешења, која не одгађа извршење рјешења.

(4) У случају да таксени обвезник у прописаном року не уплати таксу из става 1. овог члана, суд доставља рјешење надлежном пореском органу, са клаузулом извршности, према сједишту, односно пребивалишту таксеног обвезника ради принудне наплате дуговане таксе.

(5) Ако је таксени обвезник физичко лице које има пребивалиште или боравиште у иностранству или ако је таксени обвезник правно лице које има сједиште у иностранству, рјешење се доставља надлежном пореском органу, на чијем подручју се налази имовина таксеног обвезника, а ако нема имовине онда надлежном пореском органу на подручју сједишта суда.

(6) По пријему рјешења суда из става 1. овог члана, Пореска управа Републике Српске ће спровести поступак принудне наплате дуговане таксе по одредбама Закона о пореском поступку Републике Српске.

(7) Надлежни порески орган ће обавијестити суд о резултатима наплате таксе извршене принудним путем доставом доказа о наплати таксе.”

Члан 7.

У члану 33. послјије става 1. додаје се нови став 2, који гласи:

“(2) У случајевима из става 1. овог члана, уколико је наплата таксе извршена принудним путем, таксени обвезник има право на поврат таксе, казнене таксе и трошкова принудне наплате.”

Досадашњи ст. 2. и 3. постају ст. 3. и 4.

Члан 8.

Послјије члана 38. додаје се нови члан 38а, који гласи:

“Члан 38а.

Поступци наплате таксе принудним путем започети по раније важећој одредби овог закона, наставиће се и окончаће према тој одредби.”

Члан 9.

У Прилогу Закона у Таксној тарифи I - Парнични и извршни поступак у Тарифном броју 1. послјије тачке 7. додаје се нова тачка 8, која гласи:

“8. Изузетно од тачке 1. подт. 1) и 2) и тачке 7. овог тарифног броја, за приједлог да се дозволи извршење по основу вјеродостојне исправе у предметима у којима је вриједност спора до 3.000 КМ плаћа се такса од 75 КМ.”

Досадашње т. 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14. и 15. постају т. 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15. и 16.

Члан 10.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у “Службеном гласнику Републике Српске”.

Број: 02/1-021-743/18
4. јула 2018. године
Бањалука

Предсједник
Народне скупштине,
Недељко Чубриловић, с.р.

1247

На основу Амандмана XL тачка 2. на Устав Републике Српске (“Службени гласник Републике Српске”, број 28/94), доносим

УКАЗ

О ПРОГЛАШЕЊУ ЗАКОНА О ИЗМЈЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О НАУЧНОИСТРАЖИВАЧКОЈ ДЈЕЛАТНОСТИ И ТЕХНОЛОШКОМ РАЗВОЈУ

Проглашавам Закон о измјенама и допунама Закона о научноистраживачкој дјелатности и технолошком развоју, који је Народна скупштина Републике Српске усвојила на Двадесет осмој посебној сједници, одржаној 4. јула 2018. године, а Вијеће народа 12. јула 2018. године констатовало да усвојеним Законом о измјенама и допунама Закона о научноистраживачкој дјелатности и технолошком развоју није угрожен витални национални интерес ни једног конститутивног народа у Републици Српској.

Број: 01-020-2452/18
13. јула 2018. године
Бањалука

Предсједник
Републике,
Милорад Додик, с.р.

ЗАКОН

О ИЗМЈЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О НАУЧНОИСТРАЖИВАЧКОЈ ДЈЕЛАТНОСТИ И ТЕХНОЛОШКОМ РАЗВОЈУ

Члан 1.

У Закону о научноистраживачкој дјелатности и технолошком развоју (“Службени гласник Републике Српске”, бр. 6/12 и 33/14) у члану 2. у ставу 1. тачка в) мијења се и гласи:

“в) научноистраживачка инфраструктура је заједнички назив за објекте, ресурсе и услуге, коју научноистраживачка заједница користи за спровођење истраживања и подстицање иновација.”

У тачки у) послјије ријечи: “добити” додаје се ријеч: “и”.

Послије тачке у) додаје се нова тачка ф), која гласи:

“ф) отворена наука је принцип опште и бесплатне доступности научних истраживања и података”.

Члан 2.

У члану 4. т. а) и б) мијењају се и гласе:

“а) развој науке, технологије и високог образовања у институционалном оквиру који подстиче изврност, националну и међународну видљивост у науци и иновативности са научноистраживачким резултатима који значајно доприносе економском развоју, конкурентности привреде и развоју друштва у цјелини,

б) подстицање изврности у науци и иновативности ради очувања, проширења и продубљивања научних сазнања и општег фонда знања.”.

Члан 3.

У члану 6. у тачки к) последије ријечи: “сарадњи” додаје се запета и брише се ријеч: “и”.

У тачки л) последије ријечи: “раду” додају се ријеч: “и” и нова тачка љ), која гласи:

“љ) отворене науке”.

Члан 4.

У члану 7. последије става 1. додаје се став 2, који гласи:

“(2) Научноистраживачки рад у Републици се обавља и у интердисциплинарним и мултидисциплинарним научним областима, које укључују двије или више области из става 1. овог члана.”.

Досадашњи став 2. постаје став 3.

Члан 5.

У члану 9. у ставу 1. последије ријечи: “научни” брише се запета и додаје се ријеч: “и”, а последије ријечи: “прегледни” ријечи: “и стручни” бришу се.

Члан 6.

Члан 10. мијења се и гласи:

“Научноистраживачка инфраструктура је заједнички назив за објекте, ресурсе и услуге, коју научноистраживачка заједница користи за спровођење истраживања и подстицање иновација и обухвата: важну научноистраживачку опрему или сет инструмената, колекције, архиве научних података, електронске инфраструктуре као што су системи са базама података и рачунарски системи, и комуникационе мреже.”.

Члан 7.

У члану 16. у ставу 1. последије ријечи: “садржи” додају се ријечи: “визију, мисију”.

Члан 8.

У члану 17. у ставу 1. у тачки и) ријечи: “и научно-стручних” бришу се.

Тачка к) мијења се и гласи:

“к) унапређења инфраструктуре и набавке опреме неопходне за научноистраживачки рад.”.

У тачки л) последије ријечи: “сарадње” додаје се запета и брише се ријеч: “и”.

У тачки љ) последије ријечи: “развоја” додају се запета и нове т. м) и н), које гласе:

“м) подстицања научне продуктивности у међународним референтним часописима и награђивање за научна достигнућа и

н) подстицање и подршка учешћа младих на олимпијадама знања и међународним такмичењима из области природних наука, математике, информатике и инжењерства”.

У ставу 3. последије ријечи: “години” додају се ријечи: “и износ средстава за финансијску подршку, у складу са законом”.

Члан 9.

У члану 19. у ставу 1. последије ријечи: “радова,” додају се ријечи: “посебно на трећем циклусу студија, као што су докторске дисертације и индустријски докторати који су резултат рјешавања специфичних захтјева у привредном сектору.”.

У ставу 2. последије ријечи: “иностранству” додају се ријечи: “кроз стандардне академске студије и иновативно докторско усавшавање”.

Члан 10.

У члану 25. у тачки г) ријечи: “из појединих ужих научних области” бришу се.

Члан 11.

У члану 37. у ставу 1. последије ријечи: “Влада” додају се ријечи: “у име Републике”.

Члан 12.

У члану 38. у тачки в) последије ријечи: “институти” брише се запета и додаје се ријеч: “и”.

У тачки г) последије ријечи: “центри” брише се ријеч: “и” и додаје се тачка.

Тачка д) брише се.

Члан 13.

У члану 43. у ставу 1. тачка в) мијења се и гласи:

“в) има у радном односу са пуним радним временом најмање осам истраживача компетентних за област наука којом се институт бави, од којих четири истраживача у научном звању и четири истраживача у звању истраживач сарадник или вишем звању.”.

Став 2. брише се.

У ставу 3. ријечи: “ст. 1. и 2.” замјењују се ријечима: “става 1.”.

Досадашњи став 3. постаје став 2.

Члан 14.

У члану 49. у ставу 1. тачка в) мијења се и гласи:

“в) има у радном односу са пуним радним временом најмање четири истраживача компетентних за истраживање и развој из области наука којом се институт бави, од којих најмање један истраживач у научном звању и најмање три истраживача у звању истраживач сарадник или вишем звању.”.

Члан 15.

Члан 57. мијења се и гласи:

“(1) Научноистраживачким радом у смислу овог закона баве се и научна удружења.

(2) Научно удружење је сваки облик добровољног повезивања више физичких или правних лица ради унапређења или остварења неког заједничког или општег интереса или циља из подручја научноистраживачке дјелатности у складу са законом, а чија основна сврха није стицање добити.

(3) Научна удружења могу да учествују у остваривању програма из члана 17. става 1. т. е) и ж) овог закона.”.

Члан 16.

Члан 58. брише се.

Члан 17.

Члан 59. став 1. мијења се и гласи:

“(1) Удружење мора имати најмање два члана у научном звању да би имало право учешћа у остваривању програма из члана 57. став 3. овог закона.”.

Члан 18.

У члану 60. у ст. 1. и 2. ријечи: “изузетних вриједности” замјењују се ријечју: “изврности”.

Члан 19.

У члану 61. у ст. 1, 2. и 3. ријечи: “изузетних вриједности” замјењују се ријечју: “изврности”.

Члан 20.

У члану 62. додаје се нови став 2, који гласи:

“(2) Научноистраживачке организације у смислу Регистра из става 1. овог члана су научноистраживачке организације из члана 38. овог закона и научна удружења из члана 57. овог закона.”.

Досадашњи ст. 2. и 3. постају ст. 3. и 4.

Члан 21.

У члану 85. последије става 2. додају се нови ст. 3. и 4, који гласе:

“(3) Уколико се за лице које има научно-наставно звање појаве чињенице и докази наведени у тачки а) става 1. овог члана или се утврде услови наведени у т. б) и в) става 1. овог члана, на то лице се не примјењују одредбе члана 77. овог закона и нема право да учествује у остваривању програма из члана 17. овог закона, ни као физичко лице, нити као члан пројектног тима.

(4) Податке о лицу из става 3. овог члана Министарство доставља Министарству просвјете и културе и високошколској установи на којој је стечено научно-наставно звање.”.

Члан 22.

Послије члана 112. додаје се нови члан 112а, који гласи:

“Члан 112а.

(1) Министар ће у року од годину дана од дана ступања на снагу овог закона донијети правилнике о:

а) мјерилима за остваривање и финансирање програма унапређења инфраструктуре и набавке опреме неопходне за научноистраживачки рад,

б) подстицању научне продуктивности у међународним референтним часописима и награђивање за научна достигнућа,

в) подстицању и подршци учешћа младих на олимпијадама знања и међународним такмичењима из области природних наука, математике, информатике и инжењерства.

(2) До доношења подзаконског акта из става 1. тачка а) овог закона примјењиваће се важећи подзаконски акт ако није у супротности са овим законом.”.

Члан 23.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у “Службеном гласнику Републике Српске”.

Број: 02/1-021-744/18
4. јула 2018. године
Бањалука

Предсједник
Народне скупштине,
Недељко Чубриловић, с.р.

1248

На основу члана 70. став 1. тачка 2. Устава Републике Српске, члана 182. и члан 186. ст. 1. и 2. Пословника Народне скупштине Републике Српске (“Службени гласник Републике Српске”, бр. 31/11 и 34/17), Народна скупштина Републике Српске, на Двадесет осмој посебној сједници, одржаној 4. јула 2018. године, донијела је с л њ е д е њ у

ОДЛУКУ

О УСВАЈАЊУ СТРАТЕГИЈЕ БОРБЕ ПРОТИВ КОРУПЦИЈЕ У РЕПУБЛИЦИ СРПској ОД 2018. ДО 2022. ГОДИНЕ

I

Народна скупштина Републике Српске усваја Стратегију борбе против корупције у Републици Српској од 2018. до 2022. године.

II

Ова одлука ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у “Службеном гласнику Републике Српске”.

Број: 02/1-021-745/18
4. јула 2018. године
Бањалука

Предсједник
Народне скупштине,
Недељко Чубриловић, с.р.

1249

На основу члана 70. став 1. тачка 2. Устава Републике Српске, члана 182. и члана 187. ст. 1. и 2. Пословника Народне скупштине Републике Српске (“Службени гласник Републике Српске”, бр. 31/11 и 34/17), Народна скупштина Републике Српске, на Двадесет осмој посебној сједници, одржаној 4. јула 2018. године, донијела је с л њ е д е њ и

ЗАКЉУЧАК

У ВЕЗИ СА ЗАКОНОМ О ИЗМЈЕНАМА ЗАКОНА О КРИВИЧНОМ ПОСТУПКУ РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ

1. Народна скупштина Републике Српске задужује Владу Републике Српске да анализира важећи Закон о кривичном поступку, те да на основу извршене анализе размотри потребу доношења новог закона о кривичном поступку Републике Српске у редовној процедури, уз учешће професионалне заједнице и стручне јавности.

2. Овај закључак ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у “Службеном гласнику Републике Српске”.

Број: 02/1-021-738/18
4. јула 2018. године
Бањалука

Предсједник
Народне скупштине,
Недељко Чубриловић, с.р.

Републичка изборна комисија Републике Српске

На основу чл. 35, 36. и 37. Изборног закона Републике Српске (“Службени гласник Републике Српске”, бр. 34/02, 35/03, 24/04, 19/05, 24/12, 109/12 и 45/18), Републичка изборна комисија Републике Српске, на сједници одржаној 10.7.2018. године, д о н и ј е л а ј е

ОДЛУКУ

О КРИТЕРИЈУМИМА И НАЧИНУ РАСПОДЈЕЛЕ СРЕДСТАВА ИЗ БУЏЕТА РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ ЗА ПОКРИЋЕ ДИЈЕЛА ТРОШКОВА ИЗБОРНЕ КАМПАЊЕ

Члан 1.

Овом одлуком прописују се критеријуми и начин расподеле средстава планираних у Буџету Републике Српске за покриће дијела трошкова изборне кампање политичких субјеката на Општим изборима 7. октобра 2018. године.

Члан 2.

Политички субјекти у смислу ове одлуке су: политичке странке (партије), коалиције, независни кандидати и листе независних кандидата, овјерени за учешће на Општим изборима 2018. године.

Члан 3.

Средства планирана у Буџету Републике Српске за финансирање изборне кампање – економски код 415200 расподијелиће се према сљедећим критеријумима:

- 1/3 средстава политичким субјектима који имају посланичке мандате у актуелном сазиву Народне скупштине Републике Српске,

- 1/3 средстава политичким субјектима који су овјерени за учешће на Општим изборима у Босни и Херцеговини 2018. године у изборној јединици коју чини Република Српска и

- 1/3 средстава политичким субјектима који освоје посланичке мандате у Народној скупштини Републике Српске на Општим изборима у Босни и Херцеговини 2018. године.

Члан 4.

Политичким партијама и коалицијама које имају посланике у НСРС равномерно се распоређује 50% средстава из члана 3. став 1. алинеја 1. ове одлуке.

Политичким партијама и коалицијама које имају посланике у НСРС распоређује се 50% средстава из члана 3. став 1. алинеја 1. ове одлуке сразмјерно броју њихових посланичких мандата.

Члан 5.

Политичким субјектима који на Општим изборима 2018. године имају кандидате за предсједника Републике Српске равномјерно се распоређује 10% средстава из члана 3. став 1. алинеја 2. ове одлуке.

Преостали износ средстава из члана 3. став 1. алинеја 2. ове одлуке равномјерно се распоређује политичким субјектима према броју кандидата овјерених за учешће на Општим изборима за Народну скупштину Републике Српске.

Листе за компензационе мандате неће се узимати у обзир за расподјелу средстава.

Члан 6.

Средства из члана 3. став 1. алинеја 3. распоређују се политичким субјектима који освоје посланичке мандате у Народној скупштини Републике Српске, сразмјерно броју освојених мандата.

Члан 7.

Средства из члана 3. став 1. алинеје 1. и 2. биће додана политичким субјектима најкасније до почетка изборне кампање, а из алинеје 3. у року од 30 дана од дана конституисања Народне скупштине Републике Српске.

Члан 8.

Захтјеве за додјелу средстава политички субјекти из члана 2. ове одлуке подносе Републичкој изборној комисији Републике Српске на образцу који пропише РИК, најкасније до 15.8.2018. године.

Захтјев обавезно садржи назив и шифру политичког субјекта, ниво власти за који је политички субјекат овјерен, број трансакционог рачуна и назив банке, име и презиме овлашћеног лица политичког субјекта и његов ЈМБ, име и презиме лица одговорног за финансијско пословање и његов ЈМБ, број кандидата/посланика, датум подношења захтјева, потпис овлашћеног лица и печат.

Уколико захтјев за додјелу средстава подноси коалиција или листа независних кандидата, захтјев мора бити потписан од стране свих чланица коалиције, односно свих независних кандидата са листе независних кандидата и у њему се назначава на који трансакциони рачун ће се средства дозначити.

Непотпуни, неблаговремени и од неовлашћеног лица поднесени захтјеви за додјелу средстава за финансирање дијела трошкова изборне кампање неће бити разматрани.

РИК од политичког субјекта може тражити и друге информације везане за процедуре додјеле средстава.

На сајту Републичке изборне комисије Републике Српске www.gik-rs.org биће доступан образац Захтјева за додјелу средстава за финансирање дијела трошкова изборне кампање.

Захтјеви за додјелу средстава за финансирање дијела трошкова изборне кампање достављају се искључиво поштом, на адресу: Републичка изборна комисија Републике Српске, Ул. Вука Караџића број 4, 78 000 Бања Лука.

Члан 9.

Политички субјекти дужни су РИК-у РС поднијети финансијске извјештаје у роковима и на начин прописан изборним прописима који регулишу финансирање политичких субјеката.

Члан 10.

Образац Захтјева за додјелу средстава за финансирање трошкова изборне кампање саставни је дио ове одлуке.

Члан 11.

Ова одлука ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у "Службеном гласнику Републике Српске".

Број: 01.2-03-16/18
10. јула 2018. године
Бања Лука

Предсједник
Републичке изборне комисије РС,
Оливер Благојевић, с.р.

ЗАХТЈЕВ ЗА ДОДЈЕЛУ СРЕДСТАВА ЗА ФИНАНСИРАЊЕ ДИЈЕЛА ТРОШКОВА ИЗБОРНЕ КАМПАЊЕ

Политички субјекат	_____
Шифра политичког субјекта	_____
Ниво власти за које је политички субјект овјерен	_____
Трансакциони рачун	_____
Банка код које се води т/р	_____
Име и презиме овлашћеног лица политичког субјекта	_____
ЈМБГ	_____
Име и презиме лица одговорног за финансијско пословање	_____
ЈМБГ	_____
Број кандидата – посланика	_____
Датум	_____
Потпис овлашћеног лица	Потпис овлашћеног лица
_____	_____
М.П.	М.П.
Потпис овлашћеног лица	Потпис овлашћеног лица
_____	_____
М.П.	М.П.

Уставни суд Босне и Херцеговине

Уставни суд Босне и Херцеговине у пленарном сазиву, у предмету број АП 5189/15, рјешавајући апелације Службе за заједничке послове органа и тијела Федерације БиХ и Владе Федерације БиХ, на основу члана VI/36) Устава Босне и Херцеговине, члана 57 став (2) тачка б) и члана 59 ст. (1) и (3) Правила Уставног суда Босне и Херцеговине - пречишћени текст ("Службени гласник Босне и Херцеговине" број 94/14), у саставу:

- Мирсад Ђеман, предсједник,
 - Маго Тадић, потпредсједник,
 - Златко М. Кнежевић, потпредсједник,
 - Маргарита Цаца Николовска, потпредсједница,
 - Tudor Pantiru, судија,
 - Валерија Галић, судија,
 - Миодраг Симовић, судија,
 - Сеада Палаврић, судија и
 - Giovanni Grasso, судија,
- на сједници одржаној 31. маја 2018. године, донио је

ОДЛУКУ

О ДОПУСТИВОСТИ И МЕРИТУМУ

Одбијају се као неосноване апелације Службе за заједничке послове органа и тијела Федерације БиХ и Владе Федерације БиХ поднесене против Пресуде Суда Босне и Херцеговине број С1 3 У 000869 15 Увп од 10. новембра 2015. године.

Одлуку објавити у "Службеном гласнику Босне и Херцеговине", "Службеним новинама Федерације Босне и Херцеговине", "Службеном гласнику Републике Српске" и у "Службеном гласнику Дистрикта Брчко Босне и Херцеговине".

Образложење

I - Увод

1. Служба за заједничке послове органа и тијела Федерације БиХ (у даљем тексту: првоапеланткиња) поднијела је 26. новембра 2015. године апелације Уставном суду Босне и Херцеговине (у даљем тексту: Уставни суд) против Пресуде Суда Босне и Херцеговине (у даљем тексту: Суд БиХ) број С1 3 У 000869 15 Увп од 10. новембра 2015. године. Апелација је регистрована под бројем АП 5189/15.

2. Влада Федерације БиХ (у даљем тексту: другоапеланткиња) поднијела је 10. децембра 2015. године апелацију Уставном суду против наведене пресуде Суда БиХ. Апелација је регистрована под бројем АП 5481/15.

II - Поступак пред Уставним судом

3. С обзиром то да се наведене апелације заснивају на истим или сличним тврдњама о повреди уставних права, Уставни суд је, у складу са чланом 32 став (1) Правила Уставног суда, донио одлуку о спајању наведених апелација у којима ће водити један поступак и донијети једну одлуку под бројем АП 5189/15.

4. На основу члана 23 Правила Уставног суда, од Суда БиХ и Гојка Божовића (у даљем тексту: Г. Б.) затражено је 4. јануара 2017. године да доставе одговоре на апелацију.

5. Суд БиХ и Г. Б. доставили су одговоре на апелацију 12. односно 20. јануара 2017. године.

III - Чињенично стање

6. Чињенице предмета које произлазе из навода апеланткиња и докумената предочених Уставном суду могу да се сумирају на следећи начин.

7. Одлуком Комисије за имовинске захтјеве расељених лица и избјеглица (у даљем тексту: Комисија) број 514-2373-1/1 од 2. септембра 2003. године потврђено је да је Г. Б. на дан 1. април 1992. године био савјестан посједник стана у Сарајеву, поближе означеног у изреци наведене одлуке (у даљем тексту: предметни стан) и одређено је да може да ступи у његов посјед у законом одређеном року.

8. Одлуком Комисије број Р-514-2373-1/1-01-395/04 од 21. октобра 2005. године усвојен је захтјев тадашњег Федералног министарства одбране (у даљем тексту: ФМО) за поновно разматрање Одлуке Комисије број 514-2373-1/1 од 2. септембра 2003. године, наведена одлука је стављена ван снаге и одбијен је захтјев Г. Б. за поврат у посјед предметног стана.

9. У образложењу Одлуке је констатовано да је ФМО уз захтјеве за поновно разматрање доставио доказ, овјерену фотокопију извода из "Службеног војног листа СР Југославије" број 16 од 23. августа 2001. године, у којем постоји наредба начелника Генералштаба Војске Југославије од 16. јуна 2001. године, а којом

се потпуковник Г. Б. унапређује у чин пуковника ваздушног осматрања и јављања. Имајући у виду наведено, оциједило је да је захтјев основан и да се Г. Б. не може признати право на посјед предметног стана у смислу одредбе члана 3а Закона о престанку примјене Закона о напуштеним становима (у даљем тексту: Закон о престанку примјене), с обзиром на то да је на основу приложених доказа утврђено да је остао у оружаним снагама ван Босне и Херцеговине после 19. маја 1992. године. Поред тога, наведено је да Г. Б., као носиоцу права из купопродајног уговора ин. бр. 3513-1609-4 од 12. фебруара 1992. године (у даљем тексту: предметни уговор о откупу стана), остаје могућност да покрене поступак остварења права прописаног одредбом чл. 39 и 39е Закона о продаји станова на којима постоји станарско право (у даљем тексту: Закон о продаји станова).

10. Г. Б. је против наведене одлуке Комисије од 21. октобра 2005. године тужбом покренуо управни спор пред Судом БиХ. Одлучујући о тужби, Суд БиХ је Пресудом број С1 3 У 000869 13 У од 21. јула 2015. године тужбу Г. Б. одбио као неосновану. У образложењу одлуке Суд БиХ је навео да је испитујући законитост оспорене одлуке утврдио да је Комисија правилно утврдила чињенице које су од утицаја на доношење одлуке у конкретной правној ствари, те да је на тако утврђено чињенично стање правилно примијенила материјално право (одредбе члана 3а Закона о престанку примјене и чл. 39 и 39е Закона о продаји станова).

11. Г. Б. је против наведене одлуке Суда БиХ од 21. јула 2015. године поднио захтјев за преиспитивање судске одлуке. Апелационо вијеће Суда БиХ је, одлучујући о захтјеву Г. Б., донијело Пресуду број С1 3 У 000869 15 Увп од 10. новембра 2015. године којом је захтјев за преиспитивање судске одлуке уважен, побијана пресуда Суда БиХ од 21. јула 2015. године преиначена и оспорена одлука Комисије од 21. октобра 2005. године поништена.

12. У образложењу пресуде апелационо вијеће је навело да је првоапеланткиња - заинтересовано лице доставила одговор на захтјев за преиспитивање судске одлуке у којем је предложила да апелационо вијеће захтјев одбије као неоснован. Даље је наведено да из података у спису произлази да је на основу одлуке Комисије од 2. септембра 2003. године надлежни стамбени орган Општине Нови Град Сарајево увео Г. Б. у посјед предметног стана 16. децембра 2003. године и да се он налази у посједу предметног стана непрекидно скоро пуних 12 година.

13. Према мишљењу апелационог вијећа, побијана пресуда је заснована на погрешној примјени одредби члана 3а Закона о престанку примјене и члана 39е Закона о продаји станова.

14. Апелационо вијеће је указало на праксу Европског суда за људска права (у даљем тексту: Европски суд) у предметима Маго и др. против Босне и Херцеговине (пресуда од 3. маја 2012. године, објављена на www.mhhr.gov.ba) и Ђокић против Босне и Херцеговине (пресуда од 27. маја 2010. године, апликација број 6518/04, објављена на www.mhhr.gov.ba), те Одлуку о допуствости и меритуму Уставног суда број АП 1011/08 од 23. новембра 2012. године ("Службени гласник БиХ" број 102/12, доступна и на www.ustavnisud.ba). Према схватању апелационог вијећа, слиједећи праксу Европског суда у пресуди Маго и др. против Босне и Херцеговине, у случајевима гдје су "апеланти", који су остали у служби у оружаним снагама ван територије Босне и Херцеговине: а) након напуштања пријератног стана стекли ново станарско право или право које одговара том праву утврдити да није дошло до кршења права на имовину из члана II/3к) Устава Босне и Херцеговине и члана I Протокола број 1 уз Европску конвенцију за заштиту људских права и основних слобода и тужбе одбити као неосноване; б) након напуштања пријератног стана нису стекли ново станарско право или право које одговара том праву утврдити да јесте дошло до кршења права на имовину из члана II/3к) Устава Босне и Херцеговине и члана I Протокола број 1 уз Европску конвенцију и тужбе усвојити. У вези с тим, апелационо вијеће је констатовало да из стања списка наведене управне ствари несумњиво произлази да Г. Б. након напуштања пријератног стана није стекао ново станарско право или право које одговара том праву, нити је учествовао у склопу снага Војске Југославије у било каквим ратним злочинима који су почињени на територији БиХ, па је сходно томе, према схватању апелационог вијећа, супротно схватању Суда БиХ, дошло до кршења члана II/3к) Устава Босне и Херцеговине и члана I Протокола број 1 уз Европску конвенцију, због чега је донесена одлука као у изреци.

15. Апелационо вијеће је истакло да, супротно схватању Суда БиХ у побијаној пресуди, суд не може одбити тужбу за поврат стана - станарског права, односно тужбу због лишења имовине, само с образложењем да тужилац (Г. Б.) има право на накнаду за одузету имовину. Имовина (стан, станарско право), како је истакнуто, не може бити одузета прије него што се Г. Б. понуди адекватна накнада за ту имовину, како је то одлучио и Европски суд у пресуди Ђокић против БиХ, обавезујући Федерацију БиХ да апликанту исплати правичну накнаду за одузету имовину, али након што је апликант, у поступку пред Европским судом, изричито пристао на

новчану накнаду умјесто поврата стана. Даље је наведено да Суд БиХ у побијаној пресуди заборавља да Г. Б. и не тражи враћање предметног стана у посјед јер је то право остварио прије скоро 12 година на основу коначне и извршне одлуке Комисије, већ се бори да остварено право и задржи да не би остао без свог дома у ситуацији када није стекао друго еквивалентно право (а неизвјесно је да ли ће га икада и стећи), нити му је понуђена адекватна новчана накнада. Чињеница да је након поништења одлуке о поврату стана Г. Б., рјешењем ФМО од 28. децембра 2005. године предметни стан додијељен на коришћење службенику ФМО Едину Владићу не може довести до примјене члана 39е) став 3 Закона о продаји станова, како то сматра Суд БиХ у побијаној пресуди. Наиме, како је истакнуто, наведена одредба се односи на кориснике стана који су у складу с важећим законом закључили уговор о коришћењу стана или уговор о откупу стана, и то након што је дотадашњи носилац станарског права напустио стан, а не и након што је стан враћен. Осим тога, заинтересовано лице Един Владић није ни закључио уговор о коришћењу предметног стана, нити уговор о откупу стана.

16. Апелационо вијеће је утврдило да из стања списка произлази да на основу коначне и обавезујуће одлуке Комисије од 2. септембра 2003. године надлежни стамбени орган Општине Нови Град Сарајево увео Г. Б. у посјед предметног стана и да се он налази у посједу предметног стана непрекидно од 16. децембра 2003. године (Увјерење Општине Нови Град Сарајево од 17. децембра 2003. године). Такође је утврђено да у спису не постоји ниједан доказ да је Г. Б. признато право на додјелу стана из Војно-стамбеног фонда Оружаних снага Републике Србије, како се то само паушално истиче у одговору заинтересованог лица - Службе за заједничке послове органа и тијела ФБиХ на захтјев за преиспитивање судске одлуке, а поготово да је Г. Б. наведено право и фактички остварио. Напротив, из акта Министарства одбране Републике Србије број 11979-31/98 од 15. августа 2011. године (достављеног на захтјев Комисије за размјену података о војним становима Федерације БиХ, а који је достављен уз одговор на тужбу заинтересованог лица Едина Владића) произлази да се Г. Б. налази у евиденцији стамбеног органа, али није ријешило своје стамбено питање по прописима о стамбеном обезбјеђењу у Министарству одбране Републике Србије, нити је корисник стана у закуп на одређено или неодређено вријеме, нити је откупио стан из Стамбеног фонда Министарства одбране и Војске Републике Србије.

17. При томе, апелационо вијеће је оцијенило да је у конкретном случају неприхватљиво позивање у оспореној одлуци на одлуку Европског суда у предмету Тихомир Алексић против Босне и Херцеговине и да је Суд БиХ паушално прихватио да се Г. Б. претходно морао одрећи еквивалентног права - стана са станарским правом у БиХ, позивајући се на ставове Европског суда, а да за то није наведен правни основ, нити је било чиме доказано да се Г. Б. заиста одрекао свог права на стан у БиХ, нити да је ријешило стамбено питање додјелом стана у закуп на неодређено вријеме или друго адекватно право из Војно-стамбеног фонда Министарства одбране и Војске Србије. Апелационо вијеће је закључило да свако друго тумачење, осим да је неко стварно и фактички остварило друго адекватно право као услов за лишавања права на имовину, односно дом, значило би крајње произвољну примјену права и грубо кршење "права на дом" и "права на имовину", заштићених чланом 33(к) и ф) Устава БиХ и чланом 8 Европске конвенције, те чланом 1 Протокола број 1 уз Конвенцију, а било би у супротности са свим ранијим одлукама Европског суда у истим или сличним случајевима.

18. Апелационо вијеће је такође навело да према принципима Уједињених нација о поврату стамбене и друге имовине избјеглицама и раселимим лицима, које је потврдила поткомисија Уједињених нација за промовисање и заштиту људских права 2005. године, "да би испоштовале принцип ретроактивне правде, државе требају предузети кораке да се правни лијек компензације користи само кад правни лијек поврата имовине није могућ у пракси или кад оштећена страна свјесно и добровољно прихвати компензацију умјесто поврата имовине или кад одредбе договореног мировног споразума предвиђају комбинацију поврата имовине и компензације. У правилу, државе морају предузети кораке да се само у изузетним околностима поврат имовине сматра неизводљивим у пракси, односно кад је стамбена, земљишна и друга имовина уништена или више не постоји, а на основу одлуке независног и непристрасног суда. Чак и у таквим околностима, носиоцу станарског, земљишног или имовинског права се мора дати прилика да изврши поправке или поновну изградњу. У одређеним ситуацијама, комбинација компензације и поврата имовине је најприкладнији правни лијек и облик ретроактивне правде".

19. С обзиром на наведено, апелационо вијеће је закључило да је побијана пресуда Суда БиХ неправилна и незаконита, те је донијело одлуку као у изреци пресуде.

20. Из документације у спису предмета произлази да је на основу закључка о дозволи извршења коначне и обавезујуће одлуке Комиси-

је од 2. септембра 2003. године надлежни стамбени орган Општине Нови Град Сарајево увео Г. Б. у посјед предметног стана и да се он налази у посједу предметног стана непрекидно од 16. децембра 2003. године (Увјерење надлежне службе Општине Нови Град Сарајево број 06-31-1033/03 НБ С од 17. децембра 2003. године).

IV - Апелација

а) Наводи из апелације

21. Апеланткиње тврде да им је оспореном одлуком повријеђено право на правично суђење из члана II(3е) Устава Босне и Херцеговине и право на имовину из члана II(3к) Устава Босне и Херцеговине. Апеланткиње, у суштини, сматрају да су оспореном одлуком произвољно примјене одредбе члана 4 Закона о престанку примјене и одредбе Закона о продаји станова и да Г. Б. нема право на поврат у посјед предметног стана. У вези с тим, апеланткиње, између осталог, тврде да је апелационо вијеће "у потпуности игнорисало" чињенице и доказе да је Г. Б. остао у оружаним снагама ван територије БиХ након 19. маја 1992. године, као и да је, као припадник оружаних снага сусједне државе, поднио захтјев за додјелу стана из Војностамбеног фонда у Републици Србији и да је евидентиран као лице којем је признато право на додјелу стана из Војностамбеног фонда Оружаних снага Републике Србије. Апеланткиње наводе да се Г. Б., да би се квалификовао за додјелу стана на закуп на одређено или неодређено вријеме или додјелу стамбеног зајма у Србији, претходно морао одрећи еквивалентног права - стана са станарским правом у БиХ и у вези с тим се позивају на праксу Европског суда у предмету Тихомир Алексић против Босне и Херцеговине. Такође сматрају да је погрешно позивање апелационог вијећа на пресуду Европског суда у предмету Ђокић против Босне и Херцеговине. Осим тога, апеланткиње сматрају да је оспорена пресуда у супротности с одредбама Закона о управним споровима јер се у предметном поступку није могла утврђивати и оцијенити правна ваљаност уговора о купопродаји непокретности.

б) Одговор на апелацију

22. Суд БиХ је у одговору на апелацију истакао да остаје при разлозима датим у одлуци тог суда, те да су тврдње апеланткиња о повреди права на која су се позвале у апелацији неосноване. Предложено је да се апелација одбије као неоснована.

23. Г. Б. је у веома опширном одговору на апелацију навео хронологију догађаја, те је истакао да није ријешило своје стамбено питање из новооснованог стамбеног фонда Војске Републике Србије, већ предметни стан представља рјешење његовог стамбеног питања. Навео је да је на основу уговора о откупу предметног стана 12. фебруара 1992. године и уплатом 15 рата по том уговору постао носилац права располагања и власник тако да се одредбе чл. 39 и 39е Закона о продаји станова не односе на њега. Такође је навео да је у фебруару 2004. године ФМО поднио захтјев за наставак откупа предметног стана и издавање налога за укњижбу права својине сходно члану 39а Закона о продаји станова. Према наводима Г. Б. надлежни орган је према правилима управног поступка о његовом захтјеву требао одлучити најдаље до априла 2004. године, али одлука о том питању није донесена. Истакао је да у предметном стану живи већ пуних 13 година и уредно плаћа све обавезе, те да су он и његова супруга држављани БиХ с пријављеним пребивалиштем у Сарајеву на адреси предметног стана.

V - Релевантни прописи

24. Закон о продаји станова на којима постоји станарско право ("Службене новине Федерације Босне и Херцеговине" бр. 27/97, 11/98, 22/99, 27/99, 7/00, 32/01, 61/01, 15/02, 54/04, 36/06, 45/07, 51/07, 72/08, 23/09 и 5/10) у релевантном дијелу гласи:

Члан 39.

Носилац права из купопродајног уговора закљученог са бившим ССНО-ом, на основу Закона о стамбеном обезбјеђењу у ЈНА ("Службени лист СФРЈ", број 84/90) и подзаконских аката за његово провођење, за стан који је на располагању Федералном министарству одбране, закључио је правно обавезујући уговор ако је закључио писани уговор о откупу стана до 06. априла 1992. године и уговор доставио на овјеру надлежној пореској служби, те уколико је купопродајна цијена утврђена у складу са тада важећим Законом и износ цијене у потпуности измирио у уговореном року.

Члан 39а.

Ако носилац станарског права на стану који је на располагању Владе Федерације Босне и Херцеговине тај стан користи легално, и ако је прије 6. априла 1992. године закључио правно обавезујући уговор о откупу стана са Савезним секретаријатом за народну одбрану (ССНО) у складу са законима наведеним у члану 39. овог закона, Влада Федерације Босне и Херцеговине издаје налог да се носилац станарског права укњижи као власник стана у надлежном суду.

Члан 39е.

Носиоцу права из купопродајног уговора који је закључио правно обавезујући уговор из члана 39. став 1. Закона, а који је

напустио стан у Федерацији Босне и Херцеговине и након тога из истог стамбеног фонда или новоформираних стамбених фондова оружаних снага држава насталих из бивше СФРЈ стекао ново станарско право или право које одговара том праву, стицањем новог стана раскинут је уговор о откупу стана у Федерацији Босне и Херцеговине, те нема право на упис права власништва над тим станом.

Умјесто права на упис власништва носиоцу права из купопродајног уговора из става (1) овог члана припада накнада из става (3) овог члана.

Носилац права из купопродајног уговора који је закључио правно обавезујући уговор из члана 39. став 1. Закона, који је након 14. децембра 1995. године остао у служби у оружаним снагама ван територије Босне и Херцеговине, а није стекао ново станарско право или право које одговара том праву, умјесто уписа права власништва по закљученом уговору има право на накнаду од Федерације Босне и Херцеговине, у износу средстава уплаћених по уговору уговорених за припадајућу камату по виђењу.

Носилац права из купопродајног уговора који је закључио правно обавезујући уговор о откупу стана из члана 39. став 1. Закона за чији стан је садашњи корисник, у складу са важећим законима, закључио уговор о коришћењу стана или уговор о откупу стана, умјесто уписа права власништва на стану, има право на накнаду од Федерације Босне и Херцеговине, утврђену на начин из става 2. овог члана, изузев носиоца права купопродајног уговора из става 1. овог члана.

Напомена: Уставни суд је Рјешењем о неизвршењу број У 15/11 од 16. јануара 2013. године, које је објављено у "Службеном гласнику Босне и Херцеговине" број 11/13 од 12. фебруара 2013. године, утврдио да Парламент Федерације Босне и Херцеговине није извршио Одлуку Уставног суда Босне и Херцеговине број У 15/11 од 30. марта 2012. године, па је утврђено да одредба члана 39е ст. 3 и 4 Закона о продаји станова на којима постоји станарско право ("Службене новине Федерације Босне и Херцеговине" бр. 27/97, 11/98, 22/99, 27/99, 7/00, 32/01, 61/01, 15/02, 54/04, 36/06, 45/07, 51/07, 72/08, 23/09 и 5/10), у дијелу који се односи на утврђивање накнаде, престаје да важи наредног дана од дана објављивања те одлуке у "Службеном гласнику Босне и Херцеговине".

25. У Закону о престанку примјене Закона о напуштеним становима ("Службене новине Федерације Босне и Херцеговине" бр. 11/98, 38/98, 12/99, 18/99, 27/99, 43/99, 31/01, 56/01, 15/02, 24/03, 29/03 и 81/09) релевантне одредбе гласе:

Члан 3.а

Изузетно од одредбе члана 3. ст. 1. и 2. Закона становни из стамбеног фонда бившег Федералног министарства одбране који су проглашени напуштеним на територији Федерације Босне и Херцеговине, а којима располаже Влада Федерације Босне и Херцеговине чији је носилац станарског права последице 19. маја 1992. године остао у служби војног или цивилног лица у било којим оружаним снагама ван територије Босне и Херцеговине, не сматра се избјеглицом нити има право на поврат стана у Федерацији Босне и Херцеговине, изузев ако му је одобрен боравак у статусу избјеглице или други вид заштите који одговара том статусу у некој од земаља ван бивше СФРЈ прије 14. децембра 1995. године.

Избјеглицом се не сматра нити има право на поврат стана у Федерацији Босне и Херцеговине ни носилац станарског права на станове из става 1. овог члана, који је из истог стамбеног фонда бивше ЈНА или новоформираних фондова оружаних снага држава насталих на просторима бивше СФРЈ стекао ново станарско право или право које одговара том праву.

VI - Допустивост

26. У складу са чланом VI(36) Устава Босне и Херцеговине, Уставни суд, такође, има апелациону надлежност у питањима која су садржана у овом уставу када она постану предмет спора због пресуде било којег суда у Босни и Херцеговини.

27. У складу са чланом 18 став (1) Правила Уставног суда, Уставни суд може да разматра апелацију само ако су против пресуде, односно одлуке која се њом побја, исцрпљени сви дјелотворни правни лијекови могући према закону и ако се поднесе у року од 60 дана од дана када је подносилац апелације примио одлуку о посљедњем дјелотворном правном лијеку који је користио.

28. У конкретном случају предмет оспоравања апелацијама је Пресуда Суда БиХ број С1 3 У 000869 15 Уп од 10. новембра 2015. године, против које нема других дјелотворних правних лијекова могућих према закону. Затим, апеланткиње су оспорени пресуду примиле 13. новембра 2015. године, а апелације су поднесене 26. новембра, односно 10. децембра 2015. године, тј. у року од 60 дана, како је прописано чланом 18 став (1) Правила Уставног суда. Коначно, апелације испуњавају и услове из члана 18 ст. (3) и (4) Правила Уставног суда јер нису очигледно (*prima facie*) неосноване, нити постоји неки други формални разлог због којег апелације нису допустиве.

29. Имајући у виду одредбе члана VI(36) Устава Босне и Херцеговине, члана 18 ст. (1), (3) и (4) Правила Уставног суда, Уставни суд је утврдио да предметне апелације испуњавају услове у погледу допустивости.

VII - Меритум

30. Апеланткиње побјајају оспорену одлуку тврдећи да су им том одлуком повријеђена права из члана II(3е) Устава Босне и Херцеговине и члана 6 став 1 Европске конвенције.

31. Уставни суд подсјећа на свој став да државни органи и јавна власт, као учесници судских поступака, не уживају права из Европске конвенције, али да уживају гаранције права на правичан поступак и права на имовину из члана II(3е) и к) Устава Босне и Херцеговине (види Уставни суд, Одлука о допустивости и меритуму број АП 39/03 од 27. фебруара 2004. године, објављена у "Службеном гласнику БиХ" број 19/04, доступна на интернет страници Уставног суда www.ustavnisud.ba). Имајући у виду наведено, Уставни суд ће испитати наводе апелација у односу на уставно право апеланткиња на правично суђење и право на имовину из члана II(3е) и к) Устава Босне и Херцеговине.

Право на правично суђење

32. Члан II/3 Устава Босне и Херцеговине у релевантном дијелу гласи:

Сва лица на територији Босне и Херцеговине уживају људска права и основне слободе из става 2 овог члана, а она обухватају:

е) Право на правичан поступак у грађанским и кривичним стварима и друга права у вези с кривичним поступком.

33. Уставни суд запажа да се у конкретном случају ради о спору грађанско-правне природе у којем је Г. Б. тражио враћање у посјед предметног стана, те апеланткиње у предметном поступку уживају гаранције права на правично суђење из члана II(3е) Устава Босне и Херцеговине.

34. Надаље, Уставни суд истиче да апеланткиње оспоравају пресуду апелационог вијећа тврдећи да је оспорена пресуда донесена на основу погрешне примјене материјалног права.

35. Уставни суд указује на то да, према пракси Европског суда и Уставног суда, задатак ових судова није да преиспитују закључке редовних судова у погледу чињеничног стања и примјене права (види Европски суд, *Troniņa* против Русије, одлука о допустивости од 30. јуна 2005. године, апликација број 65167/01). Наиме, Уставни суд није надлежан да супституише редовне судове у процјени чињеница и доказа, већ је, генерално, задатак редовних судова да оцијене чињенице и доказе које су извели (види Европски суд, *Thomas* против Уједињеног Краљевства, пресуда од 10. маја 2005. године, апликација број 19354/02). Задатак Уставног суда је да испита да ли су, евентуално, повријеђена или занемарена уставна права (право на правично суђење, право на приступ суду, право на дјелотворан правни лијек и др.), те да ли је примјена закона била, евентуално, произвољна или дискриминациона.

36. Уставни суд ће се, дакле, изузетно упустити у испитивање начина на који су надлежни судови утврђивали чињенице и на тако утврђене чињенице примјенили позитивно-правне прописе када је очигледно да је у одређеном поступку дошло до произвољног поступања редовног суда како у поступку утврђивања чињеница тако и примјене релевантних позитивно-правних прописа (види Уставни суд, Одлука број АП 311/04 од 22. априла 2005. године, став 26). У контексту наведеног, Уставни суд подсјећа и да је у више својих одлука указао да очигледна произвољност у примјени релевантних прописа никада не може водити ка правичном поступку (види Уставни суд, Одлука број АП 1293/05 од 12. септембра 2006. године, тачка 25 и даље и *mutatis mutandis*, Европски суд, *Анђелковић* против Србије, пресуда од 9. априла 2013. године, тачка 24). Имајући у виду наведено, Уставни суд ће у конкретном случају, с обзиром на питања која апеланткиње постављају, испитати да ли је оспорена одлука заснована на произвољној примјени права.

37. У вези с апелационим наводима, Уставни суд, прије свега, указује да из праксе Уставног суда, између осталог, у предметима бр. АП 1011/08 (Одлука о допустивости и меритуму број АП 1011/08 од 23. новембра 2012. године, "Службени гласник БиХ" број 102/12, доступна на интернет страници Уставног суда www.ustavnisud.ba) и АП 1205/08 (Одлука о допустивости и меритуму број АП 1205/08 од 25. маја 2012. године) произлази да је Уставни суд већ разматрао апелације физичких лица које су се односиле на питање поврата "војних" станова, а која лица су имала различит статус на тим становима, односно која су или имала правно обавезујући уговор о откупу непокретности - стана из Фонда бившег ССНО или су на тим становима имала станарска права, при чему је, по правилу, налазио повреде њиховог права на имовину у смислу кршења принципа пропорционалности мијешања у то право. Међутим, супротно наведеном, у конкретном предмету се не ради о апелацијама физичких лица већ о апелацији првоапеланткиње и другоапеланткиње које представљају органе јавне власти. Поред тога, Уставни суд запажа да је за овај предмет, у односу на оне

који су разматрани у напријед наведеним одлукама, специфично и то што се у конкретном случају ради о војном стану у чији посјед је надлежни стамбени орган Општине Нови Град Сарајево увео пријератног носиоца станарског права Г. Б. и који се налази у посједу предметног стана непрекидно од 16. децембра 2003. године на основу, како је то констатовано у оспореној одлуци, коначне и обавезујуће одлуке Комисије од 2. септембра 2003. године пред којом је тражио поврат предметног стана у посјед.

38. Уставни суд запажа да се апелационо вијеће у оспореној одлуци позвало на одлуку Европског суда у предмету Ђокић против БиХ у којем је апликант пред Европским судом тражио накнаду за свој стан за разлику од конкретног предмета у којем је Г. Б., обраћајући се Комисији, тражио враћање предметног стана у посјед. Европски суд је у предмету Ђокић против БиХ утврдио повреду права на имовину и апликанту досудио накнаду у износу тадашње вриједности стана. Доводећи конкретни предмет у везу с предметом Ђокић против БиХ Уставни суд запажа да околност да се Г. Б. налази у посједу предметног стана додатно појачава позицију овог лица у односу на апликанта Ђокића у вези с њиховим правом на имовину.

39. Надаље, у односу на закључак апелационог вијећа да је Суд БиХ у побјаној пресуди погрешно примјенио члан 3а Закона о престанку примјене, Уставни суд запажа да је Европски суд у предметима у којима се бавио питањима поврата војних станова закључио да је мијешање у право на имовину у случају када су права апликаната на поврат стана била отказана у складу са чланом 3а Закона о престанку примјене било законито, цијенећи при томе и чињеницу да је Уставни суд својом одлуком наведени члан прогласио уставним. Међутим, Европски суд је у таквим ситуацијама увијек цијенио да ли постоје докази или било какве назнаке да су апликанти који су лишени својих посједа искључиво због њихове службе у Војсци Југославије током рата у БиХ учествовали у склопу снага Војске Југославије у било каквим ратним злочинима који су почињени на територији БиХ, од чега је зависило да ли је повријеђено право на имовину апликаната. У конкретном случају Уставни суд запажа да је апелационо вијеће сматрало да је погрешно примјенио члан 3а наведеног закона јер из докумената списка и одговора апеланткиња не произлази да је Г. Б. учествовао у склопу снага Војске Југославије у било каквим ратним злочинима који су почињени на територији БиХ. Уставни суд, такође, запажа да из чињеничног утврђења редовних судова произлази да је Г. Б. наредбом начелника Генералштаба Војске Југославије унапријеђен у чин пуковника ваздушног осматрања и јављања 16. јуна 2001. године, што не указује да је Г. Б., у смислу напријед наведених ставова Европског суда, током рата учествовао у ратним злочинима у БиХ (види Европски суд, Ђокић против БиХ, пресуда од 27. маја 2010. године, тачка 60 и Маго и други против БиХ, пресуда од 3. маја 2012. године, тачка 103). Поред тога, Уставни суд запажа да је апелационо вијеће утврдило да у конкретном случају заинтересовано лице Един Владић није закључио уговор о коришћењу предметног стана, нити уговор о откупу стана, из чега произлази закључак да наведене чињенице не могу довести у питање ни принцип социјалне правде који је имао у виду Европски суд када је утврђивао да је додјела војних станова на коришћење другима лицима имала легитиман циљ у сврху спровођења социјалне правде (ор. cit. Маго и други против БиХ, тач. 99 и 100).

40. У конкретном предмету, апелационо вијеће је истакло да није ни одлучивало о праву на поврат предметног стана у посјед Г. Б. будући да се он налази у посједу стана на основу коначне и обавезујуће одлуке Комисије. Надаље, Уставни суд запажа да је апелационо вијеће утврдило да из чињеница предмета произлази да Г. Б. није додијељен други стан или еквивалентно право у Републици Србији, нити је утврђено да се Г. Б. одрекао свог станарског права на предметном стану. У вези с тим, апелационо вијеће је образложило зашто није прихватило закључак Суда БиХ у побјаној одлуци да се у конкретном случају може примјенити члан 39е став 3 Закона о продаји станова. Надаље, Уставни суд запажа да је апелационо вијеће навело разлоге за свој закључак зашто се у конкретном предмету не може примјенити пракса Европског суда у предмету Алексић против БиХ, при чему је истакнуто да је Европски суд у наведеном предмету утврдио да се апликант морао одрећи свог станарског права на пријератном стану, те да је надлежни орган у Републици Србији утврдио његово право на стан, док такве чињенице нису утврђене у конкретном предмету. Поред тога, Уставни суд запажа да се конкретни предмет, због чињенице да се Г. Б. налази у посједу предметног стана, у битном разликује од предмета Алексић против БиХ. Уставни суд, такође, запажа да је апелационо вијеће сматрало да би супротно тумачење у околностима конкретног случаја покретало и питање права на дом Г. Б. загарантованог чланом II(3ф) Устава БиХ и чланом 8 Европске конвенције.

41. Уставни суд запажа да је апелационо вијеће сматрало да се Г. Б. законито налази у посједу предметног стана на основу одлуке Комисије. Надаље, из чињеница предмета произлази да се Г. Б. у фебруару 2004. године обратио тадашњем ФМО са захтјевом за

наставак откупа предметног стана и издавање налога за укњижбу права својине сходно члану 39а Закона о продаји станова. Међутим, како произлази из чињеница предмета, на овај захтјев Г. Б. није добио никакав одговор. Уставни суд истиче да је одредбом члана 39а наведеног закона прописано да: "Ако носилац станарског права на стану који је на располагању Владе Федерације БиХ тај стан користи легално, и ако је прије 6. априла 1992. године закључио правно обавезујући уговор о откупу стана са ССНО у складу са законима наведеним у члану 39. овог закона, [а ову околност Влада ФБиХ, тј. другоапеланткиња, како произлази из чињеница предмета, у конкретном случају није оспоравала] Влада Федерације БиХ издаје налог да се носилац станарског права укњижи као власник стана у надлежном суду." Имајући у виду цитирани одредбу, Уставни суд запажа да су испуњени законом прописани услови издати налог за укњижбу права својине на стану. Исто тако, имајући у виду начин на који је стипулирана наведена одредба, Уставни суд закључује да из ње не произлази да искључује обавезе давања компензације умјесто укњижбе. Дакле, одлука Владе према наведеном члану је детерминирана околностима сваког конкретног случаја у којем ће Влада ФБиХ, дакле другоапеланткиња, цијенити да ли носилац станарског права стан користи легално, да ли је закључио правно обавезујући уговор, те зависно од тога да ли ће издати налог за укњижбу или, у супротном, одлучити о праву на компензацију. У том смислу, Уставни суд запажа да цитирана одредба члана 39а кореспондира закључку апелационог вијећа да не може одбити тужбу Г. Б. за поврат стана - станарског права, односно тужбу због лишења имовине само с образложењем да Г. Б. има право на накнаду за одузету имовину сходно Закону о продаји станова. У вези с тим, Уставни суд посебно указује да су одредбе Закона о продаји станова којим је утврђена висина накнаде престале да важе и да би, заправо, на Г. Б. био стављен претјеран терет да покреће нови поступак ради утврђивања висине те накнаде (*mutatis mutandis*, Уставни суд, Одлука о допустивости и ритимитету број АП 4728/15 од 10. априла 2017. године, тачка 51). Такође, у прилог наведеном иде и закључак апелационог вијећа да према принципима Уједињених нација о поврату стамбене и друге имовине издејствима и расељеним лицима, "да би испоштовале принцип ретроактивне правде, државе требају предузети кораке да се правни лијек компензације користи само кад правни лијек поврата имовине није могућ у пракси".

42. У вези с наведеним, Уставни суд истиче да је готово идентична правна питања већ разматрао у предмету број АП 5521/15 у којем је одбацио као недопуштenu апелацију првоапеланткиње због тога што је *prima facie* неоснована (види Уставни суд, Одлука о допустивости број АП 5521/15 од 20. децембра 2017. године, доступна на интернет страници Уставног суда www.ustavnisud.ba). У цитираној одлуци Уставни суд се бавио питањем наводних повреда права на правично суђење и права на имовину првоапеланткиње у ситуацији када је коначном одлуком Суда БиХ у коначници физичком лицу (пријератном носиоцу станарског права) П. Г. омогућено враћање у посјед предметног стана на основу одлуке Комисије (ор. cit. АП 5521/15, тачка 20). Уставни суд, такође, истиче да је у предмету број АП 392/16 одбацио као очигледно неосновану апелацију првоапеланткиње поднесу против пресуда Кантоналног суда у Сарајеву и Општинског суда у Сарајеву, а које су донесене у парничном поступку у којем је тужилац В. М. (који се налази у посједу стана) тражио утврђење права својине и укњижбу на стану који је откупио из Војног стамбеног фонда бивше ЈНА. У наведеним одлукама редовни судови су прихватили дио тужбеног захтјева и утврдили да је правно обавезујући уговор о купопродаји - откупу предметног стана, док је други дио тужбеног захтјева којим је тужилац В. М. затражио утврђење да је закључењем правно обавезујућег уговора стекао право својине на предметном стану и су својине на заједничким дијеловима зграде, те да се првоапеланткињи наложи да тужиоцу изда налог за упис тих права у књигу положених уговора Општинског суда одбијен као неоснован (види Уставни суд, Одлука о допустивости број АП 392/16 од 10. априла 2018. године, доступна на интернет страници Уставног суда www.ustavnisud.ba). Међутим, Уставни суд указује да је предмет тог поступка био само усвајајући дио одлуке редовних судова којим је одлучено о томе да тужилац у том поступку има правно обавезујући уговор о купопродаји - откупу стана, те да с обзиром на ту околност, Уставни суд није разматрао одлуку редовних судова у дијелу у којем је одбијен тужбени захтјев за утврђивање права својине и укњижбу јер првоапеланткиња није оспоравала одлуке у одбијајућем дијелу тужбеног захтјева.

43. Имајући у виду утврђене чињенице конкретног предмета, те закључке које је апелационо вијеће дало у својој одлуци и подржавајући праксу у цитираној Одлуци Уставног суда број АП 5521/15, Уставни суд сматра да је апелационо вијеће дало јасне и логичне разлоге за своју одлуку у којима, насупрот мишљењу апеланткиња, Уставни суд не налази елементе произвољности. Уставни суд сматра да је апелационо вијеће у оспореној одлуци детаљно образложило на којим је доказима утврдило чињенично стање, те имајући у виду наведене релевантне одредбе Закона о продаји

станова, при чему из стипулације цитираних одредби произлази и могућност натуралне реституције, Уставни суд сматра да се оспорена одлука апелационог вијећа не може сматрати произвољном или супротном праву на образложено одлуку.

44. Имајући у виду све наведено, Уставни суд закључује да оспореном одлуком није прекршено право апеланткиња на правично суђење из члана II/3е) Устава Босне и Херцеговине.

Право на имовину

45. Апеланткиње сматрају да им је прекршено и право на имовину из члана II/3к) Устава Босне и Херцеговине. Уставни суд запажа да апеланткиње кршење овог права, у суштини, вежу за примјену материјалног права, а ти су наводи већ размотрени у оквиру навода апеланткиња о повреди права на правично суђење. С обзиром на наведено, као и на елаборацију из претходних тачака у којима није утврђено кршење права на правично суђење, Уставни суд сматра и наводе о кршењу права на имовину из члана II/3к) Устава Босне и Херцеговине неоснованим.

VIII - Закључак

46. Уставни суд закључује да не постоји повреда права на правично суђење из члана II/3е) Устава Босне и Херцеговине када у образложеном оспореном одлуку нема ничега што указује на произвољну примјену релевантних прописа на штету апеланткиња, те када је редовни суд за своју одлуку дао јасне разлоге.

47. Нема кршења права на имовину из члана II/3к) Устава Босне и Херцеговине када апеланткиње кршење наведеног права доводе у везу с произвољном примјеном материјалног права, а Уставни суд је закључио да није било произвољности у том погледу.

48. На основу члана 59 ст. (1) и (3) Правила Уставног суда, Уставни суд је одлучио као у диспозитиву ове одлуке.

49. У смислу члана 43 Правила Уставног суда, председник Мирсад Ђеман и судија Сеада Палаврић су дали изјаве о неслагању с одлуком већине.

50. У складу са чланом VI/5 Устава Босне и Херцеговине, одлуке Уставног суда су коначне и обавезујуће.

Председник
Уставног суда БиХ,
Мирсад Ђеман, с.р.

Уставни суд Босне и Херцеговине у Великом вијећу, у предмету број **АП 2075/16**, рјешавајући апелацију **Мајде Корајкић и др.**, на основу члана VI/3б) Устава Босне и Херцеговине, члана 57 став (2) тачка б) и члана 59 ст. (1) и (3) Правила Уставног суда Босне и Херцеговине - прецишћени текст ("Службени гласник Босне и Херцеговине", број 94/14), у саставу:

- Златко М. Кнежевић, председник,
- Маго Тадић, потпредседник,
- Мирсад Ђеман, потпредседник,
- Валерија Галић, судија,
- Миодраг Симоновић, судија,
- Сеада Палаврић, судија,

на сједници одржаној 19. јуна 2018. године, д о н и о ј е

О Д Л У К У

О ДОПУСТИВОСТИ И МЕРИТУМУ

Одбија се као неоснована апелација Мајде Корајкић, Мухамеда Марића, Нијаза Телетовића, Мирсада Омерике, Хабибе Кеврић, Вахида Курића, Бећира Јусуповића, Османа Јусуповића, Емина Бешића, Вахиде Шашић, Џените Шарић, Рамиза Идризовића, Вилдана Туцаковића, Мајдина Бристине, Амира Спахића, Мунира Гусића, Едина Хиндића, Бећира Идризовића, Сенаде Ширић, Јагоде Ђелмо, Бећира Чилића и Хасана Мотике поднесена против Пресуде Врховног суда Федерације БиХ број 65 0 Рс 280594 15 Рев од 23. фебруара 2016. године.

Одлуку објавити у "Службеном гласнику Босне и Херцеговине", "Службеним новинама Федерације Босне и Херцеговине", "Службеном гласнику Републике Српске" и "Службеном гласнику Дистрикта Брчко Босне и Херцеговине".

Образложење

I - Увод

1. Мајда Корајкић, Мухамед Марић, Нијаз Телетовић, Мирсад Омерика, Хабиба Кеврић, Вахидин Курић, Бећир Јусуповић, Осман Јусуповић, Емин Бешић, Вахида Шашић, Џенита Шарић, Рамиз Идризовић, Вилдан Туцаковић, Мајдин Бристина, Амир Спахић, Мунир Гусић, Един Хиндић, Бећир Идризовић, Сенада Ширић, Јагода Ђелмо, Бећир Чилић и Хасан Мотика (у даљњем

тексту: апеланти) из Јабланице и Сарајева, које заступа Халил Мушиновић, адвокат из Коњица, поднијели су 13. маја 2018. године апелацију Уставном суду Босне и Херцеговине (у даљњем тексту: Уставни суд) против Пресуде Врховног суда Федерације БиХ (у даљњем тексту: Врховни суд) број 65 0 Рс 280594 15 Рев од 23. фебруара 2016. године. Апелант Мухамед Матрић доставио је допуну апелације 26. јануара 2018. године. Будући да уз апелацију није достављена пуномоћ за заступање како је прописано чланом 21 став (2) Правила Уставног суда, од апеланата је 22. маја 2018. године затражено да допуне апелацију. Апеланти су 28. маја 2018. године доставили тражену допуну апелације.

II - Поступак пред Уставним судом

2. На основу члана 23 Правила Уставног суда, од Врховног суда и туженог Гранит д.д. Јабланица (у даљњем тексту: тужени) затражено је 24. априла 2018. године да доставе одговоре на апелацију.

3. Врховни суд је доставио одговор 27. априла 2018. године, а тужени 9. маја 2018. године.

III - Чињенично стање

4. Чињенице предмета које произлазе из навода апеланата и докумената предочених Уставном суду могу да се сумирају на следећи начин.

5. Пресудом Општинског суда у Сарајеву број 65 0 Рс 280594 12 Рс од 27. августа 2013. године поништене су као незаконите одлуке о раскиду радног односа које је тужени дао апелантима, а које су прецизиране у пресуди и обавезан тужени да апеланте врати на послове радног мјеста које су обављали прије раскида уговора о раду (став 1); тужени је обавезан да апелантима исплати на име накнаде плата које би апеланти као запосленици основано могли очекивати да су били у радном односу за периоде и износе прецизиране у пресуди за сваког апеланта понаособ (став 2); тужени је обавезан да апелантима на име припадајућих доприноса за увезивање пензијско-инвалидског стажа за период прецизиран у пресуди уплати надлежном Фонду за ПИО износе прецизиране за сваког апеланта понаособ (став 3); тужени је обавезан и да апелантима накнади трошкове парничног поступка прецизиране у пресуди.

6. У образложењу је наведено како сlijеди: да је на основу спроведених доказа утврђено да је над туженим отворен стечајни поступак 27. јануара 2010. године; да је група радника након отварања стечајног поступка блокирала фирму и да стечајни управници (који су се мијењали у току поступка) све до 2012. године нису могли ступити у посјед објеката фирме; да су апеланти остали у радном односу код туженог и након отварања стечајног поступка на начин да су потписали изјаве да остају да раде и даље, а ту могућност им је понудио тадашњи стечајни управник, док су други радници туженог који се нису сагласили с понуђеним добили рјешења о отказу уговора о раду и престао им је радни однос, те да је нови стечајни управник поименично наведен у пресуди 25. маја 2012. године донио рјешења о отказу уговора о раду апелантима уз образложење да нема даље потребе за њиховим радом. У вези с тим, Општински суд је навео да је чланом 3 Закона о измјенама и допунама Закона о стечајном поступку (у даљњем тексту: Закон) измијењен члан 74 Закона о стечајном поступку, те је ставом 1 тог члана прописано да послје отварања стечајног поступка стечајни управник мора писменим путем у року од 60 дана раскинути радни однос са запослеником стечајног дужника по основу процјене да нема потребе за радом запосленика у току одвијања стечајног поступка. Општински суд је навео да из цитиране законске одредбе јасно произлази да су одлуке о отказу уговора о раду апелантима незаконите, с обзиром на то да су донесене након двије године од дана отварања стечајног поступка, а не у року од 60 дана како је наведеним чланом прописано. Због наведеног Општински суд је закључио да су основана потраживања апеланата, а све сходно одредбама чл. 68, 69 и 73 став 3 Закона о раду, којим су регулисана питања накнаде плате и у случајевима каква је конкретан. Имајући у виду наведено, Општински суд је донио пресуду као у диспозитиву.

7. Против наведене пресуде тужени је поднио жалбу Кантоналном суду који је Пресудом број 65 0 Рс 280594 13 Рсж од 26. маја 2015. године одбио жалбу и потврдио првостепену пресуду (те одбио и захтјев апеланата за накнаду трошкова за састављање одговора на жалбу) уз образложење да у потпуности прихвата утврђено чињенично стање и правни став првостепеног суда јер је јасно да је стечајни управник поступио супротно одредбама члана 74 став 1 Закона о стечајном поступку.

8. Против наведене пресуде тужени је изјавио ревизију Врховном суду који је Пресудом број 65 0 Рс 280594 15 Рев од 23. фебруара 2016. године ревизију уважио и обје нижестепене пресуде преиначио тако да је у цијелости одбио тужбени захтјев апеланата. У образложењу је, између осталог, наведено да су полазећи од наведених чињеничних утврђења нижестепени судови прихватили тужбени захтјев као основан, при томе, у битном, закључивши да су предметне одлуке о раскиду радног односа донијете након протеча рока од 60 дана од дана отварања стечајног поступка, да

су стога незаконите и као такве су поништене примјеном одредбе члана 74 став 1 Закона о стечајном поступку. Надаље, како је образложио Врховни суд, усвојили су и остале захтјеве апеланата (поврат на посао, исплату накнаде плате, уплату доприноса за ПИО) примјеном одредбе члана 96 став 2 тачке 1 и 2 Закона о раду. При томе, нижестепени судови су истакли да између странака није било спорно да тужени није радио двије године по отварању стечаја из разлога што је група запосленика незадовољна отказима (нису прихватили радити у стечају) добијеним од стечајног управника (Рефик Бибер) блокирала приступ у круг туженог, и то од 6. фебруара 2010. године па до прољећа 2012. године, да у том периоду није било производње код стечајног дужника, нити су стечајни управници (Рефик Бибер, Абдулазиз Махмутовић) вршили посао. Престанком те ситуације, како је образложено, именовани стечајни управник (Велија Сабљић) на основу процјене да нема потребе за радом апеланата у току одвијања стечајног поступка донио је 25. маја 2012. године спорне одлуке о раскиду радног односа с тим датумом. Такође, из образложења оспорене пресуде произлази и да су нижестепени судови истакли да између странака није било спорно да су се апеланти, по отварању стечаја над туженим, писмено изјаснили (2010. године) да желе остати у раду и да нису скривили прекид рада код туженог.

9. Према образложењу Врховног суда, у ревизионом стадијуму поступка спорно је да ли је одлука о раскиду радног односа која је донијета након 60 дана од отварања стечајног поступка недопуштена и незаконита. То правно питање, према мишљењу Врховног суда, ваља сагледати са становишта новелиране одредбе члана 74 став 1 Закона о стечајном поступку, а којом је прописано: "Послије отварања стечајног поступка, стечајни управник мора писменим путем, у року од 60 дана, раскинути радни однос са запослеником стечајног дужника по основу процјене да нема потребе за радом запосленика у току одвијања стечајног поступка". Основано тужени, према образложењу тог суда, указују да су нижестепени судови погрешно применили наведену материјалноправну одредбу када су усвојили тужбени захтјев апеланата. Наиме, апеланти су законитост одлука о престанку радног односа оспоравали због "пробијања" рока. Према правном схватању тог суда, доношење спорних одлука након 60 дана од отварања стечајног поступка не чини тај престанак радног односа апелантима недопуштеним рок. Није ријеч о року преклузивне нарави. Врховни суд је образложио да је чланом 115 Закона о стечајном поступку законодавац одредио преклузивни рок за покретање парнице везано за оспорено потраживање прописујући: "Странка (...) мора да покрене ту парницу у року од 30 дана од дана рочишта (...)" . Међутим, према образложењу тог суда, на наведени начин није одређен рок из члана 74 став 1 истог закона, јер та одредба прописује "послије отварања стечајног поступка", дакле није дефинисан (омеђен) изразом "у року од ... дана од дана...", а којим се прописује преклузивни рок. Тако је и чланом 89 Закона о раду на исти начин прописан преклузивни рок за отказ уговора о раду "у року од 15 дана од дана сазнања". Употријебљени појам у члану 74 став 1 Закона о стечајном поступку "послије отварања стечајног поступка" обухвата и протеже се, према мишљењу Врховног суда, на читав период од дана отварања стечајног поступка до дана закључења стечајног поступка. Смисао рока из те законске одредбе очито ваља сагледати системским тумачењем те одредбе имајући у виду циљ, улогу и сврху раскида радних односа стечајног дужника послје отварања стечаја над његовом имовином. Према мишљењу тог суда, послје отварања стечајног поступка рок за раскидање радног односа није преклузивни који доводи до гашења права на раскидање радних односа, а нити је само унутар рока од 60 дана од дана отварања стечајног поступка стечајни управник овлашћен за доношење одлуке о раскидању радних односа, како то закључују нижестепени судови.

10. Отварање стечајног поступка над послодавцем је, према образложењу Врховног суда, посебан (довољан) разлог (посебан законски основ) раскидање радног односа - кад стечајни управник процијени да нема потребе за радом запосленика стечајног дужника у току одвијања стечајног поступка, а у којем је управо овлашћен да донесе одлуку о раскиду радног односа и за коју не мора наводити било какве друге разлоге или околности за свој поступак. То је, само по себи, према мишљењу тог суда, посебни додатни разлог за престанак уговора о раду на основу Закона о стечајном поступку као *lex specialis*. Како је образложио Врховни суд, израз "мора" односи се на форму (писмену) одлуке у року од 60 дана по процјени стечајног управника да нема потребе за радом запосленика у току одвијања стечајног поступка. Ако стечајни управник, према образложењу пресуде, донесе одлуку о раскиду радног односа, запосленик као друга страна може као стечајни повјерилац захтијевати накнаду штете због пријевременог престанка уговора о раду у складу с одредбом члана 74 став 2 Закона о стечајном поступку, а којом је прописано: "Захтјеви који за запосленике могу настати на основу престанка уговора о раду, као што су накнада штете због пријевременог престанка уговора о раду или отпремнинама, могу се остваривати само као стечајна потраживања општег исплатног реда у складу са чланом 32. Закона". Имајући у виду све

наведено, Врховни суд је закључио да је ревизија туженог основана, те је донио одлуку као у диспозитиву.

IV - Апелација

а) Наводи из апелације

11. Апеланти сматрају да су им оспореном пресудом Врховног суда прекршени право на правично суђење из члана 11/3е) Устава Босне и Херцеговине и члана 6 став 1 Европске конвенције за заштиту људских права и основних слобода (у даљњем тексту: Европска конвенција) и право на имовину из члана 11/3к) Устава Босне и Херцеговине и члана 1 Протокола број 1 уз Европску конвенцију. Кршење наведених права апеланти виде у произвољној примјени права. Сматрају да је Врховни суд сасвим произвољно протумачио одредбу члана 74 став 1 Закона о стечајном поступку, те да се не види никаква сврха уколико би се допустило да радници фирме у стечају могу било када, без обзира на дан отварања стечајног поступка, добити отказ. Наводе и да се поставља питање како ће откази уговора о раду апелантима бити законити ако је након тога услиједило запошљавање других радника а апелантима није понуђен посао, иако су сходно законским одредбама имали предност при запошљавању као бивши радници стечајног дужника. Апеланти сматрају да је одредба члана 74 став 1 Закона о стечајном поступку императивног карактера и да није остављено простора нити за најмању манипулацију или произвољно тумачење те одредбе.

12. У допуни апелације апелант Мухамед Марић наводи да као доказ својим тврдњама доставља Пресуду Суда БиХ број С1 2 К 010279 17 Кж 4 од 11. октобра 2017. године из које се јасно види да су он и остали поименично наведени апеланти ослобођени оптужбе за организовани криминал и остала кривична дјела прецизирана у тој пресуди.

б) Одговор на апелацију

13. Врховни суд је навео да је апелација неоснована и да је треба одбити.

14. Тужени је навео да је апелација неоснована, те да је позвао девет апеланата које поименично наводи да поновно ступе у радни однос код њега када се за тим указала потреба, што су они и прихватили и данас се налазе на раду код туженог, те да су неки од апеланата у међувремену пензионисани (и умрли), па тако нису ни могли бити поновно примљени у радни однос.

V - Релевантни прописи

15. У Закону о стечајном поступку ("Службене новине ФБиХ", бр. 29/03, 32/04 и 42/06) релевантне одредбе гласе:

Члан 8.

Сходна примјена одредби Закона о парничном поступку

У стечајном поступку на одговарајући начин примјењују се одредбе Закона о парничном поступку ако овим или другим законом није другачије одређено.

Члан 74. став 1.

Уговори о раду

(1) Послије отварања стечајног поступка, стечајни управник мора писменим путем, у року од 60 дана, раскинути радни однос са запослеником стечајног дужника по основу процјене да нема потребе за радом запосленика у току одвијања стечајног поступка.

(2) Захтјеви који за запосленике могу настати на основу престанка уговора о раду, као што су накнада штете због пријевременог престанка уговора о раду или отпремнинама, могу се остваривати само као стечајна потраживања општег исплатног реда у складу са чланом 32. Закона.

(3) Предност при новом запошљавању имају запосленици којима је престао радни однос послје отварања стечајног поступка ако испуњавају услове за рад на пословима за које се указала потреба код стечајног дужника.

16. У Закону о парничном поступку ("Службене новине ФБиХ", бр. 53/03, 73/05, 19/06 и 98/15) релевантне одредбе гласе:

Члан 2. став 3.

3) Суд у поступку примјењује материјално право по властитој оцјени и није везан за наводе странака у погледу материјалног права.

VI - Допустивост

17. У складу са чланом VI/36) Устава Босне и Херцеговине, Уставни суд, такође, има апелациону надлежност у питањима која су садржана у овом уставу када она постану предмет спора због пресуде било којег суда у Босни и Херцеговини.

18. У складу са чланом 18 став (1) Правила Уставног суда, Уставни суд може да разматра апелацију само ако су против пресуде, односно одлуке која се њоме оспорава, исцрпљени сви дјелотворни правни лијекови могући према закону и ако је поднесена у

року од 60 дана од дана када је подносилац апелације примио одлуку о посљедњем дјелотворном правном лијеку који је користио.

19. У конкретном случају предмет оспоравања апелацијом је Пресуда Врховног суда број 65 0 Рс 280594 15 Рев од 23. фебруара 2016. године против које нема других дјелотворних правних лијекова могућих према закону. Затим, оспорену пресуду апеланти су примили 18. марта 2016. године, а апелација је поднесена 13. маја 2016. године, тј. у року од 60 дана, како је прописано чланом 18 став (1) Правила Уставног суда. Коначно, апелација испуњава и услове из члана 18 ст. (3) и (4) Правила Уставног суда јер не постоји неки формални разлог због којег апелација није допуштена, нити је очигледно (prima facie) неоснована.

20. Имајући у виду одредбе члана VI/36) Устава Босне и Херцеговине, члана 18 ст. (1), (3) и (4) Правила Уставног суда, Уставни суд је утврдио да предметна апелација испуњава услове у погледу допуштивости.

VII - Меритум

21. Апеланти оспоравају наведену пресуду тврдећи да су том пресудом прекршена њихова права из члана II/3е) и к) Устава Босне и Херцеговине и члана 6 став 1 Европске конвенције и члана 1 Протокола број 1 уз Европску конвенцију.

Право на правично суђење

22. Члан II/3 Устава Босне и Херцеговине у релевантном дијелу гласи:

Сва лица на територији Босне и Херцеговине уживају људска права и основне слободе из става 2 овог члана, а она обухватају:

е) Право на правичан поступак у грађанским и кривичним стварима и друга права у вези с кривичним поступком.[...]

23. Члан 6 став 1 Европске конвенције у релевантном дијелу гласи:

Приликом утврђивања његових грађанских права и обавеза или кривичне оптужбе против њега, свако има право на правичну и јавну расправу у разумном року пред независним и непристрасним судом установљеним законом.[...]

24. Уставни суд, прије свега, истиче да се предметни поступак односи на питање права апеланата која произлазе из радног односа, дакле на питање грађанскоправне природе, те стога апеланти уживају гаранције права на правично суђење из члана II/3е) Устава Босне и Херцеговине и члана 6 став 1 Европске конвенције.

25. Апеланти указују на произвољну примјену права јер је Врховни суд преиначио обје нижестепене пресуде и одбио њихов тужбени захтјев тумачећи одредбе члана 74 став 1 Закона о стечајном поступку на супротан начин од оног како су га протумачили нижестепени судови. У вези с тим, Уставни суд, прије свега, наглашава да, према пракси Европског суда за људска права (у даљем тексту: Европски суд) и Уставног суда, задатак ових судова није да преиспитују закључке редовних судова у погледу чињеничног стања и примјене материјалног права (види Европски суд, Pronina против Русије, одлука о допуштивости од 30. јуна 2005. године, апликација број 65167/01). Наиме, Уставни суд није надлежан да супституише редовне судове у процјени чињеница и доказа, већ је, генерално, задатак редовних судова да оцијене чињенице и доказе које су извели (види Европски суд, Thomas против Уједињеног Краљевства, пресуда од 10. маја 2005. године, апликација број 19354/02). Задатак Уставног суда је да испита да ли је евентуално дошло до повреде или занемаривања уставних права (право на правично суђење, право на приступ суду, право на дјелотворан правни лијек и др.), те да ли је примјена закона била евентуално произвољна или дискриминациона. Дакле, у оквиру апелационе надлежности Уставни суд се бави искључиво питањем евентуалне повреде уставних права или права из Европске конвенције у поступку пред редовним судовима.

26. Уставни суд се, дакле, према наведеном ставу, може, изузетно, када оцијени да је у одређеном поступку редовни суд произвољно поступао како у утврђивању чињеница тако и у примјени релевантних позитивноправних прописа (види Уставни суд, Одлука број АП 311/04 од 22. априла 2005. године, став 26) упустити у испитивање начина на који су надлежни судови утврђивали чињенице и на тако утврђене чињенице примјенили позитивноправне прописе. У контексту наведеног, Уставни суд подсјећа и да је у више својих одлука указао да очигледна произвољност у примјени релевантних прописа никада не може водити ка правичном поступку (види Уставни суд, Одлука број АП 1293/05 од 12. септембра 2006. године, тачка 25 и даље). Имајући у виду наведено и наводе из апелације, Уставни суд ће у конкретном случају испитати да ли је оспорена одлука заснована на произвољној примјени права.

27. У конкретном случају Уставни суд запажа да су нижестепени судови усвојили тужбени захтјев апеланата и обавезали туженог на исплату наведених накнада које произлазе из радног односа и да врати апеланте на посао јер су закључили да је стечајни управник донио рјешења о отказу уговора о раду апелантима након двије го-

дине од отварања стечајног поступка, иако је према одредби члана 74 став 1 Закона о стечајном поступку то био обавезан урадити у року од 60 дана од отварања стечајног поступка. С друге стране, Врховни суд је уважио ревизију туженог и преиначио обје ниже-степене пресуде на начин да је у цијелости одбио тужбени захтјев апеланата, с обзиром на то да је закључио да наведена законска одредба не садржи преклузивни рок, већ да се ради о року који је везан за дан утврђивања престанка потребе за радом запосленика, а која се појави у току трајања стечајног поступка. Дакле, у конкретном случају је споран начин на који су судови тумачили наведену законску одредбу.

28. Уставни суд подсјећа да спорна одредба члана 74 став 1 Закона о стечајном поступку (како је већ напријед цитирано) гласи: "Послије отварања стечајног поступка, стечајни управник мора писменим путем, у року од 60 дана, раскрити радни однос са запослеником стечајног дужника по основу процјене да нема потребе за радом запосленика у току одвијања стечајног поступка." У вези с тим, Уставни суд запажа да је у оспореној пресуди Врховни суд протумачио ову одредбу на начин да њоме није утврђен преклузивни рок у којем стечајни управник "мора" донијети отказе уговора о раду (већ је искључиво обавезан да отказ "мора" бити у писменом облику), а да је рок од 60 дана омеђен цијелим током трајања стечајног поступка и да се веже за утврђивање престанка потребе за радом запосленика. У вези с наведеним, Уставни суд подсјећа на неопходност да редовни судови у току свог рада тумаче законске одредбе које нису експлицитне или могу упућивати на различите закључке уколико од тих одредби зависи одлучење у предмету, а с обзиром на то да је одредбом члана 8 Закона о стечајном поступку прописано да се у стечајном поступку сходно примјењују одредбе ЗПП уколико тим или неким другим законом није другачије одређено, а чланом 2 став 3 ЗПП да суд примјењује материјално право према сопственој оцјени и у томе није везан наводима странака у вези с материјалним правом. У конкретном случају Врховни суд је спорну одредбу протумачио на различит начин од нижестепених судова и дошао до другачијег закључка у погледу меритума предмета. При том је Врховни суд за свој закључак и тумачење дао аргументоване и јасне разлоге из којих не произлази да су произвољно. С обзиром на наведено, те како у конкретном случају апеланти осим незадовољства резултатом конкретног спора не нуде никакве друге разлоге или аргументе из којих би произлазило да је Врховни суд поступио на произвољан начин, Уставни суд сматра да су ти наводи апеланата неосновани.

29. Осим наведеног, апеланти тврде да су, након престанка њихових радних односа, примани нови радници код туженог и да тужени није апелантима понудио да поновно заснују радни однос, иако је то био обавезан према одредби члана 74 став 3 Закона о стечајном поступку. Уставни суд примјењује да апеланти осим паушалног навода ни у односу на то питање не нуде никакве аргументе из којих би се могло закључити да је тужени поступио на начин како тврде, па су и ти наводи апеланата неосновани. Уставни суд упућује и на одговор туженог који је дат у овом предмету и из којег јасно произлази да су неки од апеланата позвани на рад, што су и прихватили и још увијек се налазе на раду код туженог, а да су неки од њих у међувремену пензионисани па нису ни могли бити поновно запослени. Уставни суд указује и да пресуда донесена у кривичном поступку против неких од апеланата није била предмет конкретног поступка па је Уставни суд овом приликом неће ни узети у разматрање.

30. Имајући у виду наведено, Уставни суд сматра да у конкретном случају нема кршења права апеланата на правично суђење из члана II/3е) Устава Босне и Херцеговине и члана 6 став 1 Европске конвенције.

Остали наводи

31. Апеланти сматрају да им је оспореном пресудом прекршено и право на имовину. С обзиром на то да апеланти наводе о кршењу овог права своде на наводе о кршењу права на правично суђење, односно примјену права, а како је Уставни суд утврдио да то право није прекршено, Уставни суд сматра да у конкретном случају нема кршења ни права на имовину из члана II/3к) Устава Босне и Херцеговине и члана 1 Протокола број 1 уз Европску конвенцију.

VIII - Закључак

32. Нема кршења права на правично суђење из члана II/3е) Устава Босне и Херцеговине и члана 6 став 1 Европске конвенције када нема ништа што би указивало да је Врховни суд произвољно примјенио право када је спорну одредбу члана 74 став 1 Закона о стечајном поступку протумачио на начин различит од тумачења које су дали нижестепени судови, те када је Врховни суд за своје тумачење дао аргументоване и јасне разлоге који су у складу са стандардима права на правично суђење и када апеланти ничим нису доказали да је тужени, након што им је престао радни однос код њега, примио друге раднике на њихова радна мјеста а да претходно није њима понудио запослење.

33. Нема кршења права на имовину из члана II/3к) Устава Босне и Херцеговине и члана 1 Протокола број 1 уз Европску кон-

венцију када апеланти кршење овог права везују за кршење права на правично суђење, а Уставни суд је утврдио да то право није прекршено.

34. На основу члана 59 ст. (1) и (3) Правила Уставног суда, Уставни суд је одлучио као у диспозитиву ове одлуке.

35. Према члану VI/5 Устава Босне и Херцеговине, одлуке Уставног суда су коначне и обавезујуће.

Предсједник
Уставног суда БиХ,
Златко М. Кнежевић, с.р.

САДРЖАЈ

НАРОДНА СКУПШТИНА РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ	
1231 Закон о култури.....	1
1232 Закон о платама запослених у органима управе Републике Српске.....	10
1233 Закон о платама запослених у Министарству унутрашњих послова Републике Српске.....	12
1234 Закон о платама запослених у области просвјете и културе Републике Српске.....	16
1235 Закон о платама запослених у јавним службама Републике Српске.....	20
1236 Закон о платама запослених у институцијама правосуђа Републике Српске.....	22
1237 Закон о платама запослених лица у јавним установама у области здравства Републике Српске.....	26
1238 Закон о платама и накнадама судија и јавних тужилаца у Републици Српској.....	29
1239 Закон о измјенама и допунама Закона о раду.....	30
1240 Закон о измјенама и допунама Закона о порезу на доходак.....	31
1241 Закон о измјенама Закона о порезима на употребу, држање и ношење добара.....	32
1242 Закон о измјенама Закона о кривичном поступку Републике Српске.....	32
1243 Закон о измјенама и допунама Закона о општем управном поступку.....	33
1244 Закон о измјенама и допунама Закона о извршном поступку.....	34
1245 Закон о измјенама и допунама Закона о матичним књигама.....	35
1246 Закон о измјенама и допунама Закона о судским таксама.....	36
1247 Закон о измјенама и допунама Закона о научноистраживачкој дјелатности и технолошком развоју.....	37
1248 Одлука о усвајању Стратегије борбе против корупције у Републици Српској од 2018. до 2022. године.....	39
1249 Закључак у вези са Законом о измјенама Закона о кривичном поступку Републике Српске.....	39
РЕПУБЛИЧКА ИЗБОРНА КОМИСИЈА РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ	
Одлука о критеријумима и начину расподеле средстава из Буџета Републике Српске за покриће дијела трошкова изборне кампање.....	39
УСТАВНИ СУД БиХ	
Одлука о допуствости и меритуму, број: АП 5189/15.....	41
Одлука о допуствости и меритуму, број: АП 2075/16.....	45
ОГЛАСНИ ДИО.....	8 страна

